

Võng Du Chi Thúc Đẩy JQ

Contents

Võng Du Chi Thúc Đẩy JQ	2
1. Chương 1: Jq Bị Phát Hiện	2
2. Chương 2: Kiểm Thượng Hoa Quang	4
3. Chương 3: Cp Bị Hủy	5
4. Chương 4: Trước Trận Bang Chiến Buổi Tối	7
5. Chương 5: Bang Chiến Bắt Đầu — Đánh Em Gái Cậu	8
6. Chương 6: Lòng Tiểu Nhân	10
7. Chương 7: Lòng Quân Tử	12
8. Chương 8: Sư Phụ Rất Tốt	13
9. Chương 9: Môn Sinh Vật Đáng Chết, Thầy Giáo Sinh Vật Không Đáng	15
10. Chương 10: Sư Phụ, Anh Muốn Pk Với Em?	18
11. Chương 11: Chân Nhân Bắt Lộ Tướng, Lộ Mặt Hù Chết Người	19
12. Chương 12: Trận Sóng Lớn Nổi Lên	20
13. Chương 13: Mỗi Nam Thần Đều Là Cong?!	22
14. Chương 14: Em Giống Như Vừa Mới Bán Sư Phụ Đi	23
15. Chương 15	26
16. Chương 16: Thành Lập Phân Đội Nhỏ Kỵ Sĩ Kiên Trì Bảo Vệ Thư Vân Vong Xuyên	27
17. Chương 17: Sư Phụ Uy Vũ	28
18. Chương 18: Suy Nghĩ Vụng Trộm	30
19. Chương 19: Bệnh Viện Là Một Nơi Rất Tốt Để Vô Tình Gặp Được Học Trò	31
20. Chương 20: Ai Với Ai Với Ai, Chân Tướng (một)	32
21. Chương 21: Ai Với Ai Với Ai, Chân Tướng (hai)	34
22. Chương 22: Trọng Trách Trong Người	35
23. Chương 23: Quân Tử Tàng Khí – Tàng Khí Các	36
24. Chương 24: Nghĩ Mãi Không Thông	38
25. Chương 25: Học Thêm Kỳ Nghỉ	39
26. Chương 26: Virus Máy Tính	40
27. Chương 27: Bị Tự Nguyên Gặp Mặt	41
28. Chương 28: Giả Mù Hay Là Mù Thật	43
29. Chương 29: Tiến Dần Từng Bước	44
30. Chương 30: Khắp Nơi Không Lưu Gia, Gia Liền Vào... Không Phải Can-tin!	45
31. Chương 31: Đồ Của Ai	47
32. Chương 32: Thiên Hạ Đồng Sự Một Nhà Thân	48
33. Chương 33: Thỏ Lộ	50
34. Chương 34: Anh Em Nhiều Năm Cuối Cùng Làm Gay	51
35. Chương 35: Ma Chướng Khang Ninh Mông	52
36. Chương 36: Khang Ninh Điện Cuồng	53
37. Chương 37: Cổ Hiếu Tùng	55
38. Chương 38: Sóng Ngầm	56
39. Chương 39: Thực Tập Bảo Vệ Cổng?	57
40. Chương 40: Ba Người	59
41. Chương 41: Ba Người (hai)	60

42. Chương 42: Yêu Liền Lớn Tiếng Nói Ra	62
43. Chương 43: Lễ Bao Hoạt Động, Vũ Khí Âm Kim	63
44. Chương 44: Chết Sớm Chết Muộn Đều Phải Chết	65
45. Chương 45: Thầy, Em Xin Thề!	66
46. Chương 46: Tiền Hàm	67
47. Chương 47	68
48. Chương 48: Linh Cảm Bán Tiên	70
49. Chương 49: Công Bố Thành Tích Thi	71
50. Chương 50: Quý Xuống Xin Lỗi?	72
51. Chương 51: Thật Là Quân Tử Đúng Mục	73
52. Chương 52	75
53. Chương 53: Phó Xe Nhầm Lẫn	76
54. Chương 54: Bệnh Nhân Làm Càn (một)	77
55. Chương 55: Tổng Giám Đốc Cho Đòi Gấp (một)	79
56. Chương 56: Tổng Giám Đốc Cho Đòi Gấp (hai)	80
57. Chương 57	82
58. Chương 58	83
59. Chương 59	84
60. Chương 60	86
61. Chương 61	87
62. Chương 62: Tấn Tinh Xin Mời Đợi Lúc Không Người	88
63. Chương 63: Trắng Đen Đảo Ngược	90
64. Chương 64: Rút Gọn Thích Hợp	91
65. Chương 65: Ra Tay Từ Máy Tính Tiền Hàm	92
66. Chương 66: Bữa Tối Thứ 4 Của Bốn Người Tình Nhân	94
67. Chương 67	95

Võng Du Chi Thúc Đẩy JQ

Giới thiệu

Edit: HeePongThẻ loại: đam mỹ võng du game online. Trên một khung chat riêng dành cho các game

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-thuc-day-jq>

1. Chương 1: Jq Bị Phát Hiện

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Tổ phát hiện một chuyện!

Nói chuyện riêng Người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng nói với người: Chuyện gì? Tần Thời Minh Nguyệt bộ thứ năm truyền bá rồi hả?

Không nghĩ tới Thư Vân Vong Xuyên chẳng những thừa nhận, còn cảm ơn Mạch Thiên Ngôn đã quan tâm anh ấy như vậy, ngay từ đầu đã đoán Thư Vân Vong Xuyên là gay, nhưng sợ Thư Vân Vong Xuyên sẽ không vui cho nên Khang Ninh Mông vẫn chịu đựng không hỏi.

Quân tử thẳng thắn, sư phụ quả là đàn ông đích thực!

Khang Ninh Mông mở hệ thống bang hội ra, nhận được hai nhắc nhở mới.

Bang hội Hoan nghênh người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang gia nhập bang.

Thế Giới Chúc mừng người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang sớm thành người tài, trở thành hộ pháp Tiềm Long bang.

2. Chương 2: Kiếm Thượng Hoa Quang

Mới vừa vào bang đã được thăng làm hộ pháp, Khang Ninh Mông tưởng Kiếm Thượng Hoa Quang là tiểu hào của nguyên lão nào đó trong bang hoặc là trong top năm mươi trên bảng cao thủ võ lâm, vừa nhìn tư liệu có thể nói là mở rộng tầm mắt.

Trong bang cũng đang thảo luận Kiếm Thượng Hoa Quang này là ai, chính là một Vũ Đường ba mươi lăm cấp, trang bị rất bình thường, cũng không có danh hiệu gì đặc biệt.

Bang hội Đi, Thiên Nhai: Người mới? Hộ pháp mới ra đây chào hỏi với mọi người đi.

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Hoan nghênh người mới, hoan nghênh Kiếm Thượng Hoa Quang, tung hoa

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Đây là bang của anh tôi hả? Sao anh không thăng em làm phó bang!

Bang hội Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Phó bang?

Bang hội Quy Thất Biến (Bang chủ): Gia nhập vào Tiềm Long, phải tuân thủ quy tắc của Tiềm Long.

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Đã biết, đã biết! Bang chủ mang em đi soát hằng ngày!

Bang hội Quy Thất Biến (Bang chủ): Ừ, tổ đội.

Bang chủ Quy Thất Biến bình thường nhiệm vụ hằng ngày đều làm cùng Phó bang chủ Thư Vân Vong Xuyên.

Hôm nay Kiếm Thượng Hoa Quang này tới, Quy Thất Biến liền bỏ Thư Vân Vong Xuyên lại.

Điều này làm cho trong bang như muốn nổ tung.

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Tôi đang thấy gì vậy?? JQ trắng trợn nha!

Bang hội Anh Anh Anh Anh: Vậy là Thư Vân đại đại bị thất sủng sao? Chao ôi, vợ chồng trẻ có phải đang mâu thuẫn gì hay không

~Khang Ninh Mông nhìn hơn mười tin tức bang hội, nhìn avarta của Thư Vân Vong Xuyên có online, gửi một tin.

Bang hội Chính Huyền Nhật Lăng Không: Sư phụ phải dẫn tôi đi phó bản, hôm nay không có thời gian cùng bang chủ làm nhiệm vụ.

Chưa được vài phút, Thư Vân Vong Xuyên đã tìm cậu.

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: Chính Huyền, em muốn soát phó bản nào? Phong Vũ Thần Giáo?

Khang Ninh Mông nhất thời không hiểu, lại thấy Thư Vân Vong Xuyên gửi một câu:

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: Tổ đội đi, thêm Dư Huyền và Bách Hợp.

Thời gian Mạch Thiên Ngôn login tương đối cố định, chỉ buổi sáng sau mười giờ và trước tám giờ tối.

Bây giờ cách mười giờ còn mười lăm phút nữa, Khang Ninh Mông, Diệp Linh Vận và Thư Vân Vong Xuyên ở trong đội trò chuyện cho qua thời gian.

Đa số là ồn ào về việc Quần Hiệp Online mới ra sự kiện thần khí dành cho kỳ nghỉ.

Nạp một trăm đồng thu được một món cực phẩm, cũng có thể thăng cấp lên trang sức tím. Nạp năm trăm đồng thu được một món cực phẩm có thể thăng cấp lên áo tím. Nạp một nghìn đồng sẽ lấy được túi đại lễ có lượng lớn kinh nghiệm. Mỗi lần nạp năm trăm đồng còn có thể thu được một khối mảnh vụn thần khí cấp truyền thuyết, thu thập đủ năm khối mảnh vụn thần khí có thể triệu hồi ra bọn thủ hộ thần minh, đánh thắng thần minh thì trăm phần trăm đạt được một món thần khí cấp truyền thuyết, có xác suất thu được kinh nghiệm đan cấp năm nhiều gấp sáu lần và đạo cụ bảo thạch đẳng cấp hiếm trong trò chơi.

Đây chính là những thứ thiết lập vì người chơi RMB!

Khang Ninh Mông, Diệp Linh Vận chỉ có thể nhìn hình thần khí cấp truyền thuyết đang được tuyên truyền trên web mà âm thầm gặm lẹ.

Hệ thống Chúc mừng đội ngũ người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang đánh bại Hỏa thần Chúc Dung giành được thần khí cấp truyền thuyết Tuyệt Viêm.

Đội Ngũ Chính Huyền Nhật Lăng Không: Sư phụ! Sư phụ! Sao anh không để ý tới chúng em? Chấm chấm mắt.

Đội Ngũ Thư Vân Vong Xuyên: Không biết xấu hổ, mới vừa rồi đi một chút.

Hệ thống Người chơi Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang gia nhập đội ngũ.

Đội Ngũ Thư Vân Vong Xuyên: Người đến đông đủ rồi, ba mươi giây sau anh mở phó bản, các em kiểm tra túi xem có mang đủ thuốc chưa.

Ba mươi giây sau, màn hình của Khang Ninh Mông xuất hiện đang tải bản đồ.

3. Chương 3: Cp Bị Hủy

Chờ soát hết phó bản, đã đến mười một giờ.

Khang Ninh Mông (Chính Huyền Nhật Lăng Không) và Mạch Thiên Ngôn (Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang) nối tiếp nhau rời mạng.

Diệp Linh Vận (Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng) nhìn đám người trong bang đang cúng bái Kiếm Thượng Hoa Quang ra sao, nhao nhao cầu cậu ta trang bị, cầu bao nuôi. Lại còn ở điểm soát quái nhìn thấy Kiếm Thượng Hoa Quang mang theo Quy Thất Biến phía sau, lặng lẽ đánh chữ, lại lặng lẽ xóa đi.

Nhưng khi đến thành Hành Dương giao nhiệm vụ, gặp Thư Vân Vong Xuyên lẻ loi một mình ở trong thành bày sạp, lập tức gửi cho anh ấy một câu:

Phụ cận Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Sư phụ, sau này buổi chiều chúng ta tổ đội, anh dẫn em đi soát nhiệm vụ nha!

Thư Vân Vong Xuyên dường như không nghĩ tới có thể gặp Diệp Linh Vận ở trong thành Hành Dương, nên mới không ở trước bàn máy tính, cách một lúc lâu, mới trả lời một câu:

Phụ cận Thư Vân Vong Xuyên: Được.

Buổi chiều, là khoảng thời gian hai người Quy Thất Biến (Bang chủ) kiên trì cùng Thư Vân Vong Xuyên, hơn nữa thời gian này chỉ có hai người tổ đội soát nhiệm vụ, cũng do nguyên nhân này mà rất nhiều hủ trong bang nghĩ Quy Thất Biến và Thư Vân Vong Xuyên có JQ.

Trước đây Diệp Linh Vận và Khang Ninh Mông tìm Thư Vân Vong Xuyên tổ đội làm nhiệm vụ nhưng vì Quy Thất Biến mà bị từ chối.

Xem ra sau này phó bản đều đã có sư phụ cấp sữa hộ tống.

Diệp Linh Vận thở dài, không biết là nên vui hay nên buồn.

Ba giờ chiều. Có tin QQ — lịch sử ghi chép nói chuyện của Khang Ninh Mông và Diệp Linh Vận

Người Dưng Nước Lã (Vận)

Sao cậu logout sớm vậy?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thỉnh Cầu Đạo (Mông)

Đến giờ cơm rồi, cậu chưa từng nghe câu “Không tích cực ăn cơm, đầu óc có bệnh” Sao? 176

Người Dưng Nước Lã (Vận)

Cậu gọi bên ngoài đem cơm trưa chưa?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thỉnh Cầu Đạo (Mông)

Chưa, toàn bộ tiền đều mua dưa chuột tươi làm nước ép rồi, tự tử làm, chịu đựng là được.

Diệp Linh Vận nhìn dòng chữ của Khang Ninh Mông “Tự tử làm, chịu đựng là được”, tay run run chọn biểu tình, phát qua một biểu tình khuôn mặt mang vẻ khiếp sợ cùng thẹn thùng.

Còn nhớ Khang Ninh Mông từng ở trong trường dương dương tự đắc nói với Diệp Linh Vận, Mạch Thiên Ngôn bản thân biết nấu ăn, mà sở trường nhất còn là – Canh đậu tương.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thỉnh Cầu Đạo (Mông)

Sao? Cậu thấy tự đắc hạnh nên nhớ nhung hả? 200 Nhưng trái tim tự đã trao cho sư phụ, thân thể tự đã cho Thiên Ngôn!

Người Dưng Nước Lã (Vận)

Cậu!

Người Dưng Nước Lã (Vận)

Cậu nhìn xuống đất coi có thứ gì kia.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thỉnh Cầu Đạo (Mông)

Trên mặt đất? Thứ gì? Tự lại ném tiền hả?

Người Dưng Nước Lã (Vận)

Không, cậu còn tiền để mà ném sao? Là tiết tháo và da mặt của cậu! Tự chưa thấy người nào không biết xấu hổ như cậu đó Khang Ninh Mông!

Người Dưng Nước Lã (Vận)

Nói đến sư phụ, cậu có biết CP của sư phụ và bang chủ bị hủy không? Sau này chiều nào, sư phụ cũng có thể dẫn chúng ta đi soát phó bản.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thỉnh Cầu Đạo (Mông)

...Cậu nói Kiếm Thượng Hoa Quang hả?

Người Dưng Nước Lã (Vận)

154 Cậu biết?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thỉnh Cầu Đạo

Cậu xem bảng ghi chép nói chuyện trong bang hội đi.

Diệp Linh Vận mở QQ đoàn Tiềm long bang ra, nhìn kỹ mới phát hiện trong đoàn tăng thêm mấy tấm ảnh Kiếm Thượng Hoa Quang đăng lên.

Trên hình đa số đều là một người đàn ông trẻ tuổi đáng đáp anh tuấn nụ cười tà mị, tinh thần phấn chấn ngang ngạnh, vẻ mặt đầy kiêu ngạo.

Tấm cuối cùng là thanh niên chụp với một người đàn ông khác lớn tuổi hơn so với cậu ta, một người lãnh khốc một người tà mị, kèm theo ảnh chụp còn nói rõ: Ảnh chụp chung của tôi và đàn anh Quy Thất Biến, đàn anh nói trò chơi Quần Hiệp Online này không tệ, tôi liền tới chơi, tôi nhất định sẽ cùng đàn anh dẫn dắt mọi người làm cho Tiềm Long trở thành đệ nhất đại bang!

Phía dưới là một loạt bình luận của thành viên trong bang hội.

Rất nhiều em gái hồi trước còn cùng với Mông, Vận manh Quy Thất Biến và Thư Vân Vong Xuyên đều dứt khoát hô “CP đời thực!” “Chối mù mắt tôi! Lãnh công yêu nghiệt thụ nha!”

Diệp Linh Vận còn chưa xem xong, tâm hồn nhỏ bé đã bị tổn thương lớn, vì vậy liền nói: Tôi theo chủ nghĩa Vân đăng, hẳn là phải một đi không trở lại?

Tác giả có lời muốn nói: Về Vân đăng (Quy Thất Biến X Thư Vân Vong Xuyên)

Ừm, trong hiện thực Thư Vân Vong Xuyên cho rằng Kiếm Thượng Hoa Quang là người trong lòng của Quy Thất Biến.

Thư Vân Vong Xuyên, Quy Thất Biến và Kiếm Thượng Hoa Quang là cùng trường đại học coi như là sư huynh đệ.

Kiếm Thượng Hoa Quang muốn làm Phó bang chủ, mà Quần Hiệp Online mỗi bang chỉ có thể có một bang chủ, một phó bang, bốn người hộ pháp, sáu trưởng lão, Thư Vân Vong Xuyên là Tiềm Long bang phó bang chủ, Mông Vận Ngôn là đồ đệ Thư Vân Vong Xuyên trong trò chơi.

4. Chương 4: Trước Trận Bang Chiến Buổi Tối

Khang Ninh Mông chưa từng thấy người không biết xấu hổ như Kiếm Thượng Hoa Quang.

Nhìn chằm chằm màn hình máy tính đang chuyển sang màu xám, hạng mục để chọn trở về thành sống lại hay là sống lại tại chỗ chiếm ngay giữa màn hình.

Trở về thành sống lại tuy rằng có thể hồi đầy máu nhưng phải bỏ ra một số tiền nhất định trong trò chơi.

Khang Ninh Mông chọn sống lại tại chỗ, khôi phục năm mươi phần trăm máu, Kiếm Thượng Hoa Quang vừa mới từ xa đánh lên đã sớm bỏ trốn, hơn nữa tìm không thấy, còn có trang bị Khang Ninh Mông mới vừa đánh ra: Tề Văn kiếm.

Giết mình cướp trang bị còn chưa tính, nhưng mà cùng một bang còn làm ra chuyện như vậy! Khang Ninh Mông giận dữ mắng “Fuck”, rồi gửi tin nhắn cho Kiếm Thượng Hoa Quang:

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang: Hộ pháp, tôi là Tiềm Long, là người một nhà.

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Hử.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang: Có thể trả Tề Văn kiếm lại cho tôi hay không, tôi ở bản đồ này đánh rất nhiều ngày mới bạo ra.

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Vũ khí này rơi xuống tỷ lệ rất thấp, vận khí của cậu cũng không tệ lắm nha.

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Như vậy đi, một thanh Tề Vân kiếm ở đây giá ít nhất phải 6000 kim tệ, tôi cho cậu chút tiền nghỉ 5900.

Tiền nhân dân tệ và tiền trong trò chơi Quần Hiệp Online đổi tỷ số là 1:5, 5900 kim tệ phải hơn một ngàn đồng.

Khang Ninh Mông chơi trò chơi bỏ 10 đồng 5 đồng còn có thể được, nhưng phải bỏ một nghìn đồng... Vậy thì không thể nào.

Huống chi cái trang bị kia rõ ràng là cậu đánh được, tại sao cậu còn phải trả tiền?

Khang Ninh Mông vốn đang dè dặt nên cơn giận để nói chuyện với Kiếm Thượng Hoa Quang, bởi vậy liền bộc phát:

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang: 5900?! Cậu không cảm thấy cậu làm như vậy là cực kỳ không biết xấu hổ sao? Kiếm này rõ ràng là tôi đánh rớt!

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Cậu đánh rớt thì sao? Xung quanh này nhiều hồng danh như vậy, cho dù tôi không giết cậu, cũng sẽ có người khác tới giết cậu, bạo trang bị của cậu, tốt xấu gì chúng ta cũng chung bang, trang bị trong tay tôi thì cũng giống nhau thôi.

Giống nhau cái P, Khang Ninh Mông giận dữ châm biếm lại.

Bản thân mới vừa đánh BOSS xong, lượng máu còn dư lại không đến ba phần trăm, đang định bổ huyết thì đã bị Kiếm Thượng Hoa Quang cho một kỹ năng làm miếu sát.

Hơn nữa xung quanh khi đó trừ cậu ra (Khang Ninh Mông) và Kiếm Thượng Hoa Quang chỉ có vài tân thủ còn đang trong trạng thái bảo vệ, nơi đó có cái gọi là bóng dáng của rất nhiều hồng danh sao? Bịa lời nói dối cũng phải bịa cho tốt chứ?

Khang Ninh Mông không gửi tin lại cho Kiếm Thượng Hoa Quang, cậu vẫn muốn trang bị, bởi vì Kiếm Thượng Hoa Quang đã đăng tư liệu về Tề Vân lên Bang hội.

Bang hội Đi, Thiên Nhai: Tề!! Tề Vân!

Bang hội Lạc Dương Chi Bắc: Lại có người có thể đánh rớt, Hoa Quang uy vũ! Uy vũ!

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Tề Vân kiếm cũng không phải rất khó đánh ra, tôi tìm một ngày liền đánh rớt.

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Hoa Quang đại đại nhân phẩm bạo cách! Cúng bái~ing

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Kiếm này bản thân tôi không dùng, để coi bang chiến tối nay ai ra nhiều sức nhất, kiếm này sẽ đưa cho người đó.

Sau đó là một đám người ca tụng Kiếm Thượng Hoa Quang rộng rãi hào phóng, phát thệ bang chiến nhất định dốc hết toàn lực.

Bởi vì Quy Thất Biến có việc bận, cho nên buổi tối người chỉ huy bang chiến không có tham dự, lúc đầu là do phó bang chủ Thư Vân Vong Xuyên đến chỉ huy bang chiến buổi tối, nhưng Kiếm Thượng Hoa Quang chủ động xin làm, cho nên người chỉ huy liền đổi từ Thư Vân Vong Xuyên thành Kiếm Thượng Hoa Quang. Rất rõ ràng Tề Vân kiếm dùng để lấy lòng người.

5. Chương 5: Bang Chiến Bắt Đầu —— Đánh Em Gái Cậu

Khang Ninh Mông ở trong thành Hành Dương chạy thương, mắt trông mong mà nhìn chăm chăm hình cái đầu màu xám của Thư Vân Vong Xuyên trong khung hảo hữu.

Nhưng không đợi được Thư Vân Vong Xuyên đến trái lại đưa tới Diệp Linh Vận.

Phụ cận Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng: Trùng Trùng! Trùng Trùng! Bang chiến bắt đầu rồi!

Phụ cận Chính Huyền Nhật Lăng Không: Bang chiến bắt đầu? Đánh em gái cậu đó! Tiểu gia hôm nay không đánh bang chiến!

Phụ cận Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng: Đừng làm rộn.

Phụ cận Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng: Lần bang chiến này bang chủ vắng mặt, đệ nhất chiến công nhất định là cậu. Hơn nữa lần này đệ nhất bang chiến chiến công được thưởng cho Tề Vân, cậu vẫn một mực cày thần khí này mà!! Cậu xác định không tham gia sao?

Phụ cận Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng: Kiếm Thượng Hoa Quang kia thật hào phóng, lấy vũ khí quý giá như vậy làm khen thưởng.

Phụ cận Chính Huyền Nhật Lăng Không: Tổ sẽ không vì con chó đó tha đi Tề Vân kiếm mà cùng con chó đó đánh bang chiến.

Phụ cận Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng: ?

Phụ cận Chính Huyền Nhật Lăng Không: Lên qq nói tiếp.

Diệp Linh Vận hiếm có khi nào im lặng như vậy.

Khang Ninh Mông vốn vẫn đang kìm nén, nhưng hôm nay Diệp Linh Vận còn khoe Kiếm Thượng Hoa Quang hào phóng, thì càng phát hỏa, bùm bùm đánh một bài dài ở trên QQ gửi cho Diệp Linh Vận.

Ngoại trừ câu thứ hai là nói đúng trọng điểm Tề Vân kiếm bị cướp, còn lại phía sau đều là phát tiết.

Qua mấy phút Diệp Linh Vận mới trả lời:

Người Dưng Nước Lã

Cậu chưa đóng giao diện trò chơi? Có cắt ảnh chụp màn hình không?

Khang Ninh Mông cắt đối thoại của cậu với Kiếm Thượng Hoa Quang, lại cắt lời Kiếm Thượng Hoa Quang đã nói trong bang hội, đồng thời phát cho Diệp Linh Vận.

Tiếp đó Diệp Linh Vận mới nói bốn chữ, hình cái đầu trên QQ đã tối mắt.

Người Dưng Nước Lã

Tốt, vô cùng tốt.

Chờ lát nữa sẽ đăng lên trò chơi, trong Bang hội có người kêu gọi Khang Ninh Mông đều gọi đến muốn điên rồi.

Bang hội Đi, Thiên Nhai: Chính Huyền! Chính Huyền! Nhanh vào bang chiến!

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Chính Huyền đại đại cậu đang ở đâu? Nhân gia đều bị ngược tàn bạo, cầu trợ giúp nha!

Bang hội Nhìn Bên Trái: Tình huống gì đây? Sao xếp hạng bang chiến lần này của bang chúng ta thấp như vậy? Ngay cả năm hạng đầu cũng không được?

Khang Ninh Mông vốn không muốn để ý tới, nhưng chuyện xảy ra bên dưới, thì cho dù người nào cũng không thể không để mắt đến.

Thế giới Loa lớn Kiếm Thượng Hoa Quang: Chính Huyền Nhật Lăng Không nhanh vào bang chiến.

Là Kiếm Thượng Hoa Quang trên thế giới soát loa.

Vì vậy, Khang Ninh Mông theo nguyên tắc nhắm mắt làm ngơ, không chút do dự nhấn rời khỏi trò chơi, mở QQ âm nhạc ra, đeo tai nghe lên.

Từ “Thương tâm Thái Bình Dương” “Người da vàng” nghe đến “Không yên” “Pháp hải anh không biết yêu”, đang định nghe lại lần nữa, QQ dưới góc phải máy tính rộn rã vang tích tích.

Thư Vân Vong Xuyên

Đã trễ thế này, còn chưa ngủ sao?

Khang Ninh Mông nhìn thời gian, đã mười hai giờ, nhưng tinh thần vẫn tràn đầy, lập tức gửi lại:

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Không mệt không mệt! Sư phụ anh làm sao vậy? Cả ngày nay đều không thấy anh login.

Thư Vân Vong Xuyên

Không có gì, 45, đi ngủ sớm đi, thức khuya không tốt cho cơ thể.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ.... 176 Kiếm Thượng Hoa Quang trong bang...

Thư Vân Vong Xuyên

Em ấy chính là người đàn anh (Quy Thất Biến) thích. Lúc ở đại học là đàn em của anh ấy.

Thư Vân Vong Xuyên

Làm sao vậy? Đột nhiên hỏi tới em ấy?

Thư Vân Vong Xuyên và Quy Thất Biến cùng chung một thầy hướng dẫn ở đại học, Kiếm Thượng Hoa Quang là đàn em Quy Thất Biến vậy cũng coi như là đàn em của Thư Vân Vong Xuyên.

Khang Ninh Mông cũng không định để Thư Vân Vong Xuyên giúp cậu lấy lại Tể Vân kiếm từ Kiếm Thượng Hoa Quang, nên chỉ gửi câu “Không, sư phụ ngủ ngon” Liền tắt rồi đi ngủ.

6. Chương 6: Lòng Tiểu Nhân

Không có bang chủ cùng đệ nhất chiến lực trong bang tham chiến, bang chiến kết quả có thể tưởng tượng rất thê thảm.

Theo như chiến công của các thành viên trong bang tính ra thì xếp hạng thành tích xuống rất thấp, Tiềm Long bang lần đầu tiên thối lui ra khỏi ba hạng đầu của bang chiến, xếp hạng thậm chí còn không bằng một bang dựng cách đây không lâu Mạt Đồ Các.

Bang hội Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang: Hôm nay trong bang thật yên tĩnh...

Tin chắc “Ngủ sớm dậy sớm, mới có thể dưỡng sinh” Mạch Thiên Ngôn cực ít khi tham gia bang chiến.

Chiều theo trước kia, sau khi hoàn thành bang chiến, trong bang sẽ rất náo nhiệt. Mà hôm nay lại yên tĩnh, yên tĩnh đến có chút quỷ dị.

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Em gái Dư Huyền..... 55555... Bang chiến tối hôm qua bị luân ngược! Luân ngược nha!

Bang hội Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang: Hả? Chờ chút...

Mạch Thiên Ngôn lúc này mới tra chiến báo tối hôm qua.

Bang hội Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang: Có phải cách em mở không đúng hay không? Xếp hạng bang chiến của chúng ta sao chỉ có hạng bảy toàn server?

Bang hội Đi, Thiên Nhai: Ngày hôm qua, bang chủ vắng mặt, phó bang chủ thì ỉn dật, đệ nhất chiến lực trong bang Chính Huyền cũng treo game nhất định không ra bang chiến. Chính Huyền không đến còn chưa tính, chuyên chúc vú em Hoa Bách Hợp cũng không đến! Đây chẳng phải là chôn sống sao?!!

Bang hội Nhìn Bên Phải: Số lần đánh bang chiến bị chết từ trước tới giờ cộng lại vậy mà còn không bằng một đêm hôm qua...

Bang hội Phía Bắc Lạc Dương: Tôi không bao giờ tin tưởng bang chiến nữa!!!!

Bang hội Thích Khách: Anh anh anh anh cảm thấy sẽ không yêu nữa

Bang hội Đi, Thiên Nhai: Chờ bang chủ login, thấy chiến báo sẽ như thế nào?

Đi, Thiên Nhai vừa nói lời này ra, trong bang lập tức tiếng khóc ngày càng dâng lên.

Mạch Thiên Ngôn nhìn những tin tức xuất hiện kia, chợt cảm thấy mắt có hơi đau, sau khi xoa xoa, nhìn lại màn hình, liền nhúc nhích.

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Bang chiến lần này thất bại, có một người cần phải bị truy cứu trách nhiệm.

Bang hội Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Đây là hộ pháp muốn tự phê bình mình sao?

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Tôi? Tôi không cảm thấy tôi có lỗi gì, tôi nói người kia là Thư Vân Vong Xuyên!

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Nani? Vân đại?

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Thư Vân Vong Xuyên làm Phó bang chủ tối hôm qua không ra bang chiến.

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Với lại Chính Huyền Nhật Lăng Không và Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng đều là đồ đệ của Thư Vân Vong Xuyên, tại sao Thư Vân Vong Xuyên không xuất hiện, hai người bọn họ cũng không đến bang chiến? Rất rõ ràng cho thấy là mưu kế của Thư Vân Vong Xuyên!

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Thư Vân Vong Xuyên không cam lòng bị tôi đoạt chỉ huy bang chiến, liền ra mấy loại thủ đoạn hạ đẳng này! Anh ta phải hướng tôi, hướng anh em trong bang chiến tối qua xin lỗi!

Mạch Thiên Ngôn nhìn Kiếm Thượng Hoa Quang nói, gần như muốn hất bàn.

Thư Vân Vong Xuyên là hạng người gì, vốn cho là người trong bang hội phải hiểu rõ, ai ngờ Kiếm Thượng Hoa Quang vừa nói xong, rất nhiều người đều hòa theo, muốn Thư Vân Vong Xuyên xin lỗi, thậm chí nói Thư Vân Vong Xuyên lòng dạ hẹp hòi, không xứng làm phó bang chủ Tiềm Long bang, cần phải để Kiếm Thượng Hoa Quang thay thế.

Mạch Thiên Ngôn kéo xuống một loạt đối thoại đều là lên án Thư Vân Vong Xuyên, nên có chút nóng nảy.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Tử Khí Đông Lai: Sao cậu không nói giúp sư phụ vài câu, cậu cũng biết sư phụ tớ không phải là người như vậy!

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Tớ cũng muốn nói, nhưng tớ vừa phát hiện tớ mới bị hình thức cấm nói trong bang, còn có Hoa Bách Hợp và Phía Bắc Lạc Thành.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Tử Khí Đông Lai: Vậy những người có thể lên tiếng trong bang kia là người của...

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Không rõ lắm, đều là mới gia nhập vào bang sáng nay, tớ cũng cảm thấy kỳ quái, bọn họ chưa từng tham gia bang chiến, sao có thể kêu hăng say như vậy?

Lúc này, trên thế giới đột nhiên có loa lớn của Chính Huyền Nhật Lăng Không.

Thế giới Loa Chính Huyền Nhật Lăng Không: Kiếm Thượng Hoa Quang không nên dùng dạ tiểu nhân của cậu đo lòng quân tử của sư phụ tôi! Dùng hình thức trẻ con cấm ngôn trong bang tôi liền lên kênh thế giới nói!

7. Chương 7: Lòng Quân Tử

Thế giới Loa Chính Huyền Nhật Lăng Không: Kiếm Thượng Hoa Quang không nên dùng dạ tiểu nhân của cậu đo lòng quân tử của sư phụ tôi! Dùng hình thức trẻ con cấm ngôn trong bang tôi lên kênh thế giới nói!

Thế giới Kêu Tao Là Ông Nội: Ô, đây không phải là sát thần của Tiềm Long bang sao? Sao bực tức tới như vậy?

Thế giới Phía Bắc Lạc Thành: Chính Huyền cũng bị hình thức cấm ngôn trong bang hội?

Thế giới Thích Khách: Anh anh anh anh anh anh tôi và đám bạn gay cũng không phát ngôn được trong Bang hội...

Thế giới Nhìn Bên Trái: Hoá ra là bị cấm ngôn, tôi còn tưởng máy tính xảy ra vấn đề.

Thế giới Nhìn Bên Phải: Yêu Vong Xuyên đại đại rất nhiều, không nên ghét anh ấy nha!

Thế giới Loa Chính Huyền Nhật Lăng Không: Kiếm Thượng Hoa Quang, là do tự cậu không cần mặt mũi, cậu có dám nói cho toàn bộ người ở đây biết làm thế nào cậu có được Tể Vân kiếm không?

Khang Ninh Mông cắn răng mua hơn hai mươi cái loa, chuẩn bị cãi nhau.

Thế giới Loa Kiếm Thượng Hoa Quang: Đương nhiên là tôi tự mình đánh, Chính Huyền cậu cần gì phải như vậy chứ? Tôi biết cậu rất muốn thanh kiếm này, nhưng tôi đã nói rồi thanh kiếm này đánh ra chính là để khen thưởng thành viên trong bang chiến có chiến công cao nhất, nếu như cậu tham dự bang chiến, thanh kiếm này rất có thể sẽ là của cậu, hà cớ gì để đến mức này?

Cách màn hình, Khang Ninh Mông dường như thấy được bộ dáng hiên ngang lẫm liệt của Kiếm Thượng Hoa Quang kia, nghĩa chánh ngôn từ đi đổi trắng thay đen.

Thế giới Loa Chính Huyền Nhật Lăng Không: Tôi chơi trò chơi, chơi nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua người nào không biết xấu hổ như cậu!

Thế giới Loa Chính Huyền Nhật Lăng Không: Nếu như Tể Vân kiếm kia là của cậu đánh ra, vậy tôi chỉ có thể đánh con chó nào tha đi thôi hả?

Vốn người chơi chỉ vậy xem vừa nghe Khang Ninh Mông nói như vậy, cũng đại khái hiểu đầu đuôi câu chuyện, ở trên kênh thế giới tới tập phát tiết lên:

Thế giới Kêu Tao Là Ông Nội: Đây là mặt tối của đại bang sao?

Thế giới Săn Kỳ Đoạt Bảo: Tiềm Long không phải được xưng là đoàn kết nhất sao? Sao cấu véo nhau đến kênh thế giới rồi? Chúng tôi Quyền Lực bang không giống vậy, người tới tức là anh em tuyệt đối đối xử tử tế! Chính Huyền cậu nên cân nhắc chuyển bang đi? Hộ pháp Quyền Lực bang của chúng tôi mãi mãi dành cho cậu!

Thế giới Bạch Mã Cẩm Y: Quyền Lực bang đăng quảng cáo đáng xấu hổ, Thính Vũ Các chúng tôi mới đoàn kết nhất nha! Sớm đã cảm thấy tầng quản lý của Tiềm Long có vấn đề,

Thế giới Thư Vân Vong Xuyên: Chính Huyền, Hoa Quang mau trở về bang hội, có chuyện gì, vào trong bang nói.

Thư Vân Vong Xuyên! (Thanh Tiêu) kiểm tra xong từ bệnh viện trở về nhà, mở Quần Hiệp Online liền thấy Kiếm Thượng Hoa Quang và Chính Huyền Nhật Lăng Không ở trên kênh thế giới không nể mặt nhau mà cấu véo.

Bang hội Chính Huyền Nhật Lăng Không: Sư phụ

Nhìn hết đối thoại trong bang, ủy khuất của Chính Huyền Nhật Lăng Không, Thanh Tiêu đều biết rõ.

Bang hội Thư Vân Vong Xuyên: Hoa Quang, Chính Huyền không phải là người như vậy.

Bang hội Nhìn Bên Phải: Bỏ nhào vào ôm đùi Vong Xuyên đại đại.

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Chính Huyền Nhật Lăng Không, Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng treo hào không giúp bang chiến, tại sao gọi cũng không tới.

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Hành vi kia cũng giống như phó bang chủ vậy. Tôi dầu gì cũng là người chỉ huy bang chiến, các người từng người một đều không nghe lời của tôi!

Bang hội Thư Vân Vong Xuyên: Hôm qua anh không lên là bởi vì đi bệnh viện, về phần Chính Huyền, em ấy nhất định là có lý do, em ấy không thể nào vô duyên vô cớ cố ý vắng mặt bang chiến.

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Đi bệnh viện hả? Thật là một lý do tốt!

Thanh Tiêu chưa bao giờ nghĩ Cố Tự (Kiếm Thượng Hoa Quang) có thể ngang ngược vô lý như vậy, làm dạ dày lại âm ỉ đau, cách bàn máy tính phải lục tìm thuốc.

Lúc này, điện thoại di động vang lên, là Đoạn Đồng (Quy Thất Biến) điện tới.

“Kết quả kiểm tra của bệnh viện thế nào?” Giọng Đoạn đồng lạnh nhạt như trước, nghe không ra gợn sóng gì.

“Không có việc gì, chút bệnh nhỏ thôi.” Thanh tiêu che dạ dày co quắp, cực lực làm cho giọng nói nghe không có việc gì.

“Trong bang không có chuyện gì chứ? Bây giờ anh ở nước ngoài, phải qua một tuần nữa mới có thể trở về.”

Thanh tiêu nhìn bầu không khí giương cung bạt kiếm trên màn hình, âm giọng nói “Trong bang rất tốt, anh bên ngoài phải chú ý thân thể của mình.” Rồi cúp điện thoại.

8. Chương 8: Sư Phụ Rất Tốt

Thanh Tiêu (Thư Vân Vong Xuyên) xem Cố Tự (Kiếm Thượng Hoa Quang) là một hài tử đã quen được cưng chiều, theo thói quen cao hơn người một bậc, thích để người khác chiều theo ý em ấy mà làm.

Muốn Cố Tự trả Tề Văn kiếm, là không thể nào.

Y theo tính tình Cố Tự, dù cho thực sự là sai lầm của bản thân, cũng sẽ không đi nhận sai, hướng chỉ là trong bang hội của đàn anh (Đoạn Đồng).

Thanh Tiêu nghĩ phải bắt đầu dần xếp ổn thoả từ đồ đệ Chính Huyền (Khang Ninh Mông) nhà mình.

(Trở xuống là ghi chép nói chuyện trên qq của Thanh Tiêu và Khang Ninh Mông)

Thư Vân Vong Xuyên

Có ở đây không?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ 126 Em đang định mở loa cùng Tịch Thượng Hoa Quang huynh mắng nhau ba ngày ba đêm, cầu kinh phí mua loa.

Thư Vân Vong Xuyên

Chính Huyền 45 là “Kiếm” Thượng Hoa Quang.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Em biết rồi, chữ bối bên cạnh chữ tịch*, người cũng như tên nha!

*Chữ kiếm [jiàn] và chữ tịch [jiàn] phát âm giống nhau. Chữ bối

Thư Vân Vong Xuyên

113 Ai... Em nha...

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Hừ! 167

Thư Vân Vong Xuyên

Anh có thể hiểu tại sao em lại tức giận như vậy.

Cũng không phải do trang bị của mình, mà là phần tâm ý bỏ ra, đúng không?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

200 Sư, sư phụ anh nói gì vậy? Sao em nghe không hiểu? 126

Thư Vân Vong Xuyên

Mấy ngày nữa là đến sinh nhật Dư Huyền, mà Tể Vân mệnh danh là thần khí của môn phái Dư Huyền, đúng không? Nếu không thì tại sao em đã có trang bị vũ khí hạng nặng, lại một mình đánh một ngày một đêm tìm một thanh vũ khí hạng nhẹ làm gì?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Em đánh ra để bán lấy tiền!

Thư Vân Vong Xuyên

Em không phải là cho tới nay không giao dịch sao?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Vậy em sưu tầm, cũng có thể sưu tầm mà!

Thư Vân Vong Xuyên

Em đã quên mấy ngày trước em có nói với anh không gian trong túi và không gian trong thương khố của em không đủ sao? Còn có chỗ để cất Tể Vân hả?

Thư Vân Vong Xuyên

Em vẫn luôn như vậy, khi khẩn trương liền thích bán manh, một kích động nhỏ liền thích đánh dấu chấm thang. 45

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

201 Em chỉ muốn cho cô ấy một bất ngờ.

Thư Vân Vong Xuyên

Ừ, anh biết.

Thư Vân Vong Xuyên

Dư Huyền thích nhất là màu đỏ, với lại em ấy chơi Quần Hiệp cũng không phải để chạy theo thứ hạng, em có thể cân nhắc tặng em ấy Vũ Phiến Phượng Hoàng rơi ra ở phó bản Động Đình Hồ, anh cảm thấy sẽ rất xứng với sáo trang Tội Hỏa của Dư Huyền.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

!!!!!!!!!!!!!!

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ hiểu biết chính xác! 176 Em và Dư Huyền quen biết nhau hai năm cũng không bằng sư phụ mới quen cô ấy nửa tháng...

Thư Vân Vong Xuyên

Kỳ thực em cũng biết, chẳng qua là cho tới bây giờ không nghĩ tới mà thôi.

Thanh Tiêu nhàn nhạt cười, giữa chân mày lại tích tụ buồn rầu.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ... Anh bệnh gì? Mà phải đi bệnh viện?

Thư Vân Vong Xuyên

Một chút bệnh nhỏ, không việc gì. Em và Kiếm Thương Hoa Quang?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ, sao anh có thể giúp tiểu tam chứ!

Thư Vân Vong Xuyên

Đứa nhỏ này, em..... Em ấy không phải là tiểu tam.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

167 Đó chính là tiểu tiện (Kiếm)!

Thư Vân Vong Xuyên

Được rồi, chuyện này quên đi được không?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Được rồi, nể mặt sư phụ.

Sau khi Thanh Tiêu dặn dò Khang Ninh Mông không nên ngủ quá trễ, liền logout, mở Quần Hiệp Online ra, mở một phó bản.

Nếu Chính Huyền muốn tặng Vũ Phiến Phượng Hoàng, đương nhiên phải phối với sáo trang Niết Bàn.

Làm sư phụ, sinh nhật đồ đệ dù sao vẫn nên bày tỏ chút gì đó.

Thanh Tiêu nghĩ như vậy

9. Chương 9: Môn Sinh Vật Đáng Chết, Thầy Giáo Sinh Vật Không Đán

Sáng sớm Thanh Tiêu mở qq ra, liền phát hiện mình nhiều hơn một tổ thảo luận tên là “Môn sinh vật đáng chết, thầy giáo sinh vật không đáng chết”, sáng lập bởi Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo (Khang Ninh Mông).

Trong tổ thảo luận có bốn người: Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo, Thiên Ngôn Dĩ Mặc (Mạch Thiên Ngôn), Người Dưng Nước Lã (Diệp Linh Vận) và anh Thư Vân Vong Xuyên (Thanh Tiêu).

Thư Vân Vong Xuyên

Tổ thảo luận này là gì?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ, anh có từng nghe một câu nói hay không

Thư Vân Vong Xuyên

Không có

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

213 214 Em còn chưa nói mà!

Thư Vân Vong Xuyên

Anh và các em.. Tính xem anh là người trẻ tuổi sao, tầm đó vẫn còn có chút khác biệt nha.

Người Dưng Nước Lã

Sư phụ anh không già, thật sự không già.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Chủ thượng, cậu vĩnh viễn đều tận dụng triệt để như vậy “ ”

Người Dưng Nước Lã

118 Loại chuyện xoa dịu sư phụ này đương nhiên phải giao cho tớ, phúc hắc niên hạ công làm.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Tớ phi!

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Mỗi kỳ nghỉ lượng bài tập rất lớn, nhiều đảng học sinh đời trước đều như thiên thần gãy cánh, bài tập cho kỳ nghỉ rất nhiều, nhiều học sinh theo đảng Baidu nhưng vẫn không tìm được câu trả lời!

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ, những lời này anh nghe qua chưa?

Thư Vân Vong Xuyên

Không có

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Chẳng lẽ trước đây sư phụ không bị buộc học bài giống chúng em, mỗi ngày vật lộn với bài tập và thi cử, trong vực sâu của máu và tằm tối?

Thư Vân Vong Xuyên

Không có

Người Dưng Nước Lã

Sư phụ..... Cứ không có, có phải là anh bất tự động trả lời của qq hay không?

Thư Vân Vong Xuyên

Không có

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

95

Người Dưng Nước Lã

95

Thư Vân Vong Xuyên

Vừa mới nghe điện thoại, một tay không tiện đánh nhiều chữ.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

201 Tớ cảm thấy, cả đời này tớ cũng không làm xong cái rắm bài tập sinh vật này, dựa vào cái gì mà bài tập khác đều có thể tra Baidu, bài tập sinh vật chính là bản gốc nha! Giáo viên trong trường đầu óc có bị bệnh không!

Người Dưng Nước Lã

Người Dưng Nước Lã

Trong cái đồng chồng chất kia, 50 tờ thì hết 30 tờ là bài thi sinh vật, khiến cho tớ hoàn toàn mất hết nhiệt tình, ở Quần Hiệp bán phá giá trang bị! Điều này làm cho bao nhiêu tân thủ mất đi cơ hội tự mình chiến đấu thăng cấp nha! Shit! Đều là do môn sinh vật chết tiệt kia!

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Bài tập sinh vật đáng chết, nhưng thầy giáo sinh vật không đáng chết nha!!! Thầy giáo Tiêu rất đáng yêu, các cậu không được mắng thầy ấy!

Người Dưng Nước Lã

Ai dám mắng Tiêu gia?! Tớ cảm Trùng Trùng đập chết hần!

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Chủ thượng đi chết đi! Vợ nhìn tên tổ thảo luận, anh biết cả đời em đều mê Thanh Tiêu, bình tĩnh bình tĩnh.

Thư Vân Vong Xuyên

Các cậu nói Thầy giáo Tiêu... Là Thanh Tiêu?

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

73 Bởi vì cô giáo sinh vật của chúng em xin nghỉ sinh nên có giáo viên sinh vật khác đến dạy thay cho chúng em, gọi Thanh Tiêu! Rất tình thơ ý hoạ chứ!

Người Dưng Nước Lã

Như thiết như thạch, như dưa như mài, Kinh Thi Quân tử trong như ngọc chính là miêu tả thầy ấy!!!!

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Mặc dù tớ từ trước đến giờ không đạt môn sinh vật, dù trên lớp của thầy, tớ chăm chú nghe vẫn nghe không hiểu, nhưng giọng nói thầy dịu dàng tựa như ngâm trong một hồ nước xuân ấm áp, tớ từ lâu đã bị thầy sinh vật tàn phá tâm 3, khí chất của thầy giống Nhan Lộ* nhà ta, nếu thầy bằng lòng ra cos, nhất định rất giống!

Thanh Tiêu lần đầu tiên thấy trái đất thực sự rất nhỏ, hoá ra lúc chơi trò chơi, cũng có thể gặp học sinh của mình.

Thanh Tiêu cũng lần đầu tiên phát giác, bản thân vậy mà được học sinh hoan nghênh như thế.

Tác giả có lời muốn nói: Khang Ninh Mông kêu chủ thượng chính là Diệp Linh Vận, mà Diệp Linh Vận gọi yêu Khang Ninh Mông là Trùng Trùng.

Thanh Tiêu là giáo viên dạy thay môn sinh vật của ba người Mông Vận Ngôn.

*Nhan Lộ – : Nhan lộ là một trong những nhân vật nam của bộ phim hoạt hình võ hiệp . Là Nhị Đương Gia của Nho gia, cùng sư huynh Phục Niệm, sư đệ Trương Lương đều xưng là “Tề Lô Tam Kiệt”. Từ nhỏ đã sống dưới ánh sáng chói lọi của Phục Niệm. Nhưng cũng không mạnh mẽ tranh giành thắng thua, mà an ổn vui vẻ, trong lòng chưa từng tranh giành, ganh đua, so sánh, làm người vốn không màng danh lợi.

10. Chương 10: Sư Phụ, Anh Muốn PK Với Em?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: PK?

Nói chuyện riêng Người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng nói với người: Tìm chết đi!

Khang Ninh Mông vô cùng buồn bực, hình như mọi người xung quanh cậu toàn là người theo chủ nghĩa hoà bình.

Sư phụ Thư Vân Vong Xuyên chưa bao giờ thấy mở hình thức PK, chọn môn phái cũng là máu dày phòng ngự cao, hành y tế thế, Hồi Xuân Đường là môn phái phụ trợ nên lực công kích như đồng cặn bã.

Mạch Thiên Ngôn thì càng không cần phải nói, cô có biệt danh là “Võng du Tiểu Bạch Thái”, đừng nói tới PK, chắc cô ngay cả người nào đối từ hình thức hoà bình thành hình thức PK cũng không biết.

Mà Diệp Linh Vận đâu? Cả ngày chạy thương chạy thương, tích góp tiền trong trò chơi, nếu không thì an vị trên đường cái chủ thành, bày quán bắt đầu buôn đi bán lại, Khang Ninh Mông không biết cô lừa gạt được vũ khí – phòng cụ – dược phẩm – sách kỹ năng từ nơi nào, ngay cả nhiệm vụ chủ tuyến muốn giết quái cũng đợi sau khi Khang Ninh Mông và Thư Vân Vong Xuyên vào mới tổ đội, bản thân không biết trốn tới chỗ nào, tìm cũng không tìm được, chờ Khang Ninh Mông và Thư Vân Vong Xuyên giết chết quái liền trực tiếp đi giao nhiệm vụ.

Thế giới Chính Huyền Nhật Lăng Không: Cầu PK! Lột trang bị!

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: ?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Thư Vân Vong Xuyên: Sư phụ, em đang tìm người PK!

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: Rảnh rồi, sao không soát bang công?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Thư Vân Vong Xuyên: Xin lỗi, người chơi thân ái, bởi vì vừa rồi internet của ngài gặp vấn đề, cho nên người chơi đối phương không nhận được tin nhắn ngài mới gửi, xin không cần gửi tin nhắn tương tự nữa, sẽ dẫn tới câu văn trong internet không ổn định, cảm ơn đã hợp tác.

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: ...

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: Chớ tiện.

Kể từ sau khi biết bọn Chính Huyền và Dư Huyền đều là học sinh của mình, Thanh Tiêu ở trong đầu tìm kiếm từng học sinh trong lớp 4 mình dạy thay, hy vọng từ đó có thể sớm tìm ra người tương ứng.

Vốn cũng không có căn cứ gì, chỉ có thể theo trong lời nói bình thường của bọn họ phân tích ra, nhưng ba người ngày đó chỉ trò chuyện một chút liền nói về chuyện mình không giống giáo viên sinh vật, giống hóa học, anh ngữ, giáo viên ngữ văn, còn soi mói lẫn nhau, nói đối phương không nên học tốt môn kia là vì có Thanh Tiêu làm giáo viên, Thanh Tiêu trên cơ bản sao biết được ba người này nói theo thứ tự là người nào.

Chính Huyền Nhật Lăng Không hay tự xưng “Lý hoá sinh tiểu Vương Tử” Nhưng anh ngữ và sinh vật là bất hạnh của Khang Ninh Mông, cậu ấy gọi Dư Huyền là vợ, vậy Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang kia chính là Mạch Thiên Ngôn có quan hệ thân mật với Khang Ninh Mông. Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng thì có quan hệ rất tốt với Khang Ninh Mông và Mạch Thiên Ngôn, hơn nữa mỗi ngày đều đổi hình avarta nhưng toàn là hình của Prince of Tennis Seiichi Yukimura*, còn gọi Thanh Tiêu là Tiêu gia, vậy khẳng định chỉ có Diệp Linh Vận.

Tuy rằng thay mặt dạy lớp 4 không lâu, nhưng mà tính cách Khang Ninh Mông vẫn thuộc về học sinh điển hình hơn, hơn nữa hẳn là chuyện cậu ấy đã nhận định rất khó thay đổi, nhưng nếu như cậu ấy đã đáp ứng cái gì, tuyệt đối sẽ không quên.

Cho nên cậu không có tìm Kiếm Thượng Hoa Quang gây phiền phức nữa, nhưng bây giờ cũng cực ít ở trong bang lên tiếng nói chuyện.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Thư Vân Vong Xuyên: Sư phụ, miễn cưỡng sẽ không hạnh phúc
215

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: Vậy, chúng ta PK?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Thư Vân Vong Xuyên: ! Sư phụ, anh muốn PK với em?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Thư Vân Vong Xuyên: Là một người luôn luôn rất tôn trọng đạo, sư phụ, em nghiêm túc cự tuyệt anh!

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: 204 Vậy anh lại thành khẩn thỉnh cầu?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Thư Vân Vong Xuyên: Kiếm của em chưa bao giờ dính máu mỹ nhân.

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: Vậy em đổi vũ khí thành đao? Ừm..... Nếu như em thua, phải đi soát bang cống, tối nay xuất chiến đánh bang chiến, được không?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Thư Vân Vong Xuyên: Vậy.... Được rồi! Nếu như em thắng thì sư phụ không thể xen vào chuyện trong bang của em nữa! Mười lăm phút sau, gặp ở ngoại thành Hành Dương! Lột trang bị, chỉ có thể mang một thanh vũ khí tân thủ cấp 10, không được mang thuốc .

Nói chuyện riêng Người chơi Thư Vân Vong Xuyên nói với người: Anh hiểu, đến lúc đó gặp.

11. Chương 11: Chân Nhân Bất Lộ Tướng, Lộ Mặt Hù Chết Người

Hệ thống Thế Giới Chúc mừng Tiềm Long bang, bang chiến lần này giành được vị trí bá chủ.

Hệ thống Thế Giới Chúc mừng bang chúng Tiềm Long bang Chính Huyền Nhật Lăng Không bang chiến lần này đăng quang đầu bảng, hoàn thành nhiệm vụ rèn luyện: Thanh danh đại chấn (ba), thu được danh hiệu “Thiên hạ vô song”.

Nói chuyện riêng Người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng nói với người: Tình huống gì thế này?

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: ???

Nói chuyện riêng Người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng nói với người: Bang chiến đó, chiến báo trên toàn server chói mù mắt tở.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Việc này... Tổ chỉ có thể nói ‘một lời khó nói hết’, tổ bị ép buộc.

Diệp Linh Vận mới vừa nhìn dòng chữ Khang Ninh Mông gửi tới ‘bị ép buộc’ chứng minh cậu ấy chịu khuất phục dưới dâm uy của Kiếm Thượng Hoa Quang, lập tức không có tâm tình trò chuyện với Khang Ninh Mông.

Trong Bang hội bởi vì đã lâu mới thắng bang chiến mà vui mừng vang dội, em gái Tử Khí Đông Lai cùng đôi bạn gay Nhìn Bên Trái Nhìn Bên Phải soát tới tập “Chính Huyền xuất kiếm, ai dám tranh phong”.

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Tên Sát Thần, ngoài Chính Huyền ra còn ai chứ!

Bang hội Nhìn Bên Trái: PK tiểu Vương Tử cũng không phải là hư danh! Hôm nay chứng kiến Chính Huyền tung một đại chiêu miểu sát ba người cuối cùng kia, thật là đẹp trai nha!!!! Nếu không phải cậu có Dư Huyền, tổ đã theo cậu!!!

Bang hội Chính Huyền Nhật Lăng Không: Không việc gì, tổ và vợ tổ chỉ là chơi đùa, cậu theo tổ đi *^O^*

Bang hội Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang: →__→ Chính Huyền, anh nói cái gì?

Bang hội Nhìn Bên Phải: →__→

Bang hội Tử Khí Đông Lai: Chính Huyền muốn cùng Trái Trái yêu đương vụng trộm!

Bang hội Nhìn Bên Trái: O_o Bạn gay chó tin cậu ta, tớ và Chính Huyền đều là công, chúng tớ sẽ không có kết quả!

Bang hội Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Điều đó cũng không chính xác, đều nói hai thụ gặp nhau ắt có một công, vậy hai công gặp nhau, hoặc là một đũa thành thụ hoặc là cân nhắc hồ công O(_)O

Bang hội Kiếm Thượng Hoa Quang: Bây giờ tiến hành tổng kết bang chiến, mọi người có gì muốn nói không?

Bang hội Nhìn Bên Phải: Cấp lực Chính Huyền!

Bang hội Phía Bắc Lạc Thành: Cấp lực chỉ huy!

Khang Ninh Mông mở trang thông tin nhân vật của Phía Bắc Lạc Thành ra, lập tức bị trang bị của hắn ta chọc mù mắt.

Hợp với Tề Vân kiếm chỉ có mua bảo hộ chí tôn mới có thể mở ra sáo trang phòng cụ Huyền Vũ, máu dày phòng ngự cao.

Nghĩ đến trước đó Phía Bắc Lạc Thành ở trong bang hội nhiều lần lấy lòng Kiếm Thượng Hoa Quang, xin tặng trang bị, Khang Ninh Mông đánh một câu:

Bang hội Chính Huyền Nhật Lãng Không: Con chó được RMB nuôi không có tư cách nói chuyện.

Bang hội Phía Bắc Lạc Thành: Mày chửi ai đó?

Bang hội Chính Huyền Nhật Lãng Không: Người nào đang gọi tao, thì tao chửi người đó.

Khang Ninh Mông cho dù tham gia bang chiến cũng không hề nghe theo chỉ huy của Kiếm Thượng Hoa Quang, trực tiếp che kênh tán gẫu bang hội, tự mình vọt tới trước.

Bang hội Đoạn Châu: Chính Huyền Nhật Lãng Không mày cũng không có gì tài giỏi, không phải chỉ là đoạt chiến công sát nhân thôi sao! Ngay từ đầu hộ pháp đã sớm nghĩ xong chiến lược cho bang chiến lần này, lấy lại hạng nhất toàn server cũng không thành vấn đề, đâu cần mày làm chuyện vô ích!

Bang hội Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Hạng nhất toàn server cũng không thành vấn đề? Không có Chính Huyền, thứ hạng bang hội ít nhất phải giảm phân nửa, ngay cả trong năm hạng đầu cũng không được, còn nói khoác mà không biết ngượng chút nào?

Bang hội Phía Bắc Lạc Thành: Đoạn Châu nói đều đúng Chính Huyền Nhật Lãng Không cướp đầu người! Nó không giết, trong bang những người khác cũng sẽ giết! Chúng ta đánh bang chiến cũng không phải là không có nó thì không được!

Đối thoại đến đây, mọi người đã có thể ngửi ra mùi thuốc súng.

Ban đầu bang chiến được hạng nhất toàn sever là một chuyện rất vui vẻ, sao đã biến thành như vậy rồi?

Thanh Tiêu vừa định đánh chữ, liền thấy bang hội bỗng chốc an tĩnh, chỉ vì một câu nói:

Bang hội Quy Thất Biến (Bang chủ): Các người ở đây ồn ào cái gì

12. Chương 12: Trận Sóng Lớn Nổi Lên

Thanh Tiêu đột nhiên logout, càng giống như là máy tính Thanh Tiêu bị ngắt kết nối.

Đoạn Đồng nhìn avarta trong trò chơi của Thanh Tiêu nhanh chóng tối đi, chẳng biết tại sao, không có tâm tình soát nhiệm vụ.

Trong trò chơi, Đoạn Đồng vừa nghe Cổ Tự oán giận vừa sửa lại thương khổ.

Cho đến khi Cổ Tự gửi đi một câu:

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Anh, em muốn làm phó bang!

Đoạn Đồng điều khiển con chuột ngừng một lát, đóng giao diện thương khố, bắt đầu đánh chữ.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang: Một bang hội chỉ có thể có một phó bang.

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Em biết, anh đá Thư Vân Vong Xuyên không được sao.

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Chính Huyền Nhật Lăng Không vì chuyện đó ồn ào cỡ nào anh cũng nhìn thấy, bang chiến không phục theo chỉ huy, lại thích cướp đầu người cướp chiến công, cũng bởi vì sư phó cậu ta là phó bang ở phía sau chống lưng cho cậu ta, nên cậu ta mới không coi ai ra gì!

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang: Vậy còn thanh Tể Vân kiếm

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Cái đó thì càng oan uổng.

Nói chuyện riêng Người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang nói với người: Em đang luyện cấp thì thấy cậu ta bị hồng danh giết, em liền giết báo thù cho cậu ta, trên người hồng danh rút ra thanh Tể Vân kiếm, sau khi em lấy đi Chính Huyền Nhật Lăng Không liền nói cho em biết đây là kiếm của cậu ta, muốn em trả lại cho cậu ta. Nhưng lúc đó em đã coi thanh kiếm này làm phần thưởng bang chiến, kêu cậu ta buổi tối tham gia bang chiến, cảm hạnh nhất là có thể nhận được Tể Vân.

Cổ Tự xóa sạch sẽ một ít sự tình, lại không biết Đoạn Đồng vừa mới login, Diệp Linh Vận (Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng) liền chụp hình ân oán lúc đó, cắt ra đưa cho Đoạn Đồng.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kiếm Thượng Hoa Quang: Em và Chính Huyền có hiểu lầm, chuyện phó bang, chờ tháng này sau khi vượt qua trận đấu server rồi hãy nói.

Sau khi Đoạn Đồng nhấn treo máy ở dã ngoại liền đi gọi điện thoại cho Thanh Tiêu, không người nghe, điện cho Thanh Tiêu lần nữa, nhưng chỉ nghe một giọng nữ một lần lại một lần lặp lại “Xin lỗi, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện đã tắt máy, xin gọi lại sau”.

Bệnh viện

Mạch Thiên Ngôn lấy thuốc cảm mạo xong, đi cầu thang xuống lầu một, ngắm nơi nào đó, đôi mắt vốn có chút u ám dường như lập tức được đốt sáng lên, trong con ngươi chông chất buồn bực liền được quét sạch, tràn đầy tinh thần.

Hôm nay, sao chiếu mệnh năm nay của mình nhất định là có số đào hoa! Mạch Thiên Ngôn nghĩ như vậy, hào hứng gọi Thanh Tiêu ở đầu cầu thang “Chào thầy Tiêu Tiêu!” Hoàn toàn không nhìn ra sự khác thường của Thanh Tiêu.

Mà vào giờ phút này trong đầu Thanh Tiêu tràn đầy lời nói của bác sĩ, nên không nghe được Mạch Thiên Ngôn đang gọi anh.

Đến khi Mạch Thiên Ngôn chạy đến trước mặt, anh mới hồi phục tinh thần lại, gắng gượng lộ ra một khuôn mặt tươi cười.

“Học trò Mạch, thật là trùng hợp.”

“Em đến bệnh viện lấy thuốc cảm mạo!” Mạch Thiên Ngôn dường như bất đắc dĩ gơ túi thuốc trên tay lên, thoáng thấy trên tay Thanh Tiêu cũng cầm một túi thuốc “Thầy Tiêu Tiêu cũng bị cảm”

Thầy Tiêu Tiêu là tên thân mật Mạch Thiên Ngôn gọi Thanh Tiêu, Thanh Tiêu cũng là một trong tam đại nam thần trong lòng Mạch Thiên Ngôn.

Hai nam thần còn lại một là hoàng tử tennis băng sơn trong di động: Tezuka Kunimitsu, một người là anh, sư phụ ở trong vòng du ân cần khả kính: Thư Vân Vong Xuyên.

Thanh Tiêu cười cười với Mạch Thiên Ngôn, nhưng không nói tiếng nào.

Cách đó không xa chị gái song sinh của Mạch Thiên Ngôn – Mạch Thiên Ngữ cũng chạy tới anh, nắm lấy Mạch Thiên Ngôn, hung hãn mắng “Đi lấy thuốc mà cũng lâu như vậy, ba mẹ chờ đến nóng nãy!” Vừa quay đầu thấy Thanh Tiêu, liền bắt tay, cười ngọt ngào với Thanh Tiêu nói “Thầy, thật là trùng hợp nha.” Tiếp đó dùng giọng nói vô cùng dịu dàng nói với Mạch Thiên Ngôn “Ba mẹ còn chờ trong xe, chúng ta nhanh trở về thôi.”

Lúc đi, Mạch Thiên Ngữ còn không quên thêm một câu “Tạm biệt thầy” Rồi lại thấy có một dáng người cao ngất ở cửa bệnh viện, nam nhân mặt không thay đổi nhìn chằm chằm vào Thanh Tiêu, hơi thở tinh anh mạnh mẽ.

13. Chương 13: Mỗi Nam Thần Đều Là Cong?!

Mạch Thiên Ngữ cảm thấy trò hay khăng định còn ở phía sau, kéo em gái Mạch Thiên Ngôn đi chưa được mấy bước liền ngừng lại, ánh mắt tràn đầy hàm ý thăm dò không ngừng chuyển tới trên người Thanh Tiêu và tên tinh anh nam tử kia, mặt cười đầy thâm ý.

“Đàn... Anh” Thanh Tiêu không nghĩ tới ở cổng bệnh viện gần nhà mình cũng có thể gặp được đàn anh Đoạn Đồng.

Chỉ có điều, nhìn dáng vẻ ôm cây đợi thỏ của Đoạn Đồng, Thanh Tiêu nghĩ cuộc gặp mặt này, chắc chắn không phải chỉ là trùng hợp.

Dù cho Đoạn Đồng thật sự là muốn khám bệnh cũng sẽ không chạy đến bệnh viện không có tiếng tăm mà còn cách nhà anh ấy (Đoạn Đồng) xa như vậy.

Đoạn Đồng giống như không nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc cùng kinh ngạc của Thanh Tiêu, đi thẳng tới trước mặt Thanh Tiêu, đưa tay trái ra, nói “Đưa anh.”

Nói ngắn gọn, giọng điệu lạnh nhạt.

Thanh Tiêu khẽ run, trong nhất thời không phản ứng kịp Đoạn Đồng muốn cái gì.

Đoạn Đồng chỉ bản báo cáo kiểm tra thân thể trong tay Thanh Tiêu, nói nhiều hơn mấy chữ “Đưa cái này cho anh nhìn một chút.”

“Chỉ là một chút bệnh nhẹ, không có gì để nhìn.” Thanh Tiêu muốn cất tờ khai kiểm tra vào trong túi, lại bị Đoạn Đồng ngăn lại.

Mà cách đó không xa Mạch Thiên Ngôn, Mạch Thiên Ngữ chỉ có thể nhìn động tác của Đoạn Đồng và Thanh Tiêu, không nghe được đối thoại của Đoạn Đồng và Thanh Tiêu, dĩ nhiên là phải triển khai trí tưởng tượng, bắt đầu YY không giới hạn, nhất là trông thấy Đoạn Đồng lấy tốc độ cực nhanh nắm cổ tay cầm đơn kiểm tra của Thanh Tiêu lại, trên mặt Thanh Tiêu còn nổi lên một tầng hồng nhạt, suy nghĩ nhộn nhạo không thuần khiết càng không kiểm soát được.

Có lẽ Mạch Thiên Ngôn vẫn sẽ nghĩ bình thường, nhưng Mạch Thiên Ngữ này cấp bậc hủ nữ cực cao, trước mắt đã hiện lên hình ảnh Đoạn Đồng lấn Thanh Tiêu trên giường.

Cô ấy (Mạch Thiên Ngữ) cảm giác mình cơ bản đã suy luận chính ra toàn bộ câu chuyện: Đêm qua Thanh Tiêu tiểu thụ cùng công nhà anh ấy triền miên cả đêm, buổi sáng cảm thấy thân thể không khỏe nên tới bệnh viện kiểm tra. Mà tiểu công quan tâm thân thể Thanh Tiêu, cũng đi theo đến đây.

Còn bây giờ, vì sao hai người (Đoạn Đồng và Thanh Tiêu) ở cửa bệnh viện lờ lờ kéo kéo rất đơn giản, thủ đoạn đùa giỡn của vợ chồng, tìm kiếm chút lạc thú cho cuộc sống thôi!

Mạch Thiên Ngữ sờ sờ cằm tự cho là đúng nhìn theo Thanh Tiêu lên xe Đoạn Đồng, đưa mắt nhìn chiếc Porsche màu đen của Đoạn Đồng đi ra cửa bệnh viện, bóng xe dần dần biến mất ở phía trước.

“Em gái.” Mạch Thiên Ngự vỗ vỗ vai Mạch Thiên Ngôn, giống như đang an ủi, thực ra máu lang đang sôi trào, nói “Xem ra nam thần Tiêu của em là cong.”

Điều này làm tan nát cõi lòng Mạch Thiên Ngôn nên mới gửi một tin nói: Mỗi nam thần đều là cong! Quá lừa đảo! Lẽ nào đầu năm nay tìm phụ nữ để yêu khó như vậy sao

Khang Ninh Mông thời thời khắc khắc chú ý động tĩnh QQ của Mạch Thiên Ngôn liền bình luận đầu tiên nói: Vợ, thế giới này đồng tính mới là chân ái, mỗi nam thần của em đều cong, bây giờ em mới phát hiện nguyên do sao, em nên coi anh là nam thần! Trong lòng anh chỉ có em —— sư phụ Thư Vân Vong Xuyên!

Người thứ hai bình luận chính là Diệp Linh Vận, coi như còn có người nhân đạo hỏi một câu “Đã xảy ra chuyện gì”

Đoán chừng Mạch Thiên Ngôn đang kể chuyện buồn bực cho Diệp Linh Vận nghe, bây giờ hai người cũng không rảnh nói chuyện phiếm với người thứ ba, Khang Ninh Mông nhìn trên qq xem ai đang online, không chút do dự phát cho Thư Vân Vong Xuyên (Thanh Tiêu) một cửa sổ buzz.

Mà ở máy tính một chỗ khác, Đoạn Đồng đang ngồi trước máy tính trong nhà Thanh Tiêu, xem lướt qua các trang tài chính.

Nick name là Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Bạn tốt qq phát qua một cửa sổ buzz, kèm theo một câu:

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Sư phụ, nếu nam nhân đều yêu nam nhân, vì sao không có nam nhân yêu em

Đoạn Đồng liếc nhìn Thanh Tiêu đang nấu mì trong nhà bếp, suy tư trong chốc lát, gửi đến một câu:

Thư Vân Vong Xuyên

Có lẽ nam nhân đều cảm thấy em giống nữ nhân đi.

14. Chương 14: Em Giống Như Vừa Mới Bán Sư Phụ Đi

Đi con em anh “Có lẽ nam nhân đều cảm thấy em giống nữ nhân đi.”

Từ trước đến giờ không phát hiện một người luôn trơn bóng như ngọc, một người khiêm tốn như Thư Vân Vong Xuyên lại có thể nói ra lời độc ác như vậy.

Khang Ninh Mông chịu đựng xúc động muốn cào tường, đánh mấy chữ, phát hiện có cái gì không đúng, đánh một hàng chữ khác, gửi đi.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Anh không phải sư phụ của tôi! Sao bây giờ trộm nick có thể lớn lối như vậy còn dám lên QQ!

Đoạn Đồng không nghĩ tới Khang Ninh Mông nhanh như vậy đã có thể phát hiện mình không phải là Thanh Tiêu.

Trộm nick phách lối cái gì, sao có thể bậy như vậy.

Thư Vân Vong Xuyên

Cậu ta ở trong nhà bếp

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Cái gì mà còn vô nhà ăn cướp, ông đây nói cho mà biết, sư phụ của ông đây là Triệt quyền đạo*, còn đi Võ Đang bái sư, học qua khinh công, mà phải có chút đạo đức nghề nghiệp, muốn tiền chứ đừng muốn chết!

Thư Vân Vong Xuyên

Tôi quen biết cậu ta

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

73

Thư Vân Vong Xuyên

Tôi là học trưởng trong đại học của cậu ta

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Bạn học thời đại học à →__→ nam hay nữ

Thư Vân Vong Xuyên

Học trưởng

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

O_o Nam... Nam

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Xin chào học trưởng! Thời tiết hôm nay thật tốt! Sư phụ em có phải đã nghĩ thông suốt hay không

Thư Vân Vong Xuyên

Nghĩ thông suốt?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Đúng rồi đúng rồi, không còn thâm mến bang chủ của chúng em nữa, quyết định tập trung vào đoạn tình cảm khác!

Thư Vân Vong Xuyên

Bang chủ Quy Thất Biến

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Đúng rồi, con rùa kia (Quy) chính là đồng căn bản, mới không xứng với sư phụ em đâu! 13

Đoạn Đồng có chút giật mình, anh vẫn chưa biết Thanh Tiêu thâm mến... Anh.

Bên kia phòng bếp tiếng nước dần dần nhỏ lại, Đoạn Đồng đóng khung chat với Khang Ninh Mông, mở lại một trang mạng mới, có phần chột dạ.

Khi Thanh Tiêu từ phòng bếp đi ra, Đoạn Đồng đang ‘tập trung tinh thần’ mà nhìn tin tức tài chính, tựa như lơ đãng dời mắt thấy Thanh Tiêu, liền báo cho anh một câu “Vừa nãy có bạn tốt trên qq tìm em, anh nói cho em ấy biết em ở phòng bếp.” Đứng dậy đi về phía bàn ăn.

“Bạn tốt qq” Thanh Tiêu đưa đũa cho Đoạn Đồng đang định ngồi xuống, thuận miệng nói “Chắc là đồng sư, có thể là sau khi khai giảng có một số hạng mục cần chú ý và chuẩn bị.”

“Em ấy gọi em là sư phụ.”

“Sư phụ... Là trong bang”

“Ừ, qq em ấy tên là Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo.”

“Đó là Chính Huyền.” Thanh Tiêu nghĩ “Chắc là Dư Huyền và Hoa Bách Hợp bây giờ đang trò chuyện đùa giỡn, không để ý tới em ấy.”

Nếu như Khang Ninh Mông ở chỗ này, nghe thấy những lời này, nhất định sẽ vô lại ôm đúi Thanh Tiêu trong miệng lẩm bẩm nói “Cha mẹ sinh ra em, người hiểu em cũng chỉ có sư phụ!”

Chỉ tiếc cậu ta bây giờ không có ở trong nhà Thanh Tiêu, mà là cùng Mạch Thiên Ngôn tán gẫu, người vừa rồi mới lạnh nhạt cậu ta.

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Mông Mông, anh biết hôm nay em đi bệnh viện gặp ai không?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Chị Thái Vi?

Thái Vi tên đầy đủ Vương Thái Vi là giáo viên Ngữ Văn của Khang Ninh Mông, Diệp Linh Vận và Mạch Thiên Ngôn, một người mập mạp cân nặng đến 100 ký, thích nhất khi đi học mặc quần áo in đầy hình hoa cúc, mở miệng ra là “đồ ranh con” để mắng chửi người, hơn nữa còn rất thích đi dạo phố và trêu chọc Thanh Tiêu.

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Này.... Đừng rợn, em gặp thầy Tiêu Tiêu, hình như anh ấy cũng bị bệnh.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Em nói nam thần công chính là anh ấy?

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Đúng, với lại người ấy của thầy Tiêu Tiêu.... Em luôn cảm thấy có chút quen mắt, sau đó chờ em về nhà nhìn ảnh chụp trước đây trong đoàn, em phát hiện người kia hình như là bang chủ của chúng ta – Quy Thất Biến!

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

132 Chẳng lẽ cái người ngang ngược không biết lý lẽ Kiếm Thượng Hoa Quang kia rất có thể là thầy Tiêu Tiêu? 142 Không bao giờ tin tưởng tình yêu nữa

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

141

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Chờ một chút... Em nói Quy Thất Biến đi đón thầy Thanh Tiêu?

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Đúng!

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Quy Thất Biến là học trưởng thời đại học của Thầy Thanh Tiêu?

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Đúng!

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Không phải lúc đầu sư phụ nói bản thân ngã bệnh sao? Lẽ nào.....

Khang Ninh Mông không để cho Mạch Thiên Ngôn đáp lời, mà là đi cào tường.

Nói như vậy, cậu mới vừa bán sư phụ của mình đi, còn là bán cho —— Quy Thất Biến?!!

Tác giả có lời muốn nói: Tại sao cách thức chính là điều không tốt? Khóc chạy

*Triệt quyền đạo: Là một môn võ thuật chú trọng đến hiệu quả và thực tế. Tên tiếng Anh là Jeet Kune Do. Do Lý Tiểu Long sáng lập.

15. Chương 15

Lúc Thanh Tiêu đăng nhập Quần Hiệp Online, Kiếm Thượng Hoa Quang đang soát chiến báo trên kênh thể giới của cậu ta và Chính Huyền Nhật Lăng Không, phát sinh chiến đấu ở ngoài thành Hành Dương.

Chờ tới khi Thanh Tiêu chạy tới, thì thể Chính Huyền Nhật Lăng Không và Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng đã nằm trên mặt đất, bốn người chơi trang bị Thiểm Nhân vây xung quanh, người nổi bật nhất trong đó là Kiếm Thượng Hoa Quang.

Phụ cận Kiếm Thượng Hoa Quang: Chính Huyền Nhật Lăng Không, mày không phải tự xưng là đệ nhất sát thần sao? Sao thấy tao liền sợ đến nỗi nằm trên mặt đất không bò dậy nổi? Ha ha

Phụ cận Phía Bắc Lạc Thành: Vốn lúc nhìn mày đánh bang chiến còn tưởng rất lợi hại, hoá ra PK vô dụng như vậy.

Phụ cận Chính Huyền Nhật Lăng Không: Tao phi, có gan tụi mày cỡi trang bị ra rồi đánh với tao, kỹ thuật của tụi bây chỉ là đồng căn bã, ông đây còn không để vào mắt!

Phụ cận Phá Thiên: Đều chết nhiều lần rồi, còn lớn lối như vậy! Bây giờ xin lỗi Kiếm ca, chúng tao sẽ giết mày thêm vài lần nữa rồi coi như xong chuyện, bằng không thì bạo mày đến ngay cả quần lót cũng không còn!

Phụ cận Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Kiếm ca? ~ Phốc ~ Đúng là rất gian*, tên này rất tốt, lại rất thâm sâu hàm ý.

*Kiếm [jiàn] đọc gần giống với gian [jian]

Thanh Tiêu thầm cảm thấy không ổn, chẳng biết tại sao Kiếm Thượng Hoa Quang và Chính Huyền Nhật Lăng Không lại đánh nhau, nhấn xuống bang hội, nhưng phát hiện mình đã không phải là thành viên Tiềm Long bang.

Thế giới Loa lớn Kiếm Thượng Hoa Quang: Chính Huyền Nhật Lăng Không, Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang, Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng, Thư Vân Vong Xuyên đều đã bị đá ra khỏi Tiềm Long bang, nếu như có bang hội dám thu bọn họ chính là đối địch với toàn bộ Tiềm Long bang!

Thế giới Loa lớn Kiếm Thượng Hoa Quang: Nếu lấy được đầu của mấy người này thì có thể đến chỗ tôi đổi lấy một viên bảo thạch cấp sáu, bắt đầu có hiệu lực từ ngày hôm nay cho đến tháng sau!

Bảo thạch cấp sáu là vật liệu trang bị khảm nạm cao cấp nhất, ở Quần Hiệp Online, có thể hợp thành một bảo thạch cấp bốn đều là chuyện phải đòi hỏi RP vô cùng cao.

Thế giới Chính Huyền Nhật Lăng Không: Vợ, em ở trong thành Hành Dương cho anh đừng đi ra.

Thế giới Chính Huyền Nhật Lăng Không: Kiếm Thượng Hoa Quang, chuyện của nam nhân chúng ta, tại sao mày lại lôi phụ nữ vào, đây coi là thứ gì hả? Mày *** còn có phải là nam nhân hay không?

Vậy coi như là hai người bọn họ triệt để trở mặt sao? Thanh Tiêu làm rõ tình trạng xong, lập tức nói chuyện riêng với Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang và Chính Huyền Nhật Lăng Không:

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang: Nghe Chính Huyền, trước tiên đừng ra khỏi thành.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Chính Huyền Nhật Lăng Không: Chuyện gì xảy ra? Em và Kiếm Thượng Hoa Quang làm sao vậy?

Chính Huyền Nhật Lăng Không và Kiếm Thượng Hoa Quang không biết có phải bất tự không hợp hay không, hai người cứ nhìn thấy đối phương là đủ loại khó chịu.

Chuyện bắt nguồn từ khi Chính Huyền Nhật Lăng Không mang theo Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang soát phó bản, vừa đi xuống dưới lầu mua bánh bao, sau khi trở lại liền phát hiện Kiếm Thượng Hoa Quang chiếm chỗ soát quái vốn là của Chính Huyền và Dư Huyền, hơn nữa Kiếm Thượng Hoa Quang ở trong phó bản còn nhiều lần giết Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang, Chính Huyền Nhật Lăng Không giận, liền tổ đội với Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng đi báo thù cho Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang.

Phía Chính Huyền và Kiếm Thượng Hoa Quang vẫn còn ở kênh thế giới mắng nhau, trước khi Kiếm Thượng Hoa Quang bị giết thì có rất nhiều người mới nhao nhao xin nhập đội, do Chính Huyền Nhật Lăng Không dẫn đầu, Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng hộ tống, tổ đội giết Kiếm Thượng Hoa Quang.

Chờ đến sáng sớm hôm nay Chính Huyền và Hoa Bách Hợp vừa lên mạng, phát hiện tên của mình trong trò chơi đã bị đá ra khỏi Tiềm Long bang.

Bị đá ra khỏi bang hội, Chính Huyền Nhật Lăng Không và Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng cũng thấy không sao cả, nhưng bọn họ vừa ra khỏi thành đã bị Kiếm Thượng Hoa Quang chặn giết, liên tục duy trì đến bây giờ.

Tác giả có lời muốn nói: Chuẩn bị chiến đấu lần cuối cùng trước khi thi cuối kỳ có thể phải dùng một đoạn thời gian, đến nghỉ hè lại tiếp tục viết thêm.

16. Chương 16: Thành Lập Phân Đội Nhỏ Kỳ Sĩ Kiên Trì Bảo Vệ Thư Vân Vong Xuyên

Giống như Khang Ninh Mông nói, chuyện của nam nhân, vốn cũng không nên kéo lên người nữ nhân.

Nhất là Kiếm Thượng Hoa Quang có lỗi với Mạch Thiên Ngôn trước.

Thanh Tiêu vừa định trở về thành xem nhân vật của Mạch Thiên Ngôn thế nào, màn hình máy tính thoáng cái liền đỏ, là hệ thống báo động cho Thanh Tiêu.

Nhân vật của Thanh Tiêu trong trò chơi: Thư Vân Vong Xuyên ở ngoài thành bị các người chơi khác công kích.

Nhưng công kích không phải là Kiếm Thượng Hoa Quang.

Thời khắc này Kiếm Thượng Hoa Quang đang ở trong trò chơi giẫm đạp thi thể Chính Huyền Nhật Lăng Không và Hoa Bách Hợp Trên Núi Bằng, trên đầu lơ lửng danh hiệu vinh dự “Tiềm Long bang phó bang chủ”, giống như là đang khoe khoang với Thanh Tiêu.

Trên góc màn hình ô máu bên trái của Thanh Tiêu đang rơi với tốc độ cực nhanh, nhưng Thanh Tiêu còn đang mãi chú ý danh hiệu Tiềm Long bang phó bang chủ trên đầu Kiếm Thượng Hoa Quang, trong lòng có hơi khó chịu.

Dù sao Tiềm Long bang có thể phát triển thành một trong năm bang hội lớn nhất toàn server cho tới bây giờ, ngoại trừ Đoàn Đồng có phương pháp lãnh đạo ra, cũng có sự nỗ lực của Thanh Tiêu.

Nói chuyện riêng Người chơi Kêu Tào Là Ông Nội nói với người: Cậu bị ngắt kết nối

Nói chuyện riêng Người chơi Kêu Tào Là Ông Nội nói với người: Cậu ngu hử, bị đánh còn đứng yên sao không đánh trả!

Người chơi trong trò chơi tên là ‘Kêu Tào Là Ông Nội’, mặt Thanh Tiêu vài câu, thấy Thanh Tiêu đều không trả lời, không nhận được nhân vật liền từ trong buổi rậm đối diện nhân vật của Thanh Tiêu đi ra, còn thuận tiện giải quyết người chơi vừa rồi trốn ở trong buổi rậm đánh lên Thanh Tiêu.

Kêu Tao Là Ông Nội là kiếm khách có chút danh tiếng trong bảng xếp hạng, giống như Khang Ninh Mông, cũng thiên về kỹ thuật, nhưng vẫn là một nhân sĩ không bang hội.

Thanh Tiêu cùng người chơi Kêu Tao Là Ông Nội trong trò chơi cũng không thể nói là có quen biết.

Chẳng qua là có một lần Thanh Tiêu chạy nhiệm vụ, vừa lúc trông thấy Kêu Tao Là Ông Nội đang ở tại chỗ chờ một phút sau sống lại, liền tiện tay cho hắn ta một kỹ năng sống lại tại chỗ, lại cho hắn ta một cái trạng thái thêm máu duy trì liên tục, chờ hắn ta hồi đầy máu, mới tiếp tục đi chạy nhiệm vụ.

Hệ thống Người chơi Kêu Tao Là Ông Nội xin người thêm hảo hữu.

Nói chuyện riêng Người chơi Kêu Tao Là Ông Nội nói với người: Chờ ý thức ông quay về, nhấn đồng ý, được không?

Thanh Tiêu bật cười, đồng ý thêm hảo hữu Kêu Tao Là Ông Nội.

Thế giới Kêu Tao Là Ông Nội: Thà làm người nghèo, còn hơn làm con chó RMB!

Thế giới Kêu Tao Là Ông Nội: Cầm tiền đập người có gì là bản lĩnh

Thế giới Chính Huyền Nhật Lăng Không: Nói rất hay! Nói rất tốt!

Thế giới Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Chúng ta đi theo kỹ thuật, nên không giống nhau!

Thanh Tiêu có chút bất đắc dĩ nhìn Khang Ninh Mông và Diệp Linh Vận sắp sửa bị bạo đến chỉ còn có cái quần lót, ở ngoài miệng vẫn còn cật lực, lắc đầu, hay là nói chuyện riêng với bọn họ một chút.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Tổ đội, Chính Huyền đội trưởng.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Chính Huyền Nhật Lăng Không: Tổ đội, em đội trưởng.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kêu Tao Là Ông Nội: Tổ đội, Chính Huyền đội trưởng.

Nói chuyện riêng Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang: Đứng ra khỏi thành.

Nhưng chờ đội ngũ thành lập xong, Thanh Tiêu liền hối hận.

Bởi vì Chính Huyền Nhật Lăng Không tạo tên đội ngũ lại có thể là ‘Phân đội nhỏ kỹ sĩ kiên trì bảo vệ Thư Vân Vong Xuyên’

Đội ngũ Thư Vân Vong Xuyên: Tên này... Sửa lại đi...

Đội ngũ Kêu Tao Là Ông Nội: Chính Huyền, cậu này thấp kém không thú vị, phải gọi họ Xuyên sứ giả!

Đội ngũ Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Phải gọi hậu viện chính thức của Thư Vân Vong Xuyên!

Đội ngũ Thư Vân Vong Xuyên: Được rồi, vậy đừng sửa lại.

Đội ngũ Chính Huyền Nhật Lăng Không: Sư phụ tổ đội làm gì em và Hoa Bách Hợp bây giờ đều bị chặn, không làm nhiệm vụ được.

Thanh Tiêu liếc nhìn tình cảnh của Kiếm Thượng Hoa Quang, mấy người đó đã đi rồi, bây giờ còn lại ba bốn người chơi hồng danh, trả lời mấy người trong đội ngũ nói:

Đội ngũ Thư Vân Vong Xuyên: Không soát nhiệm vụ, soát hồng danh.

17. Chương 17: Sư Phụ Uy Vũ

Về việc Khang Ninh Mông tại sao phải giúp bang chiến, Diệp Linh Vận thăm dò bốn phía cũng chỉ biết cậu ta và Thư Vân Vong Xuyên có một trận giao ước đấu PK, còn trận đấu PK kết quả ra sao, Khang Ninh Mông vẫn im lặng không nói.

Lúc đầu còn tưởng là Khang Ninh Mông khi để Thư Vân Vong Xuyên, áy náy lương tâm, bây giờ nhìn thấy bản lĩnh của Thư Vân Vong Xuyên, mới thực sự rõ ràng cái gì gọi là “Chân nhân bất lộ tướng, sư phụ là chân nhân!”

Vú em pháp sư bùng nổ, là một chuyện tương đối đáng sợ.

Đám hồng danh bên cạnh lần lượt ngã xuống, Chính Huyền Nhật Lăng Không và Kêu Tao Là Ông Nội lần lượt dập kỹ năng cường công lên người Kiếm Thượng Hoa Quang, Thư Vân Vong Xuyên trang bị kỹ năng chính là quấy rối, tiêu trừ tất cả trạng thái có lợi của đối phương, bổ xung trạng thái “Hỗn độn” làm địch nhân rối loạn dài đến 30 giây. (Trạng thái hỗn độn: Người chơi giảm 15% ~ 30% nhanh nhẹn, giảm 10% ~ 20% phòng ngự, giảm 50% trúng mục tiêu.)

Đội ngũ Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Xác suất dính trạng thái kèm theo của hỗn độn là một phần ngàn, Kiếm Thượng Hoa Quang bị trúng phải, thực sự là trời xanh có mắt!

Đội ngũ Kêu Tao Là Ông Nội: Tại sao tôi cảm thấy thao tác của Thư Vân Vong Xuyên lại lằng lờ như vậy thấy thế nào cũng rất YD [âm đẳng]!

Đội ngũ Chính Huyền Nhật Lăng Không: Sư phụ đúng là cao nhân! Kỹ thuật của em chỉ là đóng cặn bả thôi!

Đang lúc cười nói, đám người vừa mới còn phách lối hóa thành một đồng thi thể ngã trái ngã phải, tuôn ra vật phẩm quý hiếm đầy đất.

Quyết chí làm đệ nhất gian thương Diệp Linh Vận thiếu chút nữa liền dính mặt trên màn hình máy tính.

Vừa định nhặt, lại bị Thư Vân Vong Xuyên ngăn cản.

Đội ngũ Thư Vân Vong Xuyên: Đừng nhặt đồ.

Đội ngũ Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Chấm nước mắt, sư phụ những thứ đó chắc chắn là bọn họ giết người chơi khác bạo ra mà!

Thế giới Chính Huyền Nhật Lăng Không: Hôm nay những hồng danh từng bị Kiếm Thượng Hoa Quang giết, bị cướp trang bị nhanh chóng đến ngoại ô thành Hành Dương, tìm tọa độ của tôi trang bị vớt trên mặt đất.

Chính Huyền Nhật Lăng Không bày tọa độ vị trí của mình lên kênh thế giới.

Đội ngũ Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Trùng Trùng... Cậu thông báo nhanh quá nha!

Diệp Linh Vận trong lòng rơi lệ: Bồi dưỡng đan của tôi! Phi Vân Tỏa của tôi! Tiền của tôi...!

Thanh Tiêu không hiểu nên trở mắt nhìn nội tâm Diệp Linh Vận thống khổ bay đi, giống như không viết tại sao chí nguyện của Diệp Linh Vận là làm gian thương hàng đầu.

Anh thấy từng đám người chơi hồng danh sống lại trở về thành, không có ý tứ muốn bao vây chờ mấy người Chính Huyền Nhật Lăng Không, định kết thúc chuyện này ở đây.

Lúc này chuông cửa nhà Thanh Tiêu vang lên.

Thanh Tiêu liếc nhìn thời gian phía dưới bên phải màn hình máy tính đã một giờ rưỡi chiều, buồn bực lúc này sẽ có ai đến nhà anh.

Từ sau khi phát hiện mình ở năm thứ hai đại học thích học trưởng Đoạn Đồng, Thanh Tiêu vẫn mâu thuẫn với chuyện mình thực sự cong, đương nhiên cũng không có đi tìm bạn gái.

Bây giờ tuy là giáo viên cấp ba bình thường, nhưng chưa đi làm bao lâu, không hề quen đồng nghiệp chớ nói chi là biết địa chỉ nhà anh.

Tất cả suy nghĩ của Thanh Tiêu sau khi mở cửa trong nháy mắt bị chặt đứt.

Ngoài cửa là người mà Thanh Tiêu rất quen thuộc: Đoạn Đồng.

Đoạn Đồng bình tĩnh đến hơi lộ ra lạnh nhạt trong ánh mắt phản chiếu hình ảnh Thanh Tiêu đang vô cùng kinh ngạc, giống như là một hồ nước yên bình nổi lên một tia gợn sóng, nhưng rất nhanh tiêu tán, không để lại một chút dấu vết.

18. Chương 18: Suy Nghĩ Vụng Trộm

Phản ứng đầu tiên của Thanh Tiêu là Đoạn Đồng tới cửa để hỏi tội, sau đến chính mình cũng phải lắc đầu loại bỏ ý nghĩ này.

Đoạn Đồng không phải là loại người không biết nói đạo lý, cho dù thật tình thiên vị cho Cố Tự.

Nghĩ vậy, ngực Thanh Tiêu âm ỷ đau.

“Em đã quên, hai giờ chiều hôm nay tái khám. Đoạn Đồng nhìn chăm chăm hành động dần dần thoải mái của Thanh Tiêu, gần từng chữ, như là nghiêm túc cứng nhắc tuyên bố một công thức toán học.

Thanh Tiêu ngẩn ra, chậm rãi nói “Em... Em không quên, đàn anh bảy giờ anh...”

Thanh Tiêu không biết Đoạn Đồng vì đưa anh đi bệnh viện mà cố ý xin nghỉ ở công ty.

Xe Đoạn Đồng đang ở dưới lầu nhà Thanh Tiêu.

Trong trí nhớ của Thanh Tiêu số lần Đoạn Đồng chủ động tìm anh hầu như có thể đếm được, với lại phần lớn đều là chuyện không có liên quan gì tới anh nhưng yêu cầu anh giúp một tay.

Đương nhiên, phần lớn đều là chuyện liên quan tới Cố Tự.

Lên xe, Đoạn Đồng vốn cũng không nói nhiều, Thanh Tiêu cũng không chủ động lên tiếng, bầu không khí trong xe có phần căng thẳng, nhất là dọc theo đường đi Đoạn Đồng hoàn toàn không nói tại sao đá anh và bọn họ Chính Huyền ra khỏi Bang hội, đối Cố Tự làm phó bang chủ, điều này càng làm Thanh Tiêu không có ham muốn mở miệng.

Đoạn Đồng đi một đoạn đường mới phát giác bầu không khí trên xe có cái gì không đúng, liếc mắt đến ghế phó lái, Thanh Tiêu đang nhắm mắt lại dựa vào ghế, dường như đang suy nghĩ đến chuyện gì làm em ấy không vui, khuôn mặt thanh lãnh, bịt kín một tầng lo lắng thâm sâu.

Tình cảm cùng trí thông minh tương phản, Đoạn Đồng ở thời điểm không thích hợp này mở miệng, chọn một đề tài không phù hợp nhất “Chuyện trong bang...”

Thanh Tiêu tựa như thức tỉnh mở mắt, nhìn về phía Đoạn Đồng, trong mắt mây mù còn chưa tan.

Khiến Đoạn Đồng cũng có chút mất hứng.

Rất ít khi thấy chuyện có thể làm Thanh Tiêu bối rối, hay thậm chí là lâm vào tình trạng sa sút như bây giờ.

Trong ấn tượng của Đoạn Đồng Thanh Tiêu vĩnh viễn cười, nụ cười như mây trôi nước chảy, trong lúc giờ tay nhắc chân làm người ta không nhận được liên tưởng đến một câu kia trong Kinh Thi ‘Quân tử văn nhĩ, như cắt như đánh bóng, như dưa như mài*’.

“Trong máy vi tính của anh có virus, chắc sắp tới không để ý tới bang hội được, chuyện trong bang em phải quản lý nhiều hơn, đừng để cho hai người Chính Huyền và Cố Tự lại gây ra chuyện gì nữa.” Đoạn Đồng đánh tay lái, chú ý hai bên đường.

“Xảy ra khi nào?” Thanh Tiêu gần như lập tức hỏi “Máy tính anh bị virus xảy ra khi nào?”

“Ngày đó lúc đi bệnh viện tìm em, không có đóng,” Đoạn Đồng không hiểu tại sao Thanh Tiêu lại quan tâm tới chuyện máy vi tính mình bị nhiễm virus đến như vậy, suy nghĩ một chút, mới trả lời “Chờ về nhà, liên phát hiện bị virus.” Nói như vậy, đầu sở làm virus trong máy vi tính mình có tính là... Thanh Tiêu không?

Vậy là Thanh Tiêu, Chính Huyền và Hoa Bách Hợp bọn họ là ở sau khi máy tính Đoạn Đồng bị dính virus khoảng một tuần mới bị đá ra khỏi Tiềm Long bang.

Nếu như vậy, đá bọn họ ra khỏi bang lại không thể nào là Đoạn Đồng.

Thanh Tiêu đưa ra kết luận như vậy, tâm tình tốt hơn nhiều, nhưng thấy Đoạn Đồng trong khoảng thời gian phát sinh chuyện này hoàn toàn không biết gì cả, lại có chút lo lắng, hỏi dò “Thông tin tài khoản của anh trong trò chơi có ai biết không? Chẳng hạn như mật mã.”

Đoạn Đồng nghe Thanh Tiêu hỏi như vậy, nhìn Thanh Tiêu một cái, tiếp tục lái xe “Em.”

“Ách” Thanh Tiêu cho là mình nghe lầm, vừa rồi Đoạn Đồng nói ai ?

Đoạn Đồng lại nhìn Thanh Tiêu, dường như có chút bất đắc dĩ nói “Em đã quên? Lúc đầu dựng bang, anh đang phụ trách một kế hoạch của công ty không có thời gian, em liền lên tài khoản của anh.”

Thanh Tiêu được Đoạn Đồng nhắc nhở, mới nghĩ lại, nói “Về sau anh không đổi lại mật mã hả?”

“Tại sao phải đổi mật mã?” Đoạn Đồng hỏi lại “Anh vẫn rất yên tâm về em.”

*Quân tử văn nhã, như cắt như đánh bóng, như dưa như mài: Câu gốc là ‘Hữu phi quân tử, như thiết như tha, như trác như ma.’

Dịch là: Nước Vệ hôm nay có người quân tử văn nhã (chỉ Vũ Công), như đã cắt và dưa học tập đạo lý (kẻ làm đồ bằng xương bằng sừng, sau khi tiện cắt ra, món đồ phải trau dưa thêm cho trơn láng), như đã dồi mài lo việc tu thân (kẻ làm đồ ngọc đá, sau khi đã đục thành hình phải dồi mài cho bóng sáng).

Phỉ: đồng nghĩa với phỉ, dáng văn nhã lộ rõ ra ngoài.

Quân tử: chỉ Vệ Vũ Công. Người làm đồ bằng xương bằng sừng, sau khi chặt ra bằng dao búa, thì lại mài dưa bằng bào bằng dưa. Người làm đồ ngọc, đá, khi đã đeo cắt bằng dùi đục, thì lại mài trau bằng cát, đá. Ở đây nói đức hạnh của Vệ Vũ Công đã trau dồi đẹp đẽ, cứ tiến mãi không thôi.

19. Chương 19: Bệnh Viện Là Một Nơi Rất Tốt Để Vô Tình Gặp Được Học Trò

Thanh Tiêu gặp bác sĩ, thấy vẻ mặt nghiêm túc của bác sĩ, nhìn chăm chăm anh một lúc lâu, lại nhìn bệnh trạng của anh, coi lại phim chụp nhìn anh, ánh mắt ngưng ngưng không ngừng chuyển đổi giữa ba người, làm Đoạn Đồng ở bên cạnh trong lòng không khỏi căng thẳng.

Lại cách một lúc lâu, ngay lúc Thanh Tiêu và Đoạn Đồng cho là bác sĩ muốn nói tin xấu nào đó, bác sĩ lại cười, cười đến có chút ngượng ngùng “Có thể là kết quả kiểm tra của ngài Thanh Tiêu bị sai với người khác, làm phiền ngài Thanh Tiêu chờ cuối tuần lại đến nữa.”

Thanh Tiêu tính cách tốt nghe vậy, gật đầu, đứng dậy vừa định đi lại phát hiện đàn anh ở phía sau mình sắc mặt rất khó coi, nhìn chăm chăm bác sĩ kia ánh mắt lộ ra nồng đậm bất mãn, chắc chắn trong lòng mắng bác sĩ kia đến máu chó phun đầy đầu, nhưng ngại thân phận, nói rõ không tốt.

Đến khi ra cửa bệnh viện, Thanh Tiêu mới nói với Đoạn Đồng sắc mặt vẫn chưa dần ra rằng “Anh chưa từng thiếu kiên nhẫn như vậy?” Biểu tình và ngôn ngữ đều có ý trêu ghẹo.

Đoạn Đồng không lập tức đáp lại, cùng Thanh Tiêu trầm mặc đi một đoạn đường tương đối dài, khi đến gần chỗ đậu xe, mới thở dài nhẹ nhàng nói “Sao em cứ làm anh lo lắng như vậy?”

Từ ngày đó sau khi nói chuyện với Chính Huyền, Đoạn Đồng tạm biệt Thanh Tiêu, trong lòng thủy chung không cách nào bình tĩnh hoàn toàn được.

Biết đàn em mình vẫn coi là tri kỷ thích mình, đáy lòng Đoạn Đồng cũng không sinh ra chán ghét với Thanh Tiêu, chỉ là rất ngạc nhiên.

Bởi vì chính anh thật sự là một chút xú cũng không biết, cũng có thể là chưa bao giờ nghĩ tới phương diện này.

Anh bỗng hiểu vì sao khi anh ở trước mặt Cố Tự nhắc tới Thanh Tiêu, vẻ mặt Cố Tự luôn tức giận nhưng lại không thể phát ra.

Trì độn như Đoạn Đồng, ần ần như Thanh Tiêu, tính cách hai người như vậy cũng khó trách có thể duy trì quan hệ bạn tốt nhiều năm.

“Cuối tuần sau, anh?” Thanh Tiêu không nghe thấy Đoạn Đồng thở dài, trước khi lên xe, hỏi.

Đoạn Đồng thay Thanh Tiêu mở cửa xe, “Cuối tuần sau, anh đón em.” Giọng điệu không cho phép Thanh Tiêu cự tuyệt.

Nhưng mà tuần sau, sẽ không bình yên như tuần này.

Thanh Tiêu cảm thấy bệnh viện thật là một nơi rất tốt để vô tình gặp được học trò, trước đó không lâu vừa mới ở chỗ này gặp hai chị em Mạch Thiên Ngôn và Mạch Thiên Ngữ, bây giờ lại có thể gặp Khang Ninh Mông dắt em trai tới chích thuốc.

Sức khỏe học sinh thời nay thật đáng lo lắng nha!

Đây là phản ứng đầu tiên của Thanh Tiêu.

Khang Ninh Mông thấy Thanh Tiêu sẽ không như Mạch Thiên Ngôn sung sướng chạy tới, dù sao cậu cũng là cây đinh trong lớp sinh vật, còn từng đùa giỡn thầy nhưng khi đó thầy vẫn chưa dạy thay cho bọn họ mà là giám thị phòng thi hàng tháng của Khang Ninh Mông – Thanh Tiêu.

Quá trình đùa giỡn lần đó, Khang Ninh Mông còn nhớ tương đối rõ rệt.

Nhất là khi cậu nói với Thanh Tiêu câu đó “Vị giáo viên xinh đẹp này, người có thể đừng đi tới đi lui được không, toàn bộ tâm của em đều trên thân thể người, khiến em làm sao chuyên tâm thi được!” Trong thời gian đó lớp bọn họ thịnh hành đoạn này, cũng là Khang Ninh Mông chế ra diễn — Vị giáo viên XX này, người có thể đừng XXXX hay không, tâm của em tất cả ở trên người XXX, người khiến em làm sao chuyên tâm XXX!

Là câu xếp thứ nhất trong mười kiệt tác lớn được học sinh sử dụng rộng rãi, nhất là với giáo viên ngữ văn, nữ nhân yêu thích mặc hoa cúc lên người để thông báo tỏ tình — Vị giáo viên mập mập này, cô có thể đừng để cho hoa cúc ở trước ngực cô nở rộ hay không, lòng của em đều ở trong đoá hoa cúc trên người cô, cô khiến em không thể chuyên tâm làm việc riêng trong giờ ngữ văn không có gì để làm!

Nhưng mà, Khang Ninh Mông tin chắc Thanh Tiêu không phải là người dễ giận như vậy, sẽ không tính toán việc này với cậu, nhất là khi cậu thấy bên cạnh Thanh Tiêu còn đứng một người, một nam nhân, nam nhân cao lớn bề ngoài anh tuấn tản ra hơi thở tinh anh, dứt khoát quyết định tiến lên chào hỏi.

20. Chương 20: Ai Với Ai Với Ai, Chân Tướng (một)

Câu ‘Chào thầy Tiêu’ của Khang Ninh Mông còn chưa nói ra khỏi miệng, thì cảm giác mình mất mù chân què rồi.

Sao cậu cảm thấy nam nhân tinh anh bên cạnh Thanh Tiêu giống bang chủ Tiềm Long Bang – Quy Thất Biến như vậy chứ? Mất quả thực muốn mù rồi!

Vì vậy, Khang Ninh Mông không đầu không đuôi kêu “Tra công chết đi!”

Em trai mê hoặc ngẩng đầu nhìn khuôn mặt bắt đầu dữ tợn của Khang Ninh Mông, lại nhìn sắc mặt vẫn u ám như trước của Đoạn Đồng, “Oa!” Một tiếng, khóc lớn lên, kỳ quặc giống nhau.

Đùa giỡn người là nghề của Khang Ninh Mông, còn xoa dịu người thì phải để cho Thanh Tiêu rồi.

Em trai Khang Ninh Mông cũng tỉnh mắt vô cùng, buông tay Khang Ninh Mông ra, nhả vào trong ngực Thanh Tiêu, còn vừa khóc vừa đẩy Thanh Tiêu rời xa không khí kì lạ của hai người kia.

Khang Ninh Mông thấy Thanh Tiêu bị em trai đẩy tới chỗ rẽ bên kia, Khang Ninh Mông mới hết sức khinh thường liếc Đoàn Đồng.

Chẳng qua Khang Ninh Mông không thể không thừa nhận, Đoàn Đồng so với trong hình Kiếm Thượng Hoa Quang đăng lên ngày trước, đẹp trai hơn một chút, càng khí phách hơn một chút, lại xứng với Thanh Tiêu hơn một chút.

“Bằng sơn và ôn nhu mới là vương đạo, bằng sơn cùng yêu nghiệt chắc chắn sẽ không có kết quả tốt!” Khang Ninh Mông nhe răng cười, nhưng cho Đoàn Đồng cảm giác là một con sói con muốn cắn người.

Đoàn Đồng quan sát Khang Ninh Mông một hồi, bỗng nhiên đưa ra kết luận nói “Chính Huyền Nhật Lăng Không.”

Không có nghi vấn, mà là khẳng định.

Khang Ninh Mông có phần ngây ngô, xoay đầu sang bên kia nhìn Thanh Tiêu đang khom người an ủi em trai của mình, cười dịu dàng, là nhân thể nha, trong nháy mắt có chút rạo rực, nhưng khi xoay đầu trở về góc độ bình thường, thấy Đoàn Đồng trưng ra vẻ mặt đang kiểm chế, lập tức bình tĩnh, mắng “Chớ giả bộ, em biết đó chính là anh! Anh biết sự phụ em thích anh, anh không thích anh ấy thì không nên đi trêu chọc anh ấy! Cút về với Tiệp Thượng Hoa Quang của anh ở Tiệp long bang đi!”

Khang Ninh Mông mắng không đầu không đuôi như trước, nhưng Đoàn Đồng cũng nghe được đầu mối.

Anh cau mày, nói “Kiếm Thượng Hoa Quang?”

Khang Ninh Mông gật đầu, “Phi” Một cái.

“Em ấy là đàn em của Thanh Tiêu.” Đoàn Đồng nói, không biết muốn nói cái gì.

“Cũng là của đàn em của anh, đừng cho là em không biết các người muốn làm gì?” Khang Ninh Mông dường như bị thái độ không hiểu của Đoàn Đồng chọc giận, lại xù lông lên “Em phải bảo vệ sự phụ, anh thích Kiếm Thượng Hoa Quang cũng đừng quẩn luyến sự phụ của em nữa, em cho anh biết, một người vợ được nhiều công yêu như vậy, anh lại ném đi như một cọng cỏ, nhưng với người khác thì như là nhật được một báu vật đó!”

Đoàn Đồng nghe không hiểu “Một người vợ được nhiều công yêu”, ý tứ là ‘Thanh Tiêu em ấy, là cây cỏ.’ Nhìn dáng vẻ ‘Có quỷ mới tin anh’ của Khang Ninh Mông, cường điệu nói “Anh không có coi em ấy là cây cỏ.”

Nghĩ lại lời của Khang Ninh Mông cảm thấy có cái gì không đúng, sau đó mới chú ý tới Khang Ninh Mông nói “Anh thích Kiếm Thượng Hoa Quang cũng đừng quẩn luyến sự phụ của em nữa”, vừa cau mày, dáng vẻ nghiêm túc lạnh lùng, giọng điệu cũng thấp đi vài độ, dường như không thể tin tưởng nói “Anh thích Kiếm Thượng Hoa Quang?”

“Ừ, hừ!” Khang Ninh Mông tưởng đâm trúng tâm sự trong lòng Đoàn Đồng, nên anh mới có phản thẹn quá hóa giận như vậy, nên rất là đắc ý hất cằm.

Đoàn Đồng nhìn cậu dương dương tự đắc, cảm thấy sự thật như được nắm giữ ở trong tay Khang Ninh Mông, mắt nhìn qua em trai Khang Ninh Mông đã được trấn an tốt, Thanh Tiêu đang dắt cậu nhóc đi tới chỗ hai người, bỗng nhiên cảm thấy rất đau đầu.

Thanh Tiêu chẳng lẽ cũng hiểu lắm quan hệ của anh và Cố Tự?

21. Chương 21: Ai Với Ai Với Ai, Chân Tướng (hai)

Phát hiện Cố Tự thích Thanh Tiêu, năm ấy Đoạn Đồng đang học năm thứ hai đại học.

Cố Tự miễn cưỡng xem như là họ hàng của Đoạn Đồng, do thế hệ trước có quen biết nhau, Cố Tự lại nhỏ hơn so với Đoạn Đồng một năm, tuy Đoạn Đồng không tình nguyện nhưng vẫn hoặc nhiều hoặc ít ở trong trường chăm sóc Cố Tự.

Cố Tự cũng bởi vì Đoạn Đồng mới biết Thanh Tiêu.

Lần đầu tiên Cố Tự và Thanh Tiêu gặp nhau là trong hội học sinh, Đoạn Đồng đang cùng Thanh Tiêu thảo luận vài chuyện liên quan đến trường lớp.

Mà phát hiện được là do có một lần lúc nghỉ trưa Đoạn Đồng đi tìm Cố Tự, thấy Thanh Tiêu nhắm mắt nằm úp sấp trên bàn nghỉ ngơi, Cố Tự đang ngồi ở bên cạnh Thanh Tiêu, ngón tay vừa lướt qua môi Thanh Tiêu, vừa cười tà mị.

Cố Tự ở trước mặt Đoạn Đồng thừa nhận mình thích Thanh Tiêu, hơn nữa còn không nhận được hỏi Đoạn Đồng là Thanh Tiêu có bạn bè trai gái hay không, trong mắt phượng hẹp dài toả ra một mặt ảm đạm, như là tình thế bất buộc.

Đoạn Đồng cũng từ khi đó mới biết được thì ra con trai cũng có thể thích con trai.

Từ sau đó, Đoạn Đồng liền bắt đầu cố gắng tách Cố Tự và Thanh Tiêu ra, không cho Cố Tự tiếp cận Thanh Tiêu quá nhiều, hoặc có cơ hội ở một mình với Thanh Tiêu, Cố Tự có chuyện gì muốn tìm Thanh Tiêu, Đoạn Đồng cũng biết mà giành chuyển lời trước.

Nhưng, anh chưa từng nghĩ đến, Thanh Tiêu cũng thích con trai.

“Học trò Khang Ninh mong mang em trai đi chích thuốc hả” Dắt đứa nhỏ trả lại cho Khang Ninh Mông, Thanh Tiêu hỏi.

Khang Ninh Mông nhìn mắt của em trai mình do khóc mà hơi đỏ, bỗng nhiên có một ý xấu, cố ý nói “Không, em tới bệnh viện để bán em ấy!”

Vốn mới ngừng khóc đứa nhỏ bị những lời này hù dọa, trong hốc mắt nước lại dâng lên, nghẹn ngào thở không được, nhào vào lòng Thanh Tiêu lần lộn nức nở mong an ủi.

Đoạn Đồng quét mắt nhìn đứa nhỏ.

Ánh mắt đen nhánh hàm chứa thủy quang gợn sóng, khuôn mặt mập phì rất là khả ái và đáng thương.

“Cần phải đi.” Đoạn Đồng nhắc nhở, Thanh Tiêu đang nhìn em trai Khang Ninh Mông đầy yêu thương, định khom xuống dỗ dành.

Thấy Thanh Tiêu vẫn còn nhìn chằm chằm em trai của Khang Ninh Mông, bộ dạng do dự nên đi hay ở, Đoạn Đồng lại bổ xung một câu “Năm giờ chiều nay, anh còn có một cuộc họp.”

Lập tức bị Khang Ninh Mông và em trai Kỳ nhìn bằng ánh mắt khinh bỉ.

Mặc dù... Em trai Khang Ninh Mông không biết cái gì là họp, nhưng vẫn là nhìn về bóng lưng Đoạn Đồng và Thanh Tiêu rời đi “Phi” Một cái, hoàn toàn không hề yếu đuối ủy khuất như vừa rồi.

Thế nhưng sau đó em trai Mông rất nhanh liền bị tấn công.

Anh trai của nó cũng không có hình tượng hướng Đoạn Đồng “Phi” một cái, còn vỗ mạnh sau óc của em trai Mông một cái, chính khí lẫm liệt nghiêm túc nói “Chú ý tổ chức, chúng ta là tổng công thể gia, trước công chúng như thế này, làm nhiều sẽ tổn hại hình tượng uy vũ trước mặt tiểu thụ!”

Tổng công thể gia, tiểu thụ, Khang Ninh Mông tưới nước cho đóa hoa tương lai của tổ quốc đều là những thứ lộn xộn, đồng thời còn hủy hoại khái niệm về CP.

Mà lúc này, hai người vẫn luôn bị Khang Ninh Mông YY thành ‘lạnh lùng mặt đơ cầm dục cặn bã công X dụ dỗ nhân thể đạm bạc si tình thụ’ đang trên đường trở về nhà Thanh Tiêu.

Đoạn Đồng lái xe, Thanh Tiêu thường xuyên nhìn đồng hồ, có phần lo lắng.

“Có việc” Đoạn Đồng hỏi.

Thanh Tiêu lắc đầu, mới nói “Bây giờ đã 4 giờ 45 rồi, anh sẽ...” Nói xong, theo bản năng cắn môi một chút, có phần ân hận.

Đoạn Đồng nghe vậy liền trầm mặt.

Nhìn Thanh Tiêu trong lúc lơ đãng lộ ra một biểu tình nho nhỏ, Đoạn Đồng bỗng nhiên không muốn nói cho Thanh Tiêu kỳ thực buổi chiều anh không có họp.

22. Chương 22: Trọng Trách Trong Người

Đoạn Đồng mới vừa đi, điện thoại nhà của Thanh Tiêu liền vang lên, là tổ trưởng tổ sinh vật hóa học Cổ Hiểu Tùng điện tới.

“Xin hỏi Thanh Tiêu có nhà không” Cổ Hiểu Tùng hỏi, cách điện thoại vẫn có thể nghe ra chỗ Cổ Hiểu Tùng bên kia rất ồn ào, thỉnh thoảng có thể nghe thấy tiếng bánh xe lăn trên đường đá.

“Là tôi, thầy Cổ hả” Thanh Tiêu không thích tiếng chói tai của cao su và đá ma sát nhau phát ra, cầm điện thoại dời ra xa xa chút “Có chuyện gì không”

Cổ Hiểu Tùng, giáo viên hoá học trong trường Trung Z, cũng là tổ trưởng tổ sinh vật hóa học lớp 11 (gọi tắt tổ sinh hóa), nam thân của Khang Ninh Mông, đại khái hơn bốn mươi tuổi, là một giáo viên tính cách tốt trình độ dạy học cũng rất cao, vừa vặn cũng rất chiều cổ giáo viên mới như Thanh Tiêu.

“Nhà trường mới vừa thông báo, muốn em ra bài thi sinh vật cho lớp 11, phạm vi là sinh vật bắt buộc một, bắt buộc hai, bắt buộc ba, độ khó vừa phải.” Bên kia Cổ Hiểu Tùng hình như đã xảy ra chuyện, không nói thêm gì, đã vội vàng cúp máy.

Thanh Tiêu bình tĩnh cúp điện thoại, bình tĩnh đi tới trước bàn vi tính, đột nhiên phản ứng lại anh bị giao phó nhiệm vụ khó khăn vất vả cỡ nào.

Hơn nữa Cổ Hiểu Tùng đòi độ khó vừa phải, còn cần phải cân nhắc.

Nhớ tới chuyện đã từng xảy ra một lần trong bài thi hóa học giữa kỳ lớp 11 của Cổ Hiểu Tùng, cũng đánh vào bài ‘Độ khó vừa phải’, còn thêm vào hơn mười đề mục khó khăn, lớp giỏi hóa học nhất trong trường điểm trung bình cứ thế mà rút xuống sáu mươi, sáng lập ra điểm thấp nhất trong lịch sử 54.3.

Vậy mà Cổ Hiểu Tùng yêu cầu Thanh Tiêu độ khó vừa phải... Có thể cũng là loại ‘Độ khó vừa phải’ này hay không.

Thanh Tiêu rùng mình.

Anh cũng không muốn giống như Cổ Hiểu Tùng, trên bài thi phần đề tên người kia bị học sinh tức giận cùng tuyệt vọng dùng bút mực đen gạch tên hoặc bút máy đâm nát vụn, đồng thời còn khiến cho học sinh vừa thi vừa hận không thể trối giáo viên ra đề lại, chum bao bố, hung hăng đánh một trận.

Tóm lại độ khó như thế nào mới coi là ‘Vừa phải’, suốt nửa tiếng vẫn không có kết quả.

Thanh Tiêu tạm thời gác vấn đề này sang một bên, lên QQ.

Phát hiện Khang Ninh Mông gửi cuộc nói chuyện mới tới, còn @Thanh Tiêu, Người Dưng Nước Lã và Thiên Ngôn Dĩ Mặc: Bị kịch gấp đôi bị kịch, người nay còn đâu!

Thư Vân Vong Xuyên

Làm sao vậy

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

181 Sư phụ, nam thần của em bị tai nạn xe cộ.

Nam thần của Khang Ninh Mông! Thanh Tiêu hoảng hốt, vội vã đánh một câu, gửi cho Khang Ninh Mông.

Thư Vân Vong Xuyên

Là ai, nghiêm trọng không?

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Giáo viên hóa học trong trường của em 181 là va chạm từ phía sau, em vừa mới gọi điện thoại cho thầy ấy, hình như là sau khi thầy ấy nhận điện thoại từ trường, rồi giao lại cho giáo viên khác trong trường.

Hoá ra Cổ Hiểu Tùng bị tai nạn xe cộ!

Thanh Tiêu không chú ý tới tại sao Khang Ninh Mông lại lo lắng gọi điện thoại cho Cổ Hiểu Tùng, về sau chú ý tới cũng không cảm thấy trong đó có gì không ổn, tuy rằng Cổ Hiểu Tùng cũng không phải giáo viên dạy lớp Khang Ninh Mông, nhưng ở trường học có thể nhìn ra quan hệ cá nhân của Khang Ninh Mông và Cổ Hiểu Tùng rất tốt.

Không thì Khang Ninh Mông cũng sẽ không đợi tới đêm Giáng sinh chạy đến phòng làm việc của Cổ Hiểu Tùng tặng táo.

Đêm Giáng Sinh Cổ Hiểu Tùng từ chối táo của rất nhiều người, nhưng lại chịu nhận của Khang Ninh Mông.

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Thầy em nói bài thi sinh vật học kỳ này của chúng em là do Tiêu gia ra 214

Thư Vân Vong Xuyên

73, khóc cái gì

Nơi Đây Có Thể Đạo Thịnh Cầu Đạo

Thường thường giáo viên bề ngoài càng tinh khiết khiêm tốn nho nhã, ra bài thi càng ác tâm biến thái khó khăn đến cùng cực! Hiểu Tùng ca ca chính là một ví dụ!

Thanh Tiêu ở bên nghe Khang Ninh Mông oán hận anh, nhưng lại không ngờ rằng, kỳ thực cậu là đến thăm dò ý tứ của Thanh Tiêu

Cậu theo Cổ Hiểu Tùng nên mới biết Thanh Tiêu là giáo viên ra đề thi sinh vật lần này, lại đoán Thanh Tiêu không biết cậu là học sinh của anh, nên lớn mật làm vậy, lấy một chút tin tức.

Cách một phút sau, Thanh Tiêu mới gửi lại cho Khang Ninh Mông một câu:

Thư Vân Vong Xuyên

Anh cảm thấy, lúc các em thi chắc cũng sẽ không quá khó khăn, ôn tập tốt căn bản có thể qua.

23. Chương 23: Quân Tử Tàng Khí – Tàng Khí Các

Hệ thống : Người chơi Kêu Tao Là Ông Nội mời người gia nhập bang Tàng Khí Các

Hệ thống : Người chơi Chính Huyền Nhật Lăng Không mời người gia nhập bang Tàng Khí Các

Hệ thống : Người chơi Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang mời người gia nhập bang Tàng Khí Các

Hệ thống : Người chơi Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng mời người gia nhập bang Tàng Khí Các

Thanh Tiêu login không lâu, gần như nhận được bốn tin tức hệ thống cùng lúc, đều là mời anh gia nhập một bang hội: Tàng Khí Các.

Nói chuyện riêng Người chơi Chính Huyền Nhật Lăng Không nói với người: Sư phụ, đừng nói anh không muốn vào nha, kiến bang lệnh này là Chính Huyền và Kêu Tao Là Ông Nội lừa em mua, nếu anh không vào, cái bang đó sẽ bị giải tán, tiền của em không thể đổ sông đổ biển như vậy được.

Kiến bang lệnh trong Quần Thanh Oline giá 600 kim, đại khái tương đương 60 đồng.

600 kim, chắc khoảng một nửa tài sản của Diệp Linh Vận.

Thanh Tiêu bắt đầu dĩ cưỡi, chọn đồng ý, không tới vài giây, liền bị chuyển thành bang chủ Tàng Khí Các.

Hệ thống : Chúc mừng người chơi Thư Vân Vong Xuyên trở thành bang chủ bang Tàng Khí Các.

Lập tức, các lực lượng chính trong bang Tàng Khí Các bắt đầu soát quảng cáo đầy kênh thể giới.

Thế giới Chính Huyền Nhật Lăng Không: Nơi nào có người nơi đó có giang hồ.

Thế giới Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang: Nơi có giang hồ nơi đó có Tàng Khí.

Thế giới Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Hôm nay chúng ta chính thức thành lập Tàng Khí Các, hoan nghênh các anh hùng khắp nơi gia nhập.

Thế giới Kêu Tao Là Ông Nội: Mỹ nhân giảm 20%!

‘Mỹ nhân giảm 20%’ Thanh Tiêu nghi hoặc.

Bang hội Bang chủ – Thư Vân Vong Xuyên: Vào cũng phải tốn tiền hử

Bang hội Kêu Tao Là Ông Nội: Là do, tốt xấu gì cũng phải có phí gia nhập nha!

Bang hội Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng: Không giao tiền, em lấy cái gì hồi vốn hử sư phụ, đó là 600 kim! 600! Không phải 600 tiền đồng nha!! Tiền của em, em đau lòng quá!

Bang hội Chính Huyền Nhật Lăng Không: Chủ Thượng đi chết đi! Nói chuyện tiền nong với sư phụ làm tổn thương tình cảm!

Bang hội Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang: Là một người nam nhân, làm vì sư phụ của chúng ta, sư phụ, anh nên có sự nghiệp của chính mình!

Bang hội Kêu Tao Là Ông Nội: Tiểu thụ phải tự cường!

Bang hội Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang: Đồ Tô đi chết đi!

Bang hội Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang →__→ Đoạn thời gian trước cậu làm chuyện gay với Chính Huyền còn chưa tính, bây giờ còn dám dụ dỗ sư phụ tớ! Sư phụ rõ ràng là ôn nhu sẵn sóc công, được rồi! Cậu không biết thâm tàng bất lộ giả heo ăn thịt hổ sao!

Thâm tàng bất lộ, giả heo ăn thịt hổ

Thanh Tiêu nghĩ tới mỗi lần cùng Đoạn Đồng một chỗ thường cảm thấy áp lực rất lớn.

Dư Huyền cũng thật là coi trọng anh.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Chính Huyền Nhật Lăng Không: Chính Huyền, thầy của em thế nào rồi

Nói chuyện riêng Người chơi Chính Huyền Nhật Lăng Không nói với người: Không sao, chỉ có điều cốp sau xe bị xước thôi.

Nói chuyện riêng Người chơi Chính Huyền Nhật Lăng Không nói với người: →__→ Sư phụ, Hiếu Tùng ca ca thực ra là nam nhân của em.

Chẳng qua chỉ là một câu quan tâm, Chính Huyền cũng không cần phải bảo vệ như vậy đi.

Thanh Tiêu lại đành chịu.

Huống chi cái gì gọi là ‘Nam nhân của em’

Trước có Dư Huyền là vợ, sau có bạn gay Hoa Bách Hợp và Kêu Tao Là Ông Nội, bây giờ lại tới Cổ Hiểu Tùng nam nhân của em ấy nữa.

Hậu cung của Khang Ninh Mông, quả thực rất lớn.

24. Chương 24: Nghĩ Mãi Không Thông

Không thể không nói, bang hội trong Quần Thanh Online, một nửa bang hội là trung cấp, một phần tư bang hội là cao cấp, phần lớn còn lại là vào bang miễn phí không đòi hỏi, đãi ngộ tốt, còn có người chơi RMB dẫn đầu vào bang hội sơ cấp.

Kênh thể giới mỗi ngày đều có bang hội soát loa tuyển người, 24 giờ không ngừng nghỉ, lại còn hứa hẹn lợi ích, đáp ứng vào bang sẽ đưa đồ tím, vậy mà cũng không thấy có bao nhiêu hiệu quả.

Mà không phúc lợi, không tiền bạc, không tiếng tăm, xin gia nhập còn phải nộp tiền, Tầng Khí Các lại trong vòng một ngày liên tiếp có người chơi xin vào bang, hơn nữa những người chơi này cấp bậc cũng không thấp.

Một người trong đó, là bạn tốt trong trò chơi của Thanh Tiêu: Tử Khí Đông Lai.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Tử Khí Đông Lai: Sao cũng bị đá ra Tiềm Long rồi

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: *^_* Không có nha, tự em lui đấy.

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Em muốn đuổi theo từng bước chân của Vong Xuyên đại đại! Kiên quyết không rời!

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Em là fan nào tàn của Vong Xuyên đại đại!

Fan nào tàn

Thanh Tiêu thấy Tử Khí Đông Lai mang bộ dạng e sợ bị người khác cướp đi danh hiệu này, liền khuyên giải.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Tử Khí Đông Lai: Cái này không ai giành với em, yên tâm đi.

Khoảng thời gian Thanh Tiêu rời Tiềm Long bang, máy tính Đoạn Đồng đến bây giờ vẫn chưa có sửa xong.

Thanh Tiêu không biết Tiềm Long bang bây giờ ra sao, liền hỏi thăm Tử Khí Đông Lai:

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Tử Khí Đông Lai: Hiện giờ trong bang thế nào rồi

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Tiềm Long

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Đều thay đổi, Kiếm Thượng Hoa Quang làm phó bang, thêm rất nhiều hồng danh tiếng tăm không tốt và một đồng fan nào tàn của cậu ta.

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Ha ha, nhờ vào đồng trang bị tặng người ta để người ta coi mình là thần tượng, để em xem loại fan này có thể duy trì được bao lâu.

Thanh Tiêu thấy vậy, cau mày, hỏi:

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Tử Khí Đông Lai: Những người khác trong bang mặc kệ sao, trưởng lão đâu, hộ pháp đâu

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Đừng nói nữa, chẳng biết bang chủ lên cơn điên gì, trừ Kiếm Thượng Hoa Quang và anh ấy ra toàn bộ người có chức vụ trong bang đều bị giải trừ, toàn bộ xuống làm bang chúng.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Tử Khí Đông Lai: Xảy ra khi nào

Nói chuyện riêng Người chơi Tử Khí Đông Lai nói với người: Mấy ngày nay rồi.

Thanh Tiêu lại cùng Tử Khí Đông Lai trò chuyện vài câu, mới logout.

Đóng máy tính, trên mặt Thanh Tiêu hiện lên một tia nghi ngờ không rõ.

Nếu là trộm nick bình thường, nhiều nhất là thêm thường trang bị cực phẩm hoặc số tiền lớn trong tài khoản của Đoạn Đồng thôi, làm sao còn quan tâm đến chuyện tình trong bang hội chứ.

Hơn nữa hành vi thiên vị Kiếm Thượng Hoa Quang rõ ràng như vậy, giống như là có quen biết Kiếm Thượng Hoa Quang.

Thế nhưng Kiếm Thượng Hoa Quang không có lý do làm như vậy với Đoạn Đồng.

Hơn nữa, đến bây giờ Thanh Tiêu cũng không rõ vì sao Cổ Tự ở trong game với anh thái độ khác, cuộc sống hiện thực lại là thái độ khác.

Ngày hôm qua rõ ràng còn gọi điện thoại hỏi anh có thể tới nhà mới của cậu ta ăn cơm hay không

Theo lý thuyết, trong trò chơi Thanh Tiêu cũng coi như là có xích mích với Cổ Tự, còn làm phiền đến người vô tội như Đoạn Đồng trúng đạn.

Theo tính cách Cổ Tự, tất nhiên trò chơi sẽ kéo tới cuộc sống hiện thực.

Vậy tại sao còn có thể vui vẻ gọi điện thoại cho mình, thậm chí nhiều lần Thanh Tiêu không đi, cậu ta còn lẫn lộn khóc lóc om sòm học Khang Ninh Mông làm trò vô lại, có khuynh hướng một khóc hai nháo ba thất cổ.

Điều này làm cho Thanh Tiêu nghĩ mãi không thông

25. Chương 25: Học Thêm Kỳ Nghỉ

Mỗi học sinh cấp 3 đều không trốn được số mệnh an bài, một trong số đó chính là học thêm kỳ nghỉ.

Khang Ninh Mông đang ở trong phòng học tập trung tinh thần tham khảo bài tập tiếng Anh với bạn Mao Mao cùng bàn, Thanh Tiêu cầm bản sinh vật bắt buộc bước vào phòng học.

Bởi vì cách giờ học còn có năm phút đồng hồ, Thanh Tiêu thấy Khang Ninh Mông đang làm việc riêng, cũng không có ngăn cản.

Anh chỉ quay đầu nhìn một nơi nào đó ngoài cửa sổ, vài giây sau, tựa như hơi kinh ngạc, nói “Thầy Cổ”

Khang Ninh Mông vừa nghe vậy, lập tức trong một đồng ABCD ngẩng đầu lên, thoáng cái đứng bật lên, nhìn chung quanh, trong miệng nói lẩm bầm “Ồ đầu ở đâu nhất định là tới tìm mình!”

“Chắc là vào kiểm chủ nhiệm lớp ta xử lý công chuyện rồi.” Mao Mao danh hiệu tiểu bán tiên tiếng Anh, không làm người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, hoàn toàn không thêm để ý đến vẻ mặt tê liệt của Khang Ninh Mông sau khi nghe xong, bổ thêm một câu “Cũng không phải là lần đầu tiên, nam thần của cậu lần nào tới đây không phải đều là tìm chủ nhiệm lớp chúng ta sao.”

Cảm giác giống như cuộc tình tay ba.

Thanh Tiêu yên lặng ở một bên, yên lặng nghe, yên lặng ra kết luận, chỉ là khóe miệng không ngăn được ý cười, dần dần lan ra khắp cả khuôn mặt.

Người xưa từng nói: Tam giác mến nhau, tất có một người bị thương.

Lúc này, người bị thương Khang Ninh Mông đang nằm sấp trên bàn, ánh mắt u ám nhìn chằm chằm Thanh Tiêu đang viết trên bảng đen, cực kỳ giống một chú chó nhỏ đang bị bệnh, hơn nữa duy trì động tác này suốt một tiết.

“Trò Khang Ninh, có phải em có chỗ nào không thoải mái hay không” Sau khi tan học, Thanh Tiêu quan tâm nói “Có muốn đến phòng y tế một lát không”

Khang Ninh Mông giống như khóc nức nở mở miệng, giọng nói mang theo nghẹn ngào “Em, trong lòng em khó chịu, mấy chỗ như phòng y tế chỉ có thể trị ngoại thương, không thể trị nội thương.”

Cặp mắt rưng rưng tràn đầy đau thương và sợ hãi, làm tan nát lòng người, khiến Thanh Tiêu hoài nghi mình có phải đang xuyên đến những tiểu thuyết ngôn tình lãng mạn hay không.

“Thầy! Mông Mông nói thân thể không thoải mái!” Sau yên lặng ngắn ngủi, Mao bán tiên đột nhiên hô lớn một câu ra ngoài cửa sổ “Cậu ấy cũng không chịu đến phòng y tế!”

Không đến một phút sau, Cổ Hiểu Tùng đã đi tới trước cửa lớp bọn họ.

Chỗ ngồi của Khang Ninh Mông và Mao Mao vừa vặn dựa sát vào cửa sổ hành lang, ngày thường thích mở rộng cửa sổ, chỉ cần đứng lên tại chỗ, có thể mặt đối mặt nhìn Cổ Hiểu Tùng.

“Bị bệnh” Cổ Hiểu Tùng cách cửa sổ hỏi, như là trấn an Khang Ninh Mông.

“Đúng là không thoải mái!” Khang Ninh Mông nhỏ giọng nói thầm, chỉ là không biết đang chỉ thân thể mình, hay là hành vi Cổ Hiểu Tùng đi tìm chủ nhiệm lớp của bọn họ.

“Tại sao không đến phòng y tế” Cổ Hiểu Tùng lại hỏi.

Có đi hay không, (^) mắc mớ gì tới thầy!

Khang Ninh Mông quay đầu đi chỗ khác, không để ý tới Cổ Hiểu Tùng.

Cổ Hiểu Tùng bắt đầu đi chỗ khác, chỉ có thể vừa hỏi vừa mỉm cười nhìn Thanh Tiêu “Em ấy bị bệnh”

“Ừ” Thanh Tiêu âm giọng đáp, nhìn chăm chú vẻ mặt Cổ Hiểu Tùng từ bắt đầu chuyển thành nghiêm túc “Lúc mới đi học sắc mặt trò Khang Ninh đã không tốt rồi, đến bây giờ dường như rất không thoải mái.” Giọng nói dần dần chuyển thành nặng nề và lo lắng.

Khang Ninh Mông và Mao Mao nghe Thanh Tiêu thuật lại, đều trợn mắt lên, nói không nên lời một câu.

Nghe thế, Cổ Hiểu Tùng nghiêm nghị, trực tiếp đi vào phòng học, vỗ vỗ đầu Khang Ninh Mông, nói “Chuyện gì thế này thầy đưa em đi bệnh viện kiểm tra!” Giọng nói không cho cự tuyệt, biểu hiện trên mặt rõ ràng là tràn đầy khẩn trương và quan tâm.

Thanh Tiêu vốn vẫn đang cười, nhưng sau khi thấy biểu tình trên mặt Cổ Hiểu Tùng, liền thu lại ý cười, khuôn mặt tuấn tú trắng nõn bởi vì nghĩ đến một vài chuyện mà nhuộm thành màu đỏ.

Trong ký ức của Thanh Tiêu về mặt Cổ Hiểu Tùng bây giờ giống như về mặt Đoàn Đồng lúc ở bệnh viện trùng hợp nhìn thấy anh.

Đều lộ ra vẻ căng thẳng và tràn đầy... Quan tâm.

26. Chương 26: Virus Máy Tính

“Có phải anh của anh vào... Cái trang web kia hay không?” Lúc Đồ Tô Lưu hỏi lần đầu tiên, Đoàn Lục Khí còn chưa hiểu là cái trang web gì, nhìn chăm chăm vào một người đàn ông trẻ tuổi đang uống trà.

“Có phải anh của anh vào trang web cấm 18 tuổi trở xuống hay không?!” Thấy Đoàn Lục Khí không hiểu, Đồ Tô Lưu kiên trì lớn tiếng hỏi lại, giọng nói lớn đến nỗi người đàn ông trẻ tuổi đang ngồi đối diện uống cũng nghe thấy mà nhìn qua.

Đoàn Lục Khí lập tức cúi đầu, giọng nói kiềm nén cơn giận, nói: “Em nói vậy cái gì đó? Anh của anh có bao nhiêu đứng đắn em cũng không phải không biết!”

Trong máy vi tính Đoàn Đồng có virus, bởi vì Đoàn Lục Khí quen biết với cao thủ máy tính Đồ Tô Lưu nên mới nhận nhiệm vụ sửa chữa máy tính cho Đoàn Đồng.

Nhưng ai ngờ đột nhiên Đồ Tô Lưu lại hỏi những thứ này chứ.

Hơn nữa, nếu Đoàn Lục Khí không nhìn lầm, cái người đang ngồi ở đối diện bọn họ uống trà kia hình như là bạn của anh trai hắn, gọi.... Gọi Thanh Tiêu!

Vừa nãy anh ấy quay đầu nhìn bọn họ, không phải là nghe hiểu lời của Đồ Tô Lưu chứ?

“Đứng đắn cái gì, anh ấy cũng là nam nhân.” Đồ Tô Lưu không chút nào để ý đến khó xử của Đoàn Lục Khí, chỉ bĩu môi, sau đó nhanh chóng nhấn mấy phím trên laptop, nặng nề gõ một cái rồi nhấn enter, đợi màn hình xuất hiện chữ “OK”, rút nguồn điện ra “Này, máy tính em đã sửa xong, lần sau bảo anh của anh xem phim cẩn thận một chút, đừng có lại dính mấy con virus này nữa.” Khép laptop lại, giao máy tính cho Đoàn Lục Khí “Con virus này rất lợi hại, lần trước máy vi tính của em bị, sửa ròng rã hai tiếng mới xong.”

“Anh của anh không có xem phim...!” Đoàn Lục Khí như là đọc ra ý nghĩa trong lời nói của Đồ Tô Lưu, có chút khó tin nhìn cậu, lấp ba lấp bắp hỏi “Em, em vào... mấy loại trang web đó?”

“Đều là nam nhân! Có gì ghê gớm đâu.” Đồ Tô Lưu vừa tròn 18 tuổi tà tà cười với Đoàn Lục Khí 23 tuổi còn vẫn sống quy củ, vỗ vỗ vai của hắn, nói “Huynh đệ, anh đã yếu đi.”

Lúc này, Thanh Tiêu uống trà xong đi tới, vừa tới cửa đột nhiên ngừng lại, xoay lại nhìn bọn họ, có chút không xác định chào hỏi “Đoàn Lục Khí?”

Đúng là bạn của Đoàn Đồng!

Đoàn Lục Khí thầm kêu không ổn, nhưng lại không thể không trả lời câu nào “Chào anh Tiêu.” Xấu hổ cười cười, hắn không biết phải làm sao với chuyện giáo dục mấy cái xấu xa của đồ Đồ Tô Lưu, lại nhìn Thanh Tiêu đang cười dịu dàng và hiền lành, còn có ánh mắt thuần khiết, Đoàn Lục Khí dứt khoát cầm túi laptop của Đoàn Đồng lên, hầu như là nhanh chóng chạy trốn, vài bước đã đến trước mặt Thanh Tiêu “Anh định đi? Em cũng định đi nè, cùng đi nha!”

Mặc dù Đoàn Lục Khí và Thanh Tiêu chỉ có gặp mặt vài lần, nhưng có thể trở thành bạn thân với anh hai Đoàn Đồng, đó nhất định là người rất tốt.

Ít nhất Đoàn Lục Khí nghĩ như vậy, chỉ ít lần đầu tiên nhìn thấy Thanh Tiêu chính là loại tính tình vô cùng tốt.

Ai ngờ đúng lúc này, một giọng nói từ ngoài cửa truyền đến, ánh vào trong mắt Đoàn Lục Khí và Thanh Tiêu là một đóa hoa cúc cực kỳ lớn cực kỳ tươi đẹp.

Ông Thái Vi mặc quần áo có hình bông cúc lớn đến muốn chột mù mắt người qua đường đứng ở trước tiệm trà, chạng đường đi của Thanh Tiêu.

“Tiểu Tiêu, xin lỗi, chị có việc đến muộn!” Ông Thái Vi lau mồ hôi trên mặt, còn thở gấp, bộ ngực có bông cúc lớn theo hô hấp dồn dập mà nhấp nhô “Lần trước chị và em nói đến cô bé kia, em nói cũng không tệ lắm chính là cô bé này, lập tức tới ngay, lập tức tới ngay!”

27. Chương 27: Bị Tự Nguyên Gặp Mặt

Thanh Tiêu cuối cùng cũng hiểu một từ: Bị tự nguyện.

Lúc trước anh chỉ cảm thấy tự nguyện chính là tự nguyện, không tự nguyện chính là không tự nguyện, sao sẽ thành bị tự nguyện được? Mà bây giờ, anh lại đang bị tự nguyện.

Mấy ngày trước Ông Thái Vi khen không dứt miệng cô bé kia, bây giờ đang ngồi đối diện Thanh Tiêu, có chút cẩn trọng và ngượng ngùng, thỉnh thoảng nhìn anh vài lần, nhưng lại rất nhanh hạ tầm mắt xuống.

Bầu không khí gặp mặt mơ hồ này, khiến Thanh Tiêu cảm thấy rất không thoải mái.

Uông Thái Vi làm Thanh Tiêu từ không tự nguyện thành tự nguyện, lại sợ Thanh Tiêu và cô bé kia xảy ra tình huống gì đột ngột, vì vậy chọn vị trí nói gần thì không gần nói xa không xa hai người, quan sát hai người.

“Cô em nói, anh, rất thích em.” Cô bé tên là Uông Thái Cúc, là người thân của Uông Thái Vi, bây giờ mới vừa tốt nghiệp đại học.

Thanh Tiêu cứng ngắc duy trì nụ cười trên mặt, miễn cưỡng gật đầu, nhưng trong lòng lại thầm hô oan uổng.

Rõ ràng là Uông Thái Vi cầm ảnh chụp Uông Thái Cúc, để một đồng ở văn phòng giáo viên còn khen tới khen lui, cuối cùng còn đến trước mặt Thanh Tiêu, hỏi Thanh Tiêu cảm thấy Uông Thái Cúc thế nào, Thanh Tiêu hòa theo mọi người khen vài câu, liền biến thành cục diện như bây giờ.

Bữa cơm tối này Thanh Tiêu trải qua trong ngơ ngác, chỉ nhớ phải bảo trì mỉm cười gật đầu phụ họa, ngay cả hương vị đồ ăn trong miệng là ngon hay dở cũng không thể nếm ra, nhất là lúc tráng miệng, Thanh Tiêu lại thấy Đoạn Đồng đẩy cửa vào, đi thẳng tới bàn cách bọn họ gần nhất ngồi xuống, gọi nhân viên phục vụ nhưng không kêu bất kỳ món ăn nào, chỉ chọn một bình trà.

“Anh so với trong tưởng tượng của em còn tốt hơn!” Trong giọng nói hưng phấn, Uông Thái Cúc cũng không còn câu nệ như lúc mới gặp nữa, giờ thậm chí còn khua tay múa chân “Càng ôn hòa càng trẻ trung!... Không đúng, là đẹp trai hơn!”

Đoạn Đồng chợt liếc mắt, nhìn Thanh Tiêu đang được khen ngợi.

Thanh Tiêu cúi đầu, không có chút xú vui sướng sau khi được khen, thậm chí có chút chột dạ.

Anh luôn cảm thấy, Đoạn Đồng mới vừa trêu anh.

“Cô em nói anh chưa từng có bạn gái, đúng không?” Uông Thái Cúc dường như không nhìn ra bầu không khí có cái gì không đúng, thả dao nĩa xuống, tò mò hỏi “Anh tốt như vậy, lại là sinh viên tài cao của đại học danh tiếng, không có sở thích không tốt, dáng dấp cũng không kém, sao vẫn không có bạn gái vậy? Chẳng lẽ mắt nhìn của anh rất cao?”

Thanh Tiêu sững sờ, hiển nhiên không ngờ tới Uông Thái Cúc sẽ quan tâm chuyện này.

Dù sao hai người mới gặp mặt lần đầu tiên, hỏi thăm chuyện quá khứ như vậy, thích hợp sao?

Vào lúc này Uông Thái Cúc đã đẩy dao nĩa qua một bên, hoàn toàn không định tiếp tục ăn nữa, mà là vẻ mặt mong đợi chờ Thanh Tiêu trả lời.

Qua một lát, Thanh Tiêu mới chậm rãi nói, giọng nói không lưu loát “Đã có người thích.” Dứt lời trộm nhìn lên Đoạn Đồng, vừa vận đối diện với ánh mắt của Đoạn Đồng, cuống quýt che giấu tất cả cảm xúc trong mắt.

Uông Thái Cúc “Ồ” Một tiếng, nhìn quanh bốn phía, mới tiếp tục nói “Vậy anh tỏ tình chưa?”

Thanh Tiêu lắc đầu “Người ấy đã có người mình thích, anh không muốn quấy nhiễu người đó.”

“Thầm mến là khổ nhất!” Uông Thái Cúc tỏ ra đã hiểu, đổ đầy trà cho Thanh Tiêu.

Đoạn Đồng cau mày nghe đối thoại của hai người.

Cái gì, hẳn có người trong lòng khi nào? Tại sao hẳn cũng không biết?

Lúc Thanh Tiêu đang uống trà, Uông Thái Cúc như là nghĩ tới điều gì, hỏi một câu “Đúng rồi, người anh thích kia, là nữ? Hay là nam?”

28. Chương 28: Giả Mù Hay Là Mù Thật

“Người anh thích kia, rốt cuộc là nam hay nữ vậy?” Ông Thái Cúc khó để Thanh Tiêu, làm như không thấy, không ngừng truy hỏi “Nói đi nói đi, anh do dự như vậy, có phải là... Ha ha!” Ông Thái Cúc cười mập mờ, chẳng biết trong đầu đang tự bỏ sung dạng hình ảnh gì.

“Đầu năm nay, quả nhiên chỉ có đồng tính mới là chân ái.” Ông Thái Cúc nửa thật nửa giả than thở “Cô em còn nói anh thích em, nhất định kéo em tới gặp anh một lần.”

Chỗ ngồi Ông Thái Vi, cách hơi xa Thanh Tiêu và Ông Thái Cúc, nên không thể giống như Đoàn Đồng nghe rõ ràng nội dung hai người nói chuyện được, cho nên bây giờ mới có thể bình tĩnh uống trà như vậy, chỉ nhìn chăm chú hai người nhưng lại không nghe được cái gì.

Cô uống mãi liền cảm thấy có gì đó không đúng.

Tại sao Thanh Tiêu không cười, Ông Thái Cúc cũng không cười?

Tại sao lúc mới bắt đầu hai người ngoại trừ ăn một ít đồ ăn, còn về sau đều để đồ ăn sang một bên, Ông Thái Cúc giống như đang lăm bằm lằm bằm, còn Thanh Tiêu thì vẫn cúi đầu?

Tại sao bàn bên cạnh thường xuyên nhìn Thanh Tiêu và Ông Thái Cúc? Chẳng lẽ vừa gặp đã yêu Ông Thái Cúc?

Tại sao lúc tính tiền, là tên đàn ông bàn bên cạnh thay Thanh Tiêu lấy hóa đơn, chẳng biết còn nói gì đó với nhân viên thu tiền, sắc mặt Ông Thái Cúc liền trở nên không tốt?

Ông Thái Vi nghi ngờ nhìn người đàn ông tính tiền thay và Thanh Tiêu dần dần đến gần cô, mang theo một loại cảm giác ngọt ngào vô hình tới.

“Có thể phải phụ ý tốt rồi.” Thanh Tiêu xin lỗi, vẻ mặt lại lúng túng, thậm chí có chút tái nhợt, giọng nói cũng yếu ớt thêm vài phần, nghe như là đang đè nén cái gì, rất chặt vật.

Ông Thái Vi đoán do mấy lần Ông Thái Cúc thân cận với người phía trước, nói không biết nặng nhẹ, cũng may Thanh Tiêu dễ tính, không trách cứ, chỉ là trong lòng có chút không thoải mái.

Ông Thái Vi cũng chẳng biết tại sao, theo bản năng nhìn người đi bên cạnh Thanh Tiêu, Thanh Tiêu còn cười làm lành với người đàn ông bàn bên cạnh.

“Đây là Đoàn Đồng, đàn anh thời đại học của em.” Thanh Tiêu giới thiệu với Ông Thái Vi, lại chuyển qua nói với Đoàn Đồng “Đây là giáo viên Ông trường chúng em.”

Đoàn Đồng lạnh như băng phun ra câu “Chào chị.” Không cùng Ông Thái Vi nói nhiều, mà là trực tiếp hỏi Thanh Tiêu “Đi chưa?”

Thanh Tiêu gật gật đầu, rồi tạm biệt Ông Thái Vi.

Khi Thanh Tiêu và Đoàn Đồng còn chưa đi quá xa, Ông Thái Vi loáng thoáng nghe được Đoàn Đồng nói với Thanh Tiêu “Về sau cấm”.

Về phần cấm cái gì, Ông Thái Vi không hề nghe rõ.

Trái lại là Ông Thái Cúc vừa mới đau lòng trả tiền cơm mang về mặt chân tướng đi tới.

Nào có đạo lý lại để cho một cô gái xinh đẹp dịu dàng hiền thực động lòng người như cô trả tiền bữa tối chứ?! Nội tâm Ông Thái Cúc sớm mắng người đàn ông bàn bên (Đoàn Đồng) bắt cóc Thanh Tiêu 3800 lần.

“Đàn anh của Thanh Tiêu xem ra rất ưu tú, chắc tề tể cũng là quản lý chi nhánh” Thích mắc chỉ đồ lung tung của Ông Thái Vi chắc chắn sẽ không bởi vì một lần thất bại mà từ bỏ làm mai mối, khích lệ Ông Thái Cúc nói “Vừa nãy con và Tiểu Thanh nói chuyện, cô thấy cậu ta liên tục nhìn hai con, nói không chừng, cậu ta có ý với con!” Lời nói đến sau cùng, bản thân cũng cao hứng nở nụ cười “Nếu không cô tìm Tiểu Thanh, hẹn đàn anh của em ấy ra cho hai người gặp mặt?”

Uông Thái Cúc nghe vậy, lập tức xua tay, vội nói “Đừng, đừng, cô cũng đừng đẩy con vô hố lửa chứ.” Mất cô mù giả hay là mù thật vậy, thiết thòi cô còn là giáo viên dạy ngữ văn nha, những tình cảm trai gái cũng đọc không công rồi? Chẳng lẽ không cảm thấy trong lúc đó Thanh Tiêu và đàn anh Đoạn Đồng của anh ấy có gì không bình thường sao?

29. Chương 29: Tiến Dấn Từng Bước

Lúc Đoạn Đồng đến đây không có lái xe, thuận tiện cùng Thanh Tiêu đi bộ về nhà.

Mặc dù nhà hai người hướng có thể nói là hoàn toàn trái ngược.

Thanh Tiêu vốn tưởng rằng máy tính Đoạn Đồng đã sửa xong, Đoạn Đồng sẽ vui vẻ hơn một chút, ai ngờ trên đường đi Đoạn Đồng đều... tỏa ra khí lạnh.

“Máy tính anh đã sửa xong chưa?” Thanh Tiêu hỏi.

“Ừm.” Đoạn Đồng mắt nhìn thẳng mà bước đi, giọng điệu trả lời không hề lên xuống.

“Đàn anh đăng lên bang rồi hả?” Thanh Tiêu lại hỏi.

“Không.” Đoạn Đồng tiếp tục mắt nhìn thẳng mà bước đi, giọng điệu trả lời không hề lên xuống.

Sau một đoạn đường, bất luận Thanh Tiêu hỏi cái gì, Đoạn Đồng đều chỉ trả lời một chữ “Ừ” “Không” “Có” “Đúng”, mọi việc đều như vậy, hơn nữa mắt còn nhìn thẳng mà bước đi.

Thanh Tiêu mơ hồ cảm thấy Đoạn Đồng đang tức giận, nhưng lại không biết Đoạn Đồng đang giận chuyện gì.

“Đồng nghiệp của em rất thích làm mai mối cho người khác?” Đoạn Đồng kìm nén rất lâu, mới mở miệng, giọng nói không tốt.

“Anh nói giáo viên Uông.” Thanh Tiêu thấy Đoạn Đồng không nhìn anh, chỉ có thể đưa ánh mắt nhìn về đèn đường bên cạnh, suy nghĩ một chút, nói “Kỳ thực giáo viên Uông là người rất tốt, cũng rất nhiệt tình nhiệt tình.”

Nhìn ra, trong lòng Đoạn Đồng suy nghĩ

Người có thể đem một đóa hoa cúc thô bạo như vậy treo ở trước ngực, nhất định không phải hạng tầm thường! Đây là đánh giá của Đoạn Lục Khí với Uông Thái Vi.

“Không nghĩ tới cô ấy sẽ giới thiệu cháu gái cho em.” Thanh Tiêu lòng vẫn còn sợ hãi, nhưng truyền tới tai Đoạn Đồng, lại giống như là có chút tiếc nuối.

“Em hình như đang tiếc nuối.” Đoạn Đồng liếc Thanh Tiêu, trong lòng lại không khỏi mềm nhũn.

Thanh Tiêu ngũ quan nhu hòa nhiễm thêm ánh sáng đèn đường, ánh mắt nhìn về Đoạn Đồng thật dịu dàng.

Nhưng lời nói tiếp theo của Thanh Tiêu, khiến Đoạn Đồng thực không cách nào cao hứng trở lại được.

“Em ấy thật ra là một cô bé tốt.”

Em ấy, là chỉ Uông Thái Cúc.

Tuy rằng xử sự không đủ êm dịu, nhưng thẳng ở chân thực.

Nghĩ sao nói vậy, thẳng thắn bộc trực, cho dù có chút lỗ mãng.

Tính cách như vậy ngược lại làm cho Thanh Tiêu hâm mộ.

Đoạn Đồng đương nhiên nhìn thấy sự hâm mộ trong mắt Thanh Tiêu, nhưng không biết Uông Thái Cúc có cái gì tốt để Thanh Tiêu hâm mộ.

Ổ trong mắt Đoạn Đồng, Ưông Thái Cúc dáng dấp tầm thường tên cũng tầm thường, hành vi càng vô lý, lại ấu trĩ, có chỗ nào so được với Thanh Tiêu, chỗ nào xứng với Thanh Tiêu.

Chẳng lẽ... Đoạn Đồng hiện lên trong đầu một ý nghĩ kinh hãi: Thanh Tiêu là đang hâm mộ Ưông Thái Vi!

Chờ đến cửa nhà Thanh Tiêu, Đoạn Đồng vẫn không có ý tứ tạm biệt.

“Anh không về nhà hả?” Thanh Tiêu hỏi.

“Nhà anh mấy ngày nay đang sửa lại, cho nên muốn mượn nhà của em ở một thời gian ngắn.” Đoạn Đồng đoán chừng lúc này Đoạn Lục Khí đã mang hành lý của y và laptop đã sửa xong để ở cửa nhà Thanh Tiêu rồi.

Thanh Tiêu kinh ngạc, sững sờ nói “Sao em không biết?”

Đoạn Đồng trừng anh “Ngày hôm qua anh có gửi tin nhắn cho em rồi, anh thấy em không trả lời, nghĩ là em đã đồng ý rồi.”

Thanh Tiêu vội vàng mở tin nhắn điện thoại di động, nhưng không tìm được tin nhắn của Đoạn Đồng tới hôm qua.

Đoạn Đồng ở bên cạnh nhìn một loạt động tác của Thanh Tiêu, vẻ mặt âm trầm.

“Không nhận được.... Hả là điện thoại di động có vấn đề.” Thanh Tiêu khóa màn hình điện thoại di động, thấy Đoạn Đồng vẻ mặt mất hứng, cho là anh ấy hiểu lầm “Đàn anh, có thể là điện thoại di động của em có vấn đề, không nhận được tin nhắn.”

“Ồ nhờ?” Khuôn mặt Đoạn Đồng vẫn lạnh nhạt, một bộ biểu tình “Nên làm như vậy, chính em nhìn mà xử lý”.

“Đàn anh cứ ở đi, chỉ là nhà của em cách công ty đàn anh khá xa, đàn anh nên đi sớm một chút.”

Thanh Tiêu đáp ứng, khiến cho trên mặt Đoạn Đồng ảm lên.

Đoạn Đồng dường như nghĩ tới điều gì, nói “Vậy em phải dậy sớm làm điểm tâm.”

Thanh Tiêu theo thói quen “Ừ” Một tiếng, lập tức kinh ngạc.

Đoạn Đồng có ý tứ là...

Lúc nào ở nhà anh, còn bao điểm tâm?

Tác giả có lời muốn nói: Tiến dần từng bước, tựa đề trần trụi, nội tâm các em gái có hiểu hay không ~

30. Chương 30: Khắp Nơi Không Lưu Gia, Gia Liền Vào... Không Phải Can-tin!

Việc đầu tiên sau khi Đoạn Đồng ăn cơm tối xong, chính là leo lên Quần Thanh Oline, xem trong bang gặp rắc rối gì lớn hay không.

Tìm đọc hết tin tức trong game và tin tức bang hội, Đoạn Đồng liền biết đoạn thời gian khi máy tính y bị hư, khẳng định đã xảy ra chuyện gì đó.

Nhân số Tiềm Long bang mặc dù không ít, nhưng rất nhiều nguyên lão trong bang đều lui bang, lên tiếng trong bang phần lớn là khuôn mặt mới, hơn nữa Tiềm Long bang Phó bang chủ đã không phải là Thư Vân Vong Xuyên, mà là Kiếm Thương Hoa Quang.

Kéo từ đầu đến đuôi thành viên bang hội, cũng không thấy tên nhân vật của Thanh Tiêu: Thư Vân Vong Xuyên, thậm chí ngay cả tên nhân vật của ba người Chính Huyền Nhật Lăng Không, Dư Huyền Nguyệt Tuyệt Giang, Hoa Bách Hợp Trên Núi Băng cũng không thấy.

Đoạn Đồng muốn hỏi Thanh Tiêu đã xảy ra chuyện gì, lại phát hiện Thanh Tiêu không ở trong phòng bếp, mà đèn phòng tắm lại mở, có tiếng nước chảy truyền ra.

Hắn là Thanh Tiêu đang tắm.

Đoạn Đồng nghĩ như vậy, trên mặt bỗng nhiên đỏ lên, trở lại vị trí cũ, cứng ngắc ngồi xuống.

Trên màn hình laptop cũng không thiếu bạn tốt trong game gửi thư cho y, trên cơ bản đều là hỏi y xảy ra chuyện gì, tại sao bỏ hết các quản lý khác trong bang chỉ để lại Chính Huyền Nhật Lăng Không, tại sao Thư Vân Vong Xuyên cũng lui bang, Chính Huyền Nhật Lăng Không Dư Huyền Nguyệt Tuyết Giang cũng lui bang, tại sao y với tư cách đứng đầu một bang mà không ra bang chiến.

Y bị trộm tài khoản, trộm tài khoản còn khiến cho Tiềm Long bang chướng khí mù mịt.

Đây là phản ứng đầu tiên của Đoạn Đồng.

Lên website Quần Thanh Oline, Đoạn Đồng sửa lại mật mã tài khoản, lại vào trò chơi, phát hiện trong bang đang trò chuyện náo nhiệt.

Bang hội Nơi này không lưu lại: Mọi người có nghe chưa? Có nghe chưa?

Bang hội Tắt tiếng: ... Chuyện gì?

Bang hội Nơi này không lưu lại: Chính là Thư Vân Vong Xuyên bị phó bang chủ đuổi ra khỏi bang, bây giờ tự mình lập một bang hội, gọi là Tàng Khí Các, hình như vào bang còn phải nộp tiền!

Bang hội Phía Bắc Lạc Thành: Một đám người ô hợp, có thể làm ra chút thành tựu gì.

Bang hội Thích Khách: Năm đó bảng điểm bang chiến của Chính Huyền đứng hạng nhất trong bảng xếp hạng, còn không biết cậu có vào Tiềm Long hay chưa đó!

Bang hội Nhìn Bên Trái: Không phải Phá Thiên vào Tàng Khí Các rồi sao?

Phá Thiên? Tàng Khí Các?

Đoạn Đồng cau mày.

Phá Thiên là tên nhân vật của Đoạn Lục Khí trong game Quần Thanh Oline, cũng là loại người chơi Nhân Dân tệ, hơn nữa là quanh năm chiếm cứ vị trí trên bảng ác nhân.

Bang hội Nơi này không lưu lại: Phá Thiên? Ác nhân chuyên nghiệp? Ài, đúng, chính tớ thấy ở cột thành viên bang Tàng Khí Các! Sao còn có Kêu Tao Là Ông Nội nữa?

Bang hội Tắt tiếng: Kêu Tao Là Ông Nội không phải không vào bang hội sao? Sao vào Tàng Khí Các rồi?

Bang hội Thích Khách: Loại chuyên không bang hội như Kêu Tao Là Ông Nội cũng vào Tàng Khí Các sao, Phá Thiên và Kêu Tao Là Ông Nội cũng coi như là CP đang hot, lúc này không nhanh phóng tia chớp ra, còn chờ đến khi nào? Nhớ năm đó tớ cũng là Quý Ván đẳng nha ~ nước mắt

~ Bang hội Phía Bắc Lạc Thành: Dù sao đi nữa, bọn họ cũng không phải là người Tiềm Long bang!

Bang hội Nhìn Bên Phải: Nơi này không lưu lại gia, gia tự có chỗ lưu!

Bang hội Nhìn Bên Trái: Khắp nơi không lưu gia, gia mày vào can-tin?

Bang hội Nhìn Bên Phải: Không có câu này! Đi can-tin cái gì! Đi Tàng Khí Các!

Bang hội Nhìn Bên Trái: Phải Phải?

Bang hội Thích Khách: Tiểu phải được?

Bang hội Nhìn Bên Phải: Tớ đã tích góp đủ tiền rồi! Bạn gay cùng tớ đi, ta mang các cậu đi tìm Vong Xuyên đại đại!

Bang hội Nhìn Bên Trái: Được!

Bang hội Thích Khách: Đi!

Sau đó, Đoàn Đồng nhận được ba tin tức của bang hội.

Hệ thống Bang hội Người chơi Nhìn Bên Phải đã lui Tiềm Long bang.

Hệ thống Bang hội Người chơi Nhìn Bên Trái đã lui Tiềm Long bang.

Hệ thống Bang hội Người chơi Thích Khách đã lui Tiềm Long bang.

31. Chương 31: Đồ Của Ai

Đồ Tô Lưu kéo lỗ tai Đoàn Lục Khí, vừa nhéo vừa quát “Anh của anh là Quy Thất Biến? Là tên cặn bã kia?”

Trước cơn thịnh nộ của Đồ Tô Lưu, Đoàn Lục Khí không dám lỗ mãng, khúm núm nói “Anh tưởng là em cũng biết... Em với anh của anh từng có quan hệ gì sao tức giận như vậy làm cái gì?”

Đồ Tô Lưu lộ ra là fan nào tàn ngằm của Thư Vân Vong Xuyên, mỗi ngày sống dưới sự hun đúc bất lương của Khang Ninh Mông Diệp Linh Vận, tự nhiên là hiểu được chút chuyện Thư Vân Vong Xuyên gặp lúc ở Tiềm Long bang.

Mặc dù, là hai người Khang Ninh Mông Diệp Linh Vận e sợ thiên hạ không loạn thêm mắm dặm muối, nhưng người khác nghe ra, thì so với chân tướng còn muốn chân tướng hơn.

“Sáng hôm nay anh gọi anh Tiêu chính là... Không phải là!” Đồ Tô Lưu hồi tưởng đến khí chất bên ngoài của Thanh Tiêu, lại nghe Đoàn Lục Khí nói Thanh Tiêu và Đoàn Đồng là bạn tốt nhiều năm, bạn học thời đại học, thậm chí quả thật là người không thể xem bề ngoài, vẻ ngoài yếu ớt, nhất định dễ dàng mê hoặc người đến chết mê chết mệt “Kiếm Thượng Hoa Quang?!”

“Hả?” Đoàn Lục Khí sững sờ, lỗ tai lập tức bị Đồ Tô Lưu hung hăng nhéo, liền kêu đau đớn nói “Đau quá, em đừng kéo, muốn rút xuống rồi!”

Chờ Đồ Tô Lưu bớt tức giận, thả lỗ tai chịu đủ giày xéo của Đoàn Lục Khí ra, Đoàn Lục Khí liều mạng vò vò lên, vừa vò vừa nói “Tài khoản của Thanh Tiêu trong Quần Thanh Oline gọi Thư Vân Vong Xuyên, cũng rất nổi danh, trước đây không phải em đã nói anh ấy đã giúp em sao?”

Hả? Thư Vân Vong Xuyên? Thanh Tiêu? Là mỹ nam dụ dàng?

Đầu Đồ Tô Lưu lập tức đập mạch.

Từ trong tự thuật của Khang Ninh Mông, Diệp Linh Vận, hẳn vẫn cho Thư Vân Vong Xuyên là loại tính tình tốt tướng mạo hiền lành.

Hóa ra..... Thụ vừa dụ dàng vừa đẹp ở trong hiện thực thật sự tồn tại!

Đồ Tô Lưu còn đang dập dờn bên trong ý dâm của chính mình, một khúc nhạc dạo là tiếng cười biển cả vang lên, cùng với tiếng sóng lớn đập chùng.

Là điện thoại của Đoàn Lục Khí có cuộc gọi tới.

“Anh nên thay đổi tiếng nhắc nhở gọi tới điện thoại di động của anh đi!” Đồ Tô Lưu lần thứ 356 phàn nàn nói “Thật không có thưởng thức!”

Đoàn Lục Khí “Này” Một tiếng, nhưng không nghe thấy có người trả lời.

“Điện thoại di động hỏng rồi?” Đoàn Lục Khí nhỏ giọng lầm bầm, rồi loay hoay một chút, Samsung mình vừa mua được một tháng.

Yên lặng hồi lâu, đầu kia bên điện thoại mới có người nói chuyện.

“Em đã để thứ đồ gì vào hành lý của anh?!” Đoạn Đồng xen lẫn tức giận và khốn quẫn rít gào đầu bên kia của điện thoại di động, Đoạn Lục Khí bị hù đến rúc cổ.

“Cái túi?” Đoạn Lục Khí nhớ lại “Không có bỏ cái gì hết, đồ đạc không phải chính anh tự sắp vào sao? Em chỉ giúp anh mang đến cửa nhà anh Thanh Tiêu thôi.” Thật không biết đêm hôm khuya khoắt, Đoạn Đồng từ đâu tới lại nóng giận như vậy.

“Em nghĩ kỹ, vật kia có phải là của em hay không!” Lúc Đoạn Đồng nói đến vật kia, lời nói dừng lại, giống như là có chút ngưng ngừng, rồi sau đó cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc.

Cách điện thoại di động, Đoạn Lục Khí cũng có thể cảm nhận được sự giận dữ của anh hẳn vào lúc này.

Tại sao cảm thấy anh hẳn là thẹn quá thành giận?

“Món đồ gì?” Đoạn Lục Khí không rõ, cố hỏi. Hẳn cũng không có đồ của mình và Đoạn Đồng ở chung một chỗ.

“Chính là..... Chính là.....” Đoạn Đồng dường như không mở miệng được.

Đoạn Lục Khí nghe được giọng của Thanh Tiêu, hẳn là đang nói với Đoạn Đồng “Đàn anh chụp tấm hình đồ rồi gửi qua đi.”

Sau đó trong điện thoại di động của Đoạn Lục Khí liền nghe được một chuỗi âm thanh bận, là Đoạn Đồng cúp điện thoại.

Không tới một phút sau, Đoạn Lục Khí nhận được tin nhắn của Đoạn Đồng.

Đoạn Lục Khí bình tĩnh nhìn, chuyển di động về phía Đồ Tô Lưu, cũng hỏi “Đồ Tô, hình này là đồ vật gì? Em biết không?”

Đồ Tô Lưu liếc mắt sang hình ảnh trên điện thoại di động của Đoạn Lục Khí, sau đó yên lặng lau mồ hôi, hỏi “Anh của anh muốn làm cái gì? Ăn tươi Thư Vân Vong Xuyên?”

Đoạn Đồng gửi cho Đoạn Lục Khí một tấm hình, chính là y vẫn không hiểu sao nhiều thêm một cái hành lý: Một cái chưa dùng qua, mới tinh... KY*

*KY: Gel bôi trơn

32. Chương 32: Thiên Hạ Đồng Sự Một Nhà Thân

Sau khi Đoạn Đồng gửi tin nhắn cho Đoạn Lục Khí xong, liền nhét cái KY mới tinh kia vào dưới đồng quần áo, cũng không thèm liếc mắt nhìn.

Thanh Tiêu làm cho Đoạn Đồng tò mò, mới vừa bưng đến phòng khách, liền nghe thấy chuông cửa vang lên.

Đoạn Đồng trước Thanh Tiêu một bước, đứng dậy đi mở cửa.

Đứng ngoài cửa chính là một thanh niên hai mươi tuổi, hơi lộ ra vẻ áy náy, dường như đang cân nhắc coi kể tiếp nên nói cái gì, phải nói gì. Lúc lấy dũng khí ngẩng đầu trông thấy Đoạn Đồng, sửng sốt, run rẩy hô lên câu “Quản lý...”

Đoạn Đồng vẻ mặt bình tĩnh, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị nhìn Chiêm Hàn Lâm cùng công ty ngoài cửa không còn ngốc giống như lúc nãy nữa, trong lòng lại đang gầm thét: Khoảng cách xa nhất trên thế giới, không phải khoảng cách giữa sống hay chết, mà là Thanh Tiêu đang ở trước mặt, nhưng bởi vì một vài người không liên quan mà không thể chạm vào.

Đoạn Đồng cũng không phải người đặt nặng việc ăn uống, chỉ có điều, hôm nay y bận bịu, không có ăn cơm trưa, lúc tan việc lại nhận được điện thoại của Đoạn Lục Khí gọi tới báo tin vui mấy tính đã sửa xong,

không đợi Đoạn Đồng khích lệ vài câu, lại ném cho Đoạn Đồng một quả bom nặng ký “Thanh Tiêu đi xem mắt”.

Lúc y ngồi bên cạnh Thanh Tiêu, cơm tối không ăn cơm trưa cũng không ăn, chỉ gọi vắn vện một bình trà lót bụng.

Vì vậy bây giờ y đói, vô cùng vô cùng đói.

Tất nhiên là Chiêm Hàn Lâm không biết Đoạn Đồng đang suy nghĩ gì, lấp ba lấp bắp mở miệng hỏi “Quản... Quản lý, kia, cái kia, em... em... đồ của em....”

Thanh Tiêu thấy là đồng nghiệp của Đoạn Đồng, cũng không nói nhiều, chỉ đánh giá Chiêm Hàn Lâm vài lần.

Dáng người 1m8 ở dưới sự tấn công bằng ánh mắt lạnh nhạt của Đoạn Đồng, dường như hận không thể co lại thành 1m6, khuôn mặt nam tính hiện đầy sự sợ hãi và khiếp đảm.

Thanh Tiêu nâng trán, ánh mắt của đàn anh có dọa người như vậy sao?

“KY” Đoạn Đồng hỏi gọn gàng dứt khoát, không có chút nào dịu dàng.

Nhưng ánh mắt kia rõ ràng là muốn ăn thịt người, chỉ ít ở trong mắt Chiêm Hàn Lâm là như thế.

Đoạn Đồng là người có tác phong nghiêm túc, đứng đắn có tiếng, chắc có lẽ không thích cấp dưới có tính hướng đồng tính đi... Chiêm Hàn Lâm là thực tập sinh mới phân phối xuống bộ phận Đoạn Đồng, Đoạn Đồng làm quản lý chỉ nhánh nhưng mà y có quyền nắm giữ việc đi hay ở của người khác!

Đẩy ra đồng quần áo được Đoạn Đồng tận lực che lên, Thanh Tiêu rút ra tuýp KY kia, đưa cho Chiêm Hàn Lâm về mặt đau thương.

Nhìn thấy bàn tay trắng nõn của Thanh Tiêu duỗi tới, ánh mắt Chiêm Hàn Lâm tựa như phát sáng.

Sau đó hẩn dùng ánh mắt sáng lấp lánh mãnh liệt nhìn chằm chằm Thanh Tiêu.

Là nam nhân rất đẹp làm cho người ta cảm giác thật thoải mái!

Chiêm Hàn Lâm nhanh chóng bình luận, có chút vui mừng.

Rất rõ ràng là quản lý Đoạn Đồng và người trước mắt này ở chung! Điều này chứng minh quản lý Đoạn Đồng và hẩn cũng là người đồng đạo! Chứng minh quản lý Đoạn Đồng sẽ không kỳ thị hẩn! Chứng minh quản lý Đoạn Đồng còn có thể nảy sinh cảm với hẩn!

“Của cậu?” Thanh Tiêu mỉm cười.

Giọng nói còn rất dịu dàng rất êm tai nha! Một thằng đàn ông 1m8 như Chiêm Hàn Lâm thiếu chút nữa nước mắt đã tràn ra rồi, mãnh liệt gật đầu với Thanh Tiêu, nhưng bụng lại không chịu thua kém phát ra âm thanh rất lớn “Ừ ừ”.

“Chưa ăn tối?” Đặt câu hỏi chính là Thanh Tiêu, lạnh lùng trợn mắt là Đoạn Đồng.

Chiêm Hàn Lâm gật đầu.

“Cùng vào ăn mì đi, thế nào?” Thanh Tiêu nghĩ thiên hạ đồng sự một nhà thân, hưởng hồ cũng có thể thừa cơ hội này thay đổi ấn tượng của đàn anh Đoạn Đồng với cấp dưới trước mặt này.... Ấn tượng không thân thiện lắm.

“Được!” Chiêm Hàn Lâm vừa định bước vào, liền nhận được một cú điện thoại.

Chẳng biết che điện thoại di động nhỏ giọng nói cái gì, Chiêm Hàn Lâm ngượng ngùng nói với Thanh Tiêu và Đoạn Đồng Đoạn Đồng “Được rồi, em đi trước, quản lý tạm biệt, quản lý phụ nhân tạm biệt!” Dứt lời, như một làn khói chạy đi.

33. Chương 33: Thổ Lộ

Cái gì gọi là “Quản lý tạm biệt, quản lý phu nhân tạm biệt”?

Đoạn Đồng thật sự muốn gọi Chiêm Hàn Lâm trở về, để hỏi cho rõ ràng, còn có cái KY kia là chuyện gì xảy ra, sao rơi vào trong túi của y.

Thanh Tiêu đối với lời nói tạm biệt của Chiêm Hàn Lâm, cũng thật là kinh ngạc, nhìn ngoài cửa một hồi lâu, mới nói “Đàn anh, cậu ta hình như là hàng xóm của em.”

Bộ dáng nhìn xung quanh mà nói chuyện, khiến Đoạn Đồng không khỏi liên tưởng đến mấy ngày trước có nghe mấy nữ nhân cấp dưới trong bộ phận nhiệt liệt thảo luận một từ trên mạng “Ngốc manh”.

“Đàn anh, anh...” Thanh Tiêu không hề biết mình trong mắt Đoạn Đồng đang ở trạng thái ngốc manh, cho rằng Đoạn Đồng là không tiếp thu được xu hướng tình dục của cấp dưới anh ấy và hiểu lầm anh ấy và mình có quan hệ, rủ ròm mất xuống “Có phải anh không thể tiếp thu việc nam nhân và nam nhân ở cùng một chỗ hay không?” Lời vừa ra khỏi miệng, mới phát giác được có chút buồn cười.

Đàn anh và Cố Tự...

“Không phải nói, đầu năm nay, chỉ có đồng tính mới là chân ái sao?” Đoạn Đồng hồi tưởng đến câu Chính Huyền Nhật Lăng Không đã từng nói, trên choker Thanh Tiêu nói, phải đi ăn mì thôi.

Đoạn Đồng lấy đũa gấp lên một miếng, nhìn sợi mì trơn bóng bốc hơi nóng trước mặt, đột nhiên quay về phòng ngủ nói với Thanh Tiêu “Anh không thích Cố Tự.”

“!” (o) Thanh Tiêu coi như là triệt để choáng váng.

Tại sao Đoạn Đồng vào lúc ăn cơm lại nghĩ đến chuyện này? Y sao có thể không cảm phát giác việc mình làm cho Cố Tự.

Cố Tự ở đại học gây không ít chuyện, trên cơ bản chính là có lực phá hoại nhất, Đoạn Đồng nhìn thấy em ấy liền đau đầu, ước gì cả đời cũng đừng gặp.

Có thể Thanh Tiêu Chính Huyền cũng cảm giác mình thích Cố Tự, đây cũng coi như là một vấn đề?

Bây giờ nói ra, trong lòng Đoạn Đồng cuối cùng cũng thoải mái hơn, chuyên chú ăn.

Đáng thương Thanh Tiêu, một mình đứng trước cửa phòng ngủ, suy nghĩ lời nói vừa rồi của đàn anh mình là có ý gì.

Đến sáng ngày hôm sau, Đoạn Đồng rửa mặt xong, lúc đi ra ăn điểm tâm, mới phát hiện có chuyện không đúng.

Trên bàn ăn, đặt ở trước mặt Đoạn Đồng là hai trái trứng tráng vàng óng ánh, có bánh mì lúa mạch nướng thơm phức, jambông được cắt đều đặn, còn có sốt cà chua và salad đặt một bên trên một cái khay, hiển nhiên là để người dùng cơm tùy ý phối hợp thứ mình yêu thích.

Thanh Tiêu từ lúc mới bắt đầu rót cho Đoạn Đồng một ly sữa nóng, thì về sau vẫn cúi đầu, không dám nhìn Đoạn Đồng.

Trải qua cả đêm suy tư và hỏi thăm Chính Huyền Nhật Lăng Không trên QQ, Thanh Tiêu cuối cùng cũng rõ ràng: Đoạn Đồng đã biết mình thích anh ấy rồi, cũng biết mình cho là anh ấy thích Cố Tự.

Hơn nữa tối hôm qua mình và Ưng Thái Cúc nói những lời kia, Đoạn Đồng nghe một chữ cũng không sót... Có tính là tỏ tình trá hình hay không?

Thanh Tiêu càng nghĩ càng thấy xấu hổ, ngay cả lúc anh trước mặt Khang Ninh Mông che giấu lương tâm nói Cố Hiểu Tùng sinh bệnh cũng không có 1% cảm thấy xấu hổ như bây giờ.

Đoạn Đồng chú ý tới Thanh Tiêu vẫn cúi đầu, mặt đỏ đến sắp nhỏ máu.

Đoạn Đồng buông đũa xuống, đột nhiên đưa bàn tay tới trước mặt Thanh Tiêu, dọa Thanh Tiêu nhảy dựng.

“Đàn anh.” Thanh Tiêu miễn miễn cưỡng cưỡng mỉm cười.

Đoạn Đồng đặt tay lên trán Thanh Tiêu, sau đó đi tới, cách rất lâu, mới sờ lên đầu của mình, lắc đầu kỳ quái nói “Nhiệt độ không có vấn đề, sao mặt lại đỏ như vậy?”

Thanh Tiêu đứng thẳng người, trên mặt vốn đang miễn cưỡng cười đã không nhin được nữa.

Anh nhìn Đoạn Đồng, hốc mắt có chút đỏ.

Nhiều năm thăm mền như vậy, có lẽ vào hôm nay nên có kết quả, cho dù kết quả là tàn khốc.

“Sư huynh.” Thanh Tiêu hít một hơi thật sâu, ổn định tâm trạng, mới nói “Em thích anh, rất thích.”

Tác giả có lời muốn nói: Thổ lộ — biểu đạt tình cảm, sau chương này chắc sẽ nặng về cuộc sống hiện thực, liên quan đến vòng du có thể sẽ không nhiều lắm.

34. Chương 34: Anh Em Nhiều Năm Cuối Cùng Làm Gay

Thanh Tiêu đã làm tốt tâm lý bị Đoạn Đồng lạnh lùng, tức giận, xem thường thậm chí là phát tay áo mà đi.

Nhưng một phút đồng hồ trôi qua... Năm phút đồng hồ trôi qua... Mười lăm phút đồng hồ trôi qua, cũng không thấy Đoạn Đồng có động tác gì lớn.

Thanh Tiêu hơi nghi hoặc ngẩng đầu, phát hiện Đoạn Đồng đang cẩn thận trét bơ lên bánh mì.

Chờ trét một tầng bơ lên bánh mì, Đoạn Đồng đưa bánh mì cho Thanh Tiêu.

“Sao đột nhiên em muốn nói vậy” Giọng bình tĩnh hòa hoãn của Đoạn Đồng vượt quá dự liệu của Thanh Tiêu.

Nếu là vừa mới biết, Đoạn Đồng khẳng định chính mình sẽ không thể trấn định được như vậy.

May mà một tháng trước y từ Chính Huyền Nhật Lăng Không đã biết được.

Một tháng ngẫm nghĩ đủ để Đoạn Đồng có đủ trấn định tự nhiên trước phản cảm tình của Thanh Tiêu đối với y.

Nhưng mà, Đoạn Đồng lúc này còn chưa phát hiện, lúc Thanh Tiêu ở trước mặt y nói yêu y, nội tâm của y, chớp mắt rất vui vẻ.

Đoạn Đồng bình tĩnh ở trong mắt Thanh Tiêu là một loại hình thức khủng bố dọa người khác, càng làm anh chật vật hơn.

Thanh Tiêu không nhận miếng bánh mì Đoạn Đồng đưa tới, anh thật sự không hề có dự vọng muốn ăn cái gì.

Đoạn Đồng còn tưởng rằng Thanh Tiêu không thích bơ, lại lấy một miếng, tinh tế quét một tầng bơ đậu phộng, đưa tới.

Hành vi này của Đoạn Đồng mang theo tính chất cưỡng chế, Thanh Tiêu chỉ được lựa chọn thuận theo.

Bánh mì nướng hơi cháy vàng hòa với lúa mạch thơm mát và bơ đậu phộng vào miệng hương vị ngọt ngào, chỉ ăn một ít, Thanh Tiêu đã rót cho mình một ly nước.

Đoạn Đồng ăn rất chậm, Thanh Tiêu cũng ăn rất chậm, dường như muốn chừa thời gian dư giả để cho đối phương nói gì đó. Nhưng hai người đều không mở miệng.

“Nếu như anh từ chối em, anh sẽ lang thang đầu đường hã” Đoạn Đồng đột nhiên hỏi.

Y bây giờ chính là ở tạm nhà Thanh Tiêu.

“Sao như vậy được, cho dù sư huynh không muốn ở nhà em cũng có thể đến nhà Đoạn Lục Khí, còn có thể ở khách sạn.” Thanh Tiêu buồn bực, sao Đoạn Đồng lại có cảm giác anh ấy sẽ lang thang đầu đường.

Nghe Thanh Tiêu trả lời như vậy, Đoạn Đồng đột nhiên nhìn thật sâu vào Thanh Tiêu.

“Em... Em biết sư huynh không thích em.” Đôi mắt ôn hòa của Thanh Tiêu hiện lên một tia đau khổ “Nhưng, em chỉ muốn cho sư huynh biết.”

Thích, rất thích, rất thích.

Thanh Tiêu bất an, Thanh Tiêu kiên trì, Thanh Tiêu đau khổ toàn bộ đều rơi vào trong mắt Đoạn Đồng, khiến cho Đoạn Đồng có chút đau lòng.

Đối mặt với Thanh Tiêu như vậy, Đoạn Đồng trái lại nói không ra lời.

Kỳ quái nhất chính là, y lại không quá muốn cự tuyệt.

Nghĩ đến Đoạn Lục Khí đã từng nói một câu không biết nghe được từ nơi nào “Anh em nhiều năm cuối cùng làm gay.”

Đoạn Đồng mơ hồ cảm giác mình và Thanh Tiêu có khuynh hướng phát triển theo câu nói này.

Đến bây giờ, Đoạn Đồng cũng không biết vì sao Thanh Tiêu thích mình.

Rõ ràng khắp nơi đều có người lấy lòng Thanh Tiêu, như ở trường đại có Cố Tự.

Thời gian điểm tâm, Thanh Tiêu nhận được điện thoại của Ưông Thái Vi, lại là hỏi thăm anh về tình huống của Đoạn Đồng.

Từ ngày sinh, đến tốt nghiệp đại học, hiện thuộc công ty nào, chức vị ra sao, một năm thu nhập bao nhiêu, sở thích là gì, có nhà có xe hay không.

Chờ Thanh Tiêu dựa vào sự hiểu biết của mình với Đoạn Đồng đáp xong từng cái, Ưông Thái Vi lại ném ra hàng loạt các vấn đề nặng ký khác.

“Sư huynh của em bây giờ có bạn gái chưa, trước kia từng có bạn gái không, thích dạng phụ nữ gì, dạng tương tự như Thái Cúc nhà chị không, có bao nhiêu đoạn lịch sử tình cảm, tại sao cùng một chỗ, tại sao chia tay nha”

Giọng của Ưông Thái Vi quá mức phấn khởi, cho dù không mở loa lớn, Đoạn Đồng ở bên cạnh Thanh Tiêu cũng có thể nghe được đại khái.

Đoạn Đồng vỗ vỗ Thanh Tiêu, ý bày ra là Thanh Tiêu đưa di động cho y, sau đó hồi đáp “Không có lịch sử tình ái, không có bạn gái” Nhìn Thanh Tiêu lại nói “Tương lai có lẽ sẽ có bạn trai.”

Sau đó, liền ngắt cuộc nói chuyện.

Tác giả có lời muốn nói: Tôi quyết định, bây giờ gõ xong sẽ đăng.

35. Chương 35: Ma Chương Khang Ninh Mông

Đoạn Đồng không có trực tiếp chấp nhận hay từ chối Thanh Tiêu, bởi vì y còn muốn suy nghĩ cẩn thận lại.

Lúc Đoạn Đồng đưa Thanh Tiêu tới trường, Khang Ninh Mông đang mang vẻ mặt ưu thương, ngẩng đầu 45 độ nhìn cổng trường có hơn mấy chữ khẩu hiệu mạ vàng, một lát sau mới nói ra kết luận “Mạ đồng. Dùng đồng thô là điện cực dương, đồng tinh khiết là cực âm, nhúng vào trong dung dịch đồng clorua, mở điện. Phương trình điện cực dương là do đồng thô mất đi điện tử sinh ra 2 giá trị ion đồng, phương trình cực âm vì là hai giá trị ion đồng nhận được điện tử tạo thành đồng đơn chất.”

“Chào thầy Tiêu!” Sau lưng Thanh Tiêu truyền đến giọng của Diệp Linh Vận.

“Trò Diệp, em biết trò Khang Ninh đang làm gì không?” Thanh Tiêu quay đầu lại hỏi.

“Đọc công thức hóa học thôi!” Diệp Linh Vận bắt đắc dĩ nhún vai “Do ngày đó lúc Mông Mông gặp thầy Cổ có nói với Mông Mông một câu bài thi hóa học cố gắng thi, sau đó cậu ấy liền thành bộ dạng như bây giờ.”

Với Bối Bối Khang Ninh Mông ở cổng trường đọc phương trình hoá học cũng tính là hành động bình thường nhất rồi.

Giờ ăn, cũng thế chỉ ăn một chút sau đó nói ra thành phần hóa học của nó, cầm cái bật lửa muốn đốt tóc Diệp Linh Vận và áo lông của mình, bảo là muốn ngửi mùi protein cháy, cầm nước có nồng độ axit sunfuric cao bên trong, bảo là muốn nhìn thấy chất lỏng làm sao bắn ra, bây giờ Khang Ninh Mông có thể thành thành thật thật đứng ở đó, chỉ động động miệng, thật sự là không thể tốt hơn rồi.

“Thầy, các người tốt nhất đừng tìm cậu ấy chào hỏi.” Diệp Linh Vận như nghĩ tới điều gì, ầm ập nhắc nhở Thanh Tiêu.

“?” Thanh Tiêu khó hiểu.

“Mông Mông nói bắt đầu từ bây giờ đến khi thi, cậu ấy muốn giới sắc.” (_) Diệp Linh Vận cho anh một vẻ mặt bó tay, tỏ vẻ bắt đắc dĩ cùng không ủng hộ loại hành động này của Khang Ninh Mông.

Khang Ninh Mông để ý bài thi như vậy? Thanh Tiêu lần thứ hai nhìn cổng trường, phát giác Khang Ninh Mông đã đi vào trước rồi, cách mấy mét, chính là hai chị em Mạch Thiên Ngôn Mạch Thiên Ngữ cùng đi vào trường.

Dần dần người ở trước cổng trường học đông hơn, xe cộ lui tới cũng nhiều hơn, liếc mắt nhìn, Đoạn Đồng nói với Thanh Tiêu “Anh đi trước.”

Diệp Linh Vận cũng là lúc này mới phát hiện Thanh Tiêu được người khác đưa tới trường.

Một người có xe, một người đàn ông có xe, giọng của người đàn ông trên xe rất trầm thấp có khí thế.

“Đàn anh đi đường cẩn thận.” Thanh Tiêu nói, nhìn thấy bộ dạng hiếu kỳ của Diệp Linh Vận, bắt đắc dĩ nở nụ cười “Em còn không vào lớp, bây giờ đã 6 giờ 57 rồi.”

Trường học quy định, trước 7 giờ nhất định phải vào phòng học tiến hành tự học, cho dù là ngày nghỉ đi học bù cũng không ngoại lệ. Hơn nữa sẽ có giáo viên giáo dục đạo đức đến từng lớp kiểm tra nhân số, người tới trễ mà bị phát hiện thì đạo đức học kỳ sẽ rớt một bậc, hơn nữa phải viết một ngàn chữ nói xin lỗi tới trễ, vào thứ hai sẽ phải đọc chậm trước mặt bạn học toàn trường lúc nghỉ thức kéo cờ.

Diệp Linh Vận lúc này mới nhìn thời gian, thầm kêu không ổn, nói với Thanh Tiêu “Tạm biệt thầy!” Lại chưa từ bỏ ý định, tiến đến trước xe Đoạn Đồng, hô “Tạm biệt chú đưa thầy Thanh Tiêu tới trường!” Thấy rõ mặt của Đoạn Đồng, mới chạy tới lớp học.

Có lẽ là giọng của Diệp Linh Vận quá lớn, ngay cả Mạch Thiên Ngôn Mạch Thiên Ngữ cũng nghe thấy được, nhìn về phía bên này.

Trước tiên nhìn thấy Thanh Tiêu, sau lại nhìn thấy xe Đoạn Đồng, sau đó hai chị em che miệng không biết đang xì xào bàn tán cái gì, biểu tình sầu khổ của Mạch Thiên Ngôn trước đó cũng trở nên sung sướng lên.

Lúc Diệp Linh Vận đến cửa lớp học, chợt ngừng lại, hồi tưởng đến khuôn mặt người lái xe vừa thấy kia, hít vào một ngụm khí lạnh.

Nếu như... Nếu như cô không nhìn lầm, người kia hẳn là..... Quy Thất Biến!

36. Chương 36: Khang Ninh Điên Cuồng

Thanh Tiêu gặp lại Khang Ninh Mông, là ở trên đường đến cantin.

Mạch Thiên Ngôn và Diệp Linh Vận đi ở phía trước, Khang Ninh Mông đi đằng sau hai người, miệng lẩm bẩm.

Chắc đang nhắc tới khí hydro liti berili bo có quan hệ hóa học hay gì gì đó.

“Chào thầy!” Thấy Thanh Tiêu, Mạch Thiên Ngôn và Diệp Linh Vận đều chào hỏi, chỉ có Khang Ninh Mông là đứng người lại, sau đó vội vàng hấp tấp lui lại mấy bước, giống như nếu không trốn, Thanh Tiêu sẽ ăn cậu vậy.

Mà khoảng cách 5m, dường như là khoảng cách an toàn với Thanh Tiêu của Khang Ninh Mông.

Thanh Tiêu sờ lên mặt của mình, có chút bị thương.

Tuy rằng không cảm thấy mình lớn lên không có đường nét sâu sắc giống đàn anh Đoạn Đồng, không có ngũ quan tinh xảo của đàn em Cổ Tự, nhưng cũng không trở thành khó coi đến dọa người như vậy chứ, mấy ngày trước Khang Ninh Mông còn có thể vui vẻ chào hỏi anh, sao bây giờ thấy anh liền giống như gặp quỷ vậy.

Chần chờ một lát, Thanh Tiêu chọn một hộp sữa chua vị dâu, hỏi Khang Ninh Mông “Có muốn không”

Thanh Tiêu ở cantin vô tình gặp ba người Khang Ninh Mông, Diệp Linh Vận, Mạch Thiên Ngôn, hình như ngay lúc Khang Ninh Mông và Mạch Thiên Ngôn đang giận dữ, bộ dạng xa cách, sau đó Mạch Thiên Ngôn mua một hộp sữa chua vị dâu cho Khang Ninh Mông, hai người liền... làm huề.

Thấy sữa chua vị dâu, mắt Khang Ninh Mông sáng rực lên, há miệng nói: “Sữa chua chính là sữa bò chính là protein, chất hữu cơ, chủ yếu chứa các nguyên tố cacbon hy-đrô oxi nitrogen, phản ứng với axit nitric đậm đặc biến thành màu vàng, cùng kim loại nặng và dung dịch muối phát sinh biến tính, cùng một ít dung dịch muối phát sinh muối tích!”

Bạn học xung quanh nghe xong, nhao nhao nhìn xem người hiếm thấy nào, rõ ràng ở cửa cantin mà đọc hóa học.

Ven đường Diệp Linh Vận vừa đi vừa cúi đầu, làm ra bộ dạng không quen biết Khang Ninh Mông, đi tới bên cạnh Thanh Tiêu, nói: “Thầy Tiêu, Mông Mông thật sự điên rồi. Vì cảnh giác sắc đẹp, ầy” Diệp Linh Vận nâng cằm hắc về phía Khang Ninh Mông đang đeo thẻ ở trước ngực: “Cậu ấy ngay cả thẻ Nhan Lộ sư tử cũng không thèm để ở trước ngực nữa rồi.”

Thanh Tiêu nhìn kỹ, phát hiện quả thực là như vậy.

Thay thế thẻ Nhan Lộ sư tử chính là một tấm thẻ vẽ tay bằng chu kỳ nguyên tố.

Từ chữ viết ngay ngắn mạnh mẽ này, hẳn không phải là xuất phát từ Khang Ninh Mông đi, ngược lại là... ngược lại là rất giống Thầy Cổ nha...

Thanh Tiêu hơi nheo mắt lại, trong đôi mắt trước giờ ôn hòa điềm đạm không khỏi lộ ra một phần thâm trầm, giống như đang suy nghĩ về một cảnh tượng gì đó.

Trung Z. Văn phòng tổ sinh hóa.

Cổ Hiểu Tùng đánh cầu lông xong trở về, lúc vào văn phòng tâm tình vô cùng tốt.

Nhưng giáo viên có hơi quen biết với Cổ Hiểu Tùng đều biết Cổ Hiểu Tùng thích đánh bóng bàn thích đánh tennis, nhưng không thích đánh cầu lông.

Thanh Tiêu sửa lại bài thi phụ đạo và phê bài tập lớp 4 trên bàn, phân loại tất cả để cất.

“Thầy Thanh Tiêu.” Để bài tập sinh vật của lớp 4 xuống, ở góc bàn nhiều thêm một người, cũng không phải là thời khóa biểu sinh vật của lớp 4, mà là tổ trưởng tổ sinh hóa, Cổ Hiểu Tùng trên mặt mang theo nụ cười xán lạn: “Bài thi sinh vật ra thế nào rồi.”

Dứt lời, tùy ý cầm một quyển bài tập ở góc bàn, giống như không có gì mà lật ra, sắc mặt lại theo số trang bài tập mà càng ngày càng khó coi hơn, chờ lật hết quyển bài tập kia thì đã bắt đầu tức giận mà trả nó về chỗ cũ, trên mặt không còn có thể tìm được một tia vui vẻ nữa.

Thanh Tiêu liếc nhìn họ tên học sinh trên sách bài tập, chữ viết rồng bay phượng múa, nếu không cẩn thận nhìn, thật đúng là nhìn không ra là ba chữ Khang Ninh Mông.

Tác giả có lời muốn nói: ~~ Lại qua một trở ngại trên cơ bản hai người có thể ở cùng một chỗ ~~

37. Chương 37: Cổ Hiểu Tùng

Khang Ninh Mông đã từng nói: Nam thần của em, em chỉ dùng ba câu nói để hình dung: Nhan Lộ ôn hòa, Phục Niệm khí tràng, Yến Đan sẹo.

Nếu chỉ có hai câu trước, Thanh Tiêu cũng không thể xác định người đó là ai, thế nhưng sẹo... Má trái Cổ Hiểu Tùng có một vết, nhưng bây giờ chỉ có một đường rộng nhàn nhạt, làm khuôn mặt nguyên bản ôn hòa của Cổ Hiểu Tùng thêm vài phần hung thần ác sát, tức giận lên ngược lại là có thể hù sợ những học sinh càng ngày càng coi trời bằng vung như bây giờ.

Lúc Thanh Tiêu lần đầu tiên ở trường dạy đến tối muộn, đêm đó giáo viên tuần tra chính là Cổ Hiểu Tùng.

Từ khi tiết tự học thứ nhất bắt đầu, lớp bên cạnh đã rất ồn ào, thậm chí có một lần trong giờ tự học khiến cho giáo viên các lớp khác tưởng là bọn nhóc đang cãi nhau.

Cổ Hiểu Tùng cũng chính là lúc này mà xuất hiện.

Dưới nách kẹp một xấp giấy kí tên giáo viên trực ban, mặc một bộ đồ đen tiến vào phòng học.

Lần đầu gặp gỡ Cổ Hiểu Tùng, Thanh Tiêu thừa nhận mình từng bị hù sợ.

Dù sao cũng không có mấy trường dám mượn giáo viên làm cho người khác có loại cảm giác... phạm pháp như vậy.

Thanh Tiêu đang ký tên, lớp 4 bên cạnh lại náo loạn lên, không biết xảy ra chuyện gì, đột ngột cười vang, ngay sau đó là tiếng nói chuyện xôn xao.

Cổ Hiểu Tùng nghe thấy, liền đi ra ngoài.

Rồi sau đó, Thanh Tiêu nghe được một tiếng vang rất lớn, hẳn là cửa lớp 4 bị va chạm mãnh liệt phát ra, cùng với Cổ Hiểu Tùng khùng bố rít gào “Giờ tự học ban đêm, các em đang ồn ào cái gì!”

Sau đó, thế giới liền an tĩnh, lớp 4 trong vòng một tuần tự học ban đêm cũng không dám ồn ào nữa.

Lúc Cổ Hiểu Tùng không tức giận, thì bình thường thậm chí còn có chút ôn hòa, nhưng một khi tức giận lên... Ngắm lại khuôn mặt sẹo dữ tợn ấy, liền cảm thấy dọa người, hơn nữa học sinh Trung Z sức tưởng tượng rất phong phú, phỏng chừng đã nảy ra một đoạn kịch “Đại ca giang hồ lương tâm thức tỉnh rửa tay gác kiếm, dạy học trồng người, yên lặng ẩn thân Trung Z” Đại ca xã hội đen hoàn lương ký.

Nghĩ như vậy, Thanh Tiêu không nhịn được đi tới cửa lớp nhìn, phát hiện lớp 4 đang có mấy học trò bị Cổ Hiểu Tùng giáo huấn.

Vốn là nam tử hán nhân cao mã đại đỉnh thiên lập địa, dưới sắc mặt âm trầm của Cổ Hiểu Tùng mà lại sợ hãi, Thanh Tiêu thậm chí trong bóng tối còn thấy được một dòng nước mắt.

“Trong lòng học sinh bây giờ còn lâu mới có bề ngoài kiên cường được, làm giáo viên, em phải chuẩn bị đối mặt với bất ngờ.” Đoạn Đồng biết Thanh Tiêu muốn nhậm chức làm giáo viên sinh vật của Trung Z liền nhắc nhở.

Quãng thời gian trước có chuyện học sinh trung học nhảy lầu, phụ huynh yêu cầu trường học đền 200 vạn.

Căn cứ vào phản ánh của học sinh giáo viên kia là người có tác phong rất tốt, tính tình cũng rất tốt.

Mà học sinh nhảy lầu tự sát trước đó từng có vài lịch sử nhảy lầu không thành công.

Đoạn Đồng mấy lần kêu Thanh Tiêu đến bộ phận của anh ấy, Thanh Tiêu đều khéo léo từ chối.

Lúc ấy là sợ hai người một ngày 12 giờ cùng một chỗ sẽ dễ bị Đoạn Đồng phát hiện.

Bây giờ là Thanh Tiêu thật sự thích công việc giáo dục này.

Mỗi khi học sinh của mình hiểu bài nhiều thêm một ít, anh liền rất vui vẻ.

Cổ Hiểu Tùng cũng là loại giáo viên yêu quý cương vị như vậy.

“Thầy Cổ, xin hỏi đề bài điện phân này làm như thế nào” Tiền Hàm cầm cuốn bài tập ngoại khóa, bộ dạng nghiêm túc hiểu học.

Tiền Hàm là một nữ sinh lớp 4, cũng không phải do Cổ Hiểu Tùng dạy.

Cổ Hiểu Tùng cau mày, cách xa Tiền Hàm một khoảng cách thích hợp.

Khang Ninh Mông ở trước bàn làm việc của Cổ Hiểu Tùng, cách Cổ Hiểu Tùng một bước, trong tay cũng cầm một tờ bài thi.

Nếu như Thanh Tiêu không nhìn lầm, Khang Ninh Mông là đi ở trước mặt Tiền Hàm, sau đó lúc sắp tới trước bàn Cổ Hiểu Tùng bị Tiền Hàm xô ra.

38. Chương 38: Sóng Ngầm

Cổ Hiểu Tùng kiên nhẫn giải đáp vấn đề của Tiền Hàm, sắc mặt Khang Ninh Mông thì rất khó nhìn.

Nhất là Tiền Hàm ở bên cạnh giống như rất đặc ý nhìn Khang Ninh Mông mấy lần sau đó lại nói chuyện với Cổ Hiểu Tùng.

Học sinh hiểu học nghiêm túc, ai không thích, nhưng Tiền Hàm này, hình như là một ngoại lệ.

Thanh Tiêu không thích cô bé, Cổ Hiểu Tùng cũng không thích cô bé, ngay cả chủ nhiệm lớp của cô bé cũng chưa chắc thích cô bé.

Quả thật, Thanh Tiêu không thích học sinh khoa trương quá trớn hay làm ra vẻ quá mức.

Lúc trước cũng từng nghe nói ba mẹ Tiền Hàm nhận đút lót để xử phạt gian lận.

Sau đó lại nghe Tiền Hàm ở trên lớp trắng trợn tuyên dương nam sinh ngồi trước mặt cô bé làm thế nào để gian lận trong cuộc thi, còn nói mình chưa bao giờ gian lận.

Có thể nói không bao lâu sau, Thanh Tiêu ngay ở kỳ thi mỗi tháng một lần đụng phải đang cầm đáp án vật lý ở cửa nhà vệ sinh.

Thanh Tiêu ngoại trừ giờ dạy, không thường đến khối 11, mỗi lần đi phần lớn đều có thể nhìn thấy Tiền Hàm, nếu không phải đứng ở cửa ra vào lớp khác tìm nam sinh nào đó, thì chính là cùng nữ sinh lớp khác che miệng nhỏ giọng nói chuyện, con mắt còn thỉnh thoảng liếc nhìn hai bên, nhìn thấy anh lập tức im lặng, đổi thành bộ dạng đang thảo luận vấn đề.

Đủ loại hành vi có thể nói là cực phẩm, khiến Thanh Tiêu không yêu thích nổi.

“Trò Khang Ninh, là thay mặt lớp 4 đến gặp thầy, đây là lần đầu tiên em đến hỏi bài thầy.” Thấy Khang Ninh Mông sắp bùng nổ, Thanh Tiêu giải vây nói, không để mắt trên tay cậu cầm tên sách là hoá học hữu cơ căn bản, thuận tay từ trong bàn làm việc cầm bao khoai tây chiên vị chanh đưa cho Khang Ninh Mông.

Loại khoai tây chiên vị chanh này lúc trước Khang Ninh Mông thấy Thanh Tiêu ăn không ngon miệng, từ trong bàn học đào ra đưa cho anh. Thanh Tiêu từ chối không được, chỉ có thể nhận lấy.

Nhưng mà, ăn một lần mới phát hiện khoai tây chiên vị chanh tương đối phù hợp khẩu vị của anh.

Tiền Hàm thấy, bất ngờ, rất nhanh liếc Thanh Tiêu một cái, dường như đang cảm giận anh nhiều chuyện.

Bị khinh bỉ Thanh Tiêu cảm thấy buồn cười.

Đừng nói Tiền Hàm là đang cùng Khang Ninh Mông tranh thủ tình cảm.

Tiền Hàm cố ý muốn Khang Ninh Mông đổ kỵ, cô muốn thấy Khang Ninh Mông lên cơn giận dữ nhưng không chỗ phát tiết chỉ có thể cắn răng và nuốt máu vào lại trong bụng.

Thanh Tiêu nhiều chuyện khiến cho cô rất căm tức, vô cùng căm tức.

Tiền Hàm là số rất ít học sinh không thích Thanh Tiêu.

Giáo viên bình thường sẽ thích dạy cho học sinh xuất sắc và có mối quan tâm đặc biệt với môn học, mà Thanh Tiêu dường như tương đối thích bồi dưỡng những người chậm tiến bộ, thậm chí người ngồi phía trước Tiền Hàm môn sinh vật từ 30 điểm tăng đến 70 điểm, Thanh Tiêu còn khích lệ, trong lòng Tiền Hàm cảm thấy không công bằng khi mình chỉ thi được 60 điểm, mới nói vài câu đã bị Thanh Tiêu và nam sinh kia phản bác trước mặt bạn học cả lớp.

Nói cái gì thành tích tăng cao là trải qua sự cố gắng của mình chứ không phải dựa vào dị đoan hoang đường được.

Tiền Hàm không tin người ngu dốt như heo ngồi phía trước cô thực lực có thể thi tốt hơn cô được!

Người khác nói Thanh Tiêu dịu dàng, Thanh Tiêu cười khiến người khác cảm thấy như gió xuân ấm áp, Tiền Hàm chỉ cảm thấy vô nghĩa.

Một người con trai lớn lên giống con gái, mỗi ngày giả bộ yêu quý cương vị giáo viên, yêu quý học sinh còn không phải là vì chút tiền lương cuối tháng sao.

Tiền Hàm đánh giá quần áo Thanh Tiêu, từ đầu tới đuôi bình thường, càng đáng xem thường hơn.

“Đúng rồi, Cô Ông bảo em đến tổ ngữ văn một chuyến” Cổ Hiểu Tùng nhớ ra, chuyện Thanh Tiêu đi xem mắt Cổ Hiểu Tùng cũng biết, nhưng nội dung ra mắt là việc riêng tư cá nhân nên Cổ Hiểu Tùng không hỏi, không rõ nội tình nói “Chuyện của em, chắc xong rồi.”

Không thấy Thanh Tiêu có bao nhiêu vui vẻ, ngược lại là có mấy phần mê muội.

Cổ Hiểu Tùng vừa nói “Đã thành”, cuối cùng là đã thành cái gì.

Thanh Tiêu nghi hoặc không rõ.

39. Chương 39: Thực Tập Bảo Vệ Cổng?

Lời nói Ông Thái Vi rất uyển chuyển hàm xúc nội dung cũng rất mạnh mẽ.

Đại ý chính là tiểu Thanh, lúc trước không biết em là con con giới thiệu Thái Cúc cho em làm hại nhóc bạn trai của em không vui, nếu như tình cảm hai người xảy ra chuyện gì, chị nhất định chịu trách nhiệm với em, giúp em tìm nam nhân đáng giá để phó thác chung thân.

Dứt lời còn tựa như đảm bảo vỗ vỗ ngực, nghe thấy vậy Thanh Tiêu hơi sững sốt.

Vì là giáo viên ngữ văn, cho nên Ông Thái Vi mới có năng lực tiếp nhận mạnh như vậy sao.

Hơn nữa tại sao Đoạn Đồng là ‘bạn trai nhỏ’ của anh

Anh không biết Ông Thái Vi đã cố ý đầu độc Ông Thái Cúc, ngày đó còn nghiên cứu Kiến thức nhập môn thiết yếu của đồng nghiệp nữ cả đêm, mới dám đến bảo đảm với Thanh Tiêu.

Theo cô quan sát, Thanh Tiêu có lẽ thuộc về loại dịu dàng ngốc manh thụ, mà đàn anh Đoạn Đồng của em ấy vừa nhìn tính tình đã biết không hề tốt đẹp gì, chắc là mặt lạnh cặn bã công, nhưng có thể có cái kỳ kỳ quái quái gì nữa mới tốt.

Ưu tú thanh khiết như Thanh Tiêu, thanh niên tiền đồ tốt đẹp sao có thể bị cặn bã làm ô uế được, chị Thái Vy bị náo bối quá độ nên đã ra một quyết định dứt khoát là làm hộ hoa sứ giả.

Ông Thái Vi cố ý canh lúc văn phòng không có người mà tìm Thanh Tiêu, lại không ngờ tới đúng lúc có người cũng theo đuôi đến để gặp Thanh Tiêu, ở ngoài cửa nghe hết cuộc nói chuyện của bọn họ.

Người nghe trộm sắp xếp lại nội dung cuộc nói chuyện, phát hiện Thanh Tiêu có bí mật không thể cho ai biết, lộ ra một nụ cười âm hiểm, liền rón rén đi mất.

Trên đường trở về phòng học gặp thoáng qua Mạch Thiên Ngữ Mạch Thiên Ngôn đang đi lấy đồ ở phòng giáo vụ.

“Tiền Hàm” Mạch Thiên Ngữ dừng lại, hỏi Mạch Thiên Ngôn “Tiền Hàm lớp các em, bộ dạng có vẻ rất vui vẻ”

“Chắc lại làm chuyện thất đức gì đó rồi!” Mao Mao không biết từ nơi nào xuất hiện ra, chen miệng nói, dọa Mạch Thiên Ngữ Mạch Thiên Ngôn giật mình.

“Người đáng sợ sẽ dọa người ta chết khiếp!” Mạch Thiên Ngữ vỗ mạnh lên người Mao Mao, cả giận nói “Lá gan cậu cũng lớn lắm!”

Lại đùa giỡn cười cợt trong chốc lát, ba người mới tách ra.

Đều đem chuyện vừa mới gặp được Tiền Hàm ném ra sau đầu.

Trung Z. Cổng trường học.

Cố Tự đeo tai nghe, lướt điện thoại di động, có chút lười biếng dựa vào cổng Trung Z, còn kèm theo nụ cười ngang ngạnh, dẫn tới các nữ sinh tan học về đều phải đi qua cổng trường đỏ mặt không thôi.

Cố Tự không thèm đếm xỉa tới người khác nhìn chằm chằm mình, nhưng trước sau vẫn không phát hiện người mình đang chờ, có chút thất vọng.

Gần 6:30, ở cửa trường học người cũng thưa thớt dần, Thanh Tiêu vẫn chưa đi ra.

Một chiếc xe dừng lại trước mặt Cố Tự.

Cố Tự chỉ nhìn thoáng qua, liền khóa điện thoại di động lại.

Hắn nhìn thấy người trên ghế lái là Đoạn Đồng.

Đoạn Đồng cũng nhìn thấy Cố Tự, mở cửa kiếng xe xuống, nói với Cố Tự “Em trốn học.”

Đoạn Đồng nhớ, lúc này Cố Tự chắc vẫn còn đang tốt nghiệp.

“Không phải, nhưng không cho anh ở trước mặt đàn anh Thanh Tiêu nói xấu em!” Cố Tự vội vàng giải thích “Em đang thực tập.”

Đoạn Đồng nhìn cổng Trung Z, lại nhìn hơn trăm người cũng nhàm chán tựa vào cổng trường giống Cố Tự, hỏi “Thực tập làm bảo vệ cổng” Còn làm bộ dạng ghét bỏ “Người như em cũng có thể làm bảo vệ cổng”.

Tuy trên mặt Đoạn Đồng từ đầu đến cuối đều không biểu lộ gì.

Nhưng trong nháy mắt Cố Tự có một xúc động: Chạy tới bóp chết Đoạn Đồng.

Vì vậy, khi Thanh Tiêu ra tới cổng trường, thì thấy cảnh Cố Tự và Đoạn Đồng đang giằng co, bác gác cổng ở một bên một mực lau mồ hôi, định lên trước khuyên nhủ, nhưng bị khiếp sợ bởi bầu không khí quá mức mạnh mẽ nên không dám có hành động gì.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay trở về Ninh Ba, một mực ngồi xe, vì vậy liền gõ hai chương, đây là chương thứ nhất ~~

40. Chương 40: Ba Người

Đoạn Đồng không có ý muốn cho Cố Tự lên xe, nhưng Cố Tự vẫn mặt dày lên.

Hắn nghĩ có Thanh Tiêu ở đây, Đoạn Đồng sẽ không đuổi mình xuống xe.

“Đi mua đồ ăn” Đoạn Đồng hỏi Thanh Tiêu ngồi ở ghế phó lái.

“Em muốn ăn sườn xào chua ngọt, tôm om, thịt sợi sốt!” Cố Tự trước khi Thanh Tiêu trả lời đã giành nói trước, còn nói thêm hai món với Thanh Tiêu: “Còn có cà tím xào khoai tây, dầm cá Tây hồ.” Không hề có cảm giác xấu hổ khi cọ cơm nhà Thanh Tiêu.

“Được.” Thanh Tiêu đáp ứng.

Đoạn Đồng bắt đầu suy nghĩ có nên đuổi Cố Tự xuống xe hay không.

Cố Tự ngoài mặt tươi cười, nhưng nội tâm lại không hề sung sướng như vậy.

Hắn luôn cảm thấy... Đoạn Đồng và Thanh Tiêu... Ở chung.

Đây là một vấn đề rất nghiêm túc nha (O_O)

Trước mặt Cố Tự, Đoạn Đồng muốn giải quyết mọi chuyện rõ ràng, vì vậy y liền hỏi Thanh Tiêu: “Em lập bang hội”

Thanh Tiêu gật đầu “Cũng không tính là em lập, kiến bang lệnh là những người khác trong bang mua, người bang chủ như em chỉ là trên danh nghĩa thôi.”

“Anh Thanh Tiêu cũng chơi Quần Thanh Oline” Lực chú ý của Cố Tự liền bị hấp dẫn “Tên nhân vật trong trò chơi là gì em kéo đàn anh!”

Quả nhiên! Đoạn Đồng thở dài: “Thư Vân Vong Xuyên.”

O(_)O tên nhân vật của đàn anh Thanh Tiêu trong trò chơi thực là tao nhả bắt phàm, Thanh Liên xuất trần, không nhiễm bụi trần! Đây là phản ứng đầu tiên của Cố Tự.

Còn phản ứng thứ hai thì là...

(_)! Thư Vân Vong Xuyên!

Quần Thanh Oline không cho phép trùng tên nhân vật, đàn anh Thanh Tiêu chẳng lẽ là... Thư Vân Vong Xuyên kia!

Cố Tự hồi tưởng đến đủ loại chuyện của mình và Thư Vân Vong Xuyên ở trong game, rất muốn thôi miên chính mình đó là do hắn bị trộm tài khoản, khi đó hắn không phải là hắn bây giờ!

Cố Tự ngượng ngùng cười vài tiếng, liền không nói chuyện nữa.

Chỉ là từ bình tĩnh chuyển thành kích động rồi lại chuyển thành bình tĩnh toàn bộ quá trình đều rơi vào trong mắt Thanh Tiêu.

Cơm nước xong xuôi, Thanh Tiêu dọn dẹp bàn liền vào phòng bếp rửa chén, Cố Tự rất chân chó định cùng Thanh Tiêu rửa chén, lại bị Đoạn Đồng ngăn cản.

“Chúng ta nói chuyện một chút.” Đoạn Đồng cản trở đường đến phòng bếp của Cố Tự, dẫn hắn đến phòng làm việc của Thanh Tiêu.

Trên đường đi, Cố Tự hết nhìn đông tới nhìn tây, nhưng mộng tưởng của thiếu nam bị tan nát cõi lòng thành một đồng thủy tinh vụn, nhất là khi nhìn thấy trên ban công treo quần áo của Đoạn Đồng và Thanh Tiêu chung một chỗ, cùng lung lay đón gió, tức giận mắng Đoạn Đồng một câu: “Cầm thú!” Khiến cho Đoạn Đồng phải bó tay.

Phòng làm việc.

Thanh Tiêu không ở đây, thái độ Cố Tự với Đoạn Đồng tất nhiên không thể nghiêm chỉnh rồi.

Mắt phượng Liêu nhân nghiêng nghiêng quét qua biểu tình nghiêm túc thể đứng nghiêm chỉnh của Đoạn Đồng không biết muốn nói gì, rất thiếu kiên nhẫn.

“Em, biết rõ” Đoạn Đồng nhất thời khó tìm từ.

“Hừ!” Biết cái gì, biết anh say rượu loạn X, Bá Vương cứng rắn đề đàn anh Tiêu sau đó hai người liên tình ý sâu đậm mà ở chung rồi chán ghét người cô đơn như em đây.

“Thanh Tiêu với anh.” Đoạn Đồng không nói tiếp.

Cố Tự đã sớm biết Thanh Tiêu thích Đoạn Đồng rồi, nhưng hắn cho rằng chỉ cần một ngày Đoạn Đồng không chấp nhận Thanh Tiêu, hắn và Thanh Tiêu vẫn còn có cơ hội.

Hơn nữa loại cứng nhắc ngoan cố không biết thay đổi vì người khác như Đoạn Đồng, làm sao tiếp thu được tình yêu đồng tính đây! o()o

Nhưng mà, tình huống bây giờ có hơi vượt quá dự liệu của Cố Tự.

“Anh biết “Cố Tự hỏi ngược lại.

Đoạn Đồng gật đầu.

“Vậy bây giờ anh định làm gì” Cố Tự lại hỏi, so sánh với giọng nói trước đó, đã có thêm phần nóng nảy.

“Em định làm gì” Đoạn Đồng không trả lời mà hỏi lại.

Làm gì.

“Em TM [con mẹ nó] có thể làm gì!” Cố Tự bắt mắt với lời nói của Đoạn Đồng, bắt mắt phản ứng của Đoạn Đồng sau khi biết Thanh Tiêu thích anh ấy, lời vừa ra khỏi miệng, liền xông tới “Anh ấy thích anh không thích em, nhưng em vẫn luôn thích anh ấy! Mà anh lại không thích anh ấy, em có thể làm gì khi anh ấy không thích em, em có thể làm gì hử Đoạn Đồng, anh có biết em ghét bộ dạng này của anh lắm hay không, cái gì cũng không để ý, cái gì cũng nhìn không vừa mắt!”

Cố Tự nói xong đỏ mắt “Anh có biết anh ấy vì anh làm cái gì hay không, anh lại có biết em vì anh ấy làm cái gì hay không! Em come out, rất vất vả để ba mẹ em có thể tiếp nhận được, bây giờ chỉ còn thiếu anh ấy nữa thôi, nếu anh ấy đồng ý, chúng em về sau có thể cả đời ở cùng một chỗ! Cả đời!”

Đoạn Đồng đối với từ cả đời trong miệng Cố Tự, trong lòng cảm thấy có chút không thoải mái “Điều đó không có khả năng.”

“Em biết” Bị đả kích Cố Tự vẫn không thềm để ý, “Bởi vì trong mắt anh ấy chỉ có anh! Anh ấy chưa từng chú ý đến em!”

41. Chương 41: Ba Người (hai)

Đợi lúc Thanh Tiêu rửa chén xong đi đến phòng khách mới phát giác trong phòng khách không có ai, không hề thấy bóng dáng của Đoạn Đồng và Cố Tự.

Đang buồn bực, trong phòng làm việc liên truyền đến tiếng vang lớn, ngay sau đó là âm thanh đồ vật rơi xuống đất giống như hiệu ứng domino truyền tới.

Đoạn Đồng và Cố Tự chắc định phá nát phòng làm việc nhà anh rồi?

Thanh Tiêu vội vã đẩy cửa phòng làm việc ra, lại bị hình ảnh trước mắt làm cho... chấn động.

Đặc biệt là nửa bên mặt của Đoạn Đồng còn có vết thương, với lại trong mắt Cố Tự còn có chút dữ tợn chưa kịp lui đi.

Trên mặt Cố Tự rõ ràng không có vết thương, giống như là đã chiếm ưu thế, vẻ mặt khinh thường lại kiên cường.

Nhưng nếu như giờ phút này, có ai đó đến nắm chặt lấy bàn tay vừa đánh lên mặt Đoàn Đồng, sẽ phát hiện những ngón này cũng không cách nào bình tĩnh trở lại, vẫn còn hơn run rẩy.

“Hai người vừa làm cái gì hả?” Quay về đồng bữa bọn cùng với mùi thuốc súng trong phòng, Thanh Tiêu bước lên trước.

Đoạn Đồng không trả lời, chỉ sờ lên nửa bên mặt bị thương của mình, ánh mắt trước sau không thay đổi.

Ngược lại Cố Tự thấy Thanh Tiêu liền có chút bối rối, bất giác lùi vài bước liền vấp phải đồ bị chính mình làm rơi, may mà phản ứng nhanh, vịn vào cái bàn gần đó, mới không phải ngã xuống đất.

“Hiểu lầm.”

Đoạn Đồng từng luyện qua Tiết Quyền đạo, Cố Tự bình thường chỉ thích ca hát, đánh đàn dương cầm, cũng tập múa, nhưng mà là hip-hop.

Nếu thật sự đánh nhau, Cố Tự không phải là đối thủ của Đoàn Đồng, cho nên bây giờ Đoàn Đồng nói anh ấy và Cố Tự có hiểu lầm, Thanh Tiêu cũng cứ như vậy mà tin tưởng.

Trước khi Cố Tự đi chỉ nở một nụ cười với Thanh Tiêu.

Nụ cười khổ sở kia làm cho trong lòng Thanh Tiêu như bị quất vào một phát thật đau.

Dù tính tình Cố Tự có không tốt đến mấy đi nữa, nhưng dấu sao cũng là đàn em của Thanh Tiêu, vẫn có mấy năm tình cảm.

Đoạn Đồng còn ở bên trong phòng làm việc, không có ra tiễn Cố Tự.

Thanh Tiêu biết Đoàn Đồng không phải người lòng dạ hẹp hòi, sẽ không vì chuyện vừa rồi mà không muốn gặp Cố Tự.

Nhưng anh không biết bây giờ, Đoàn Đồng đang dọn dẹp đồng bữa bọn trong phòng làm việc.

Rất khó tưởng tượng một Đoàn Đồng ngồi xổm trên mặt đất vẻ mặt đau khổ, đè nén nhất từng món từng món đồ vật dưới đất đặt lên bàn.

Nhưng Thanh Tiêu nhìn thấy, mặc dù biểu cảm trên mặt Đoàn Đồng luôn là vạn năm không đổi, một chút cũng không nhìn ra bộ dạng đang đau khổ, đè nén.

Tình cờ Đoàn Đồng thoáng nhìn ra ngoài cửa liền thấy Thanh Tiêu đứng ở đó, trên mặt mang biểu tình rất khiếp sợ, cực kỳ khiếp sợ.

Đoạn Đồng tiếp tục yên lặng nhặt đồ vật trên mặt đất.

Đúng lúc này, điện thoại di động của Đoàn Đồng vang lên, là Đoàn Lục Khí gọi tới.

Thanh Tiêu chợt phát hiện âm báo điện thoại của Đoàn Đồng giống với âm báo điện thoại của anh.

“Anh, phòng của anh sửa xong rồi!” Đoàn Lục Khí sung sướng hướng anh hân hoan công.

“Nhanh như vậy?” Đoàn Đồng cau mày.

“Đúng vậy, đúng vậy!” Đoàn Lục Khí không che giấu được đắc ý “Đây chính là do em giám sát đấy!”

“Em giám sát sao?” Đoàn Đồng do dự, lựa chọn nói “Lập tức sửa lại lần nữa, em đừng gây thêm phiền phức nữa.”

Đoạn Lục Khí bên kia, chỉ nghe một tiếng “Hi hi”, đã có người cười đến gầy lưng rồi.

“Ở đâu?” Đoàn Đồng hỏi.

“Ở nhà bạn xấu tốt nhất.” Đoàn Đồng nhìn Đồ Tô Lưu đang cười sung sướng còn kém lẫn lộn trên mặt đất, thành thật trả lời anh hẳn.

Việc thành thật trả lời đạt được chính là phản ứng cúp điện thoại nhanh chóng của anh hẳn kèm với sự thương hại của Đồ Tô Lưu.

Đoạn Đồng cúp điện thoại là vì có một cú điện thoại khác vào lúc đó, hơn nữa là của công ty.

Đoạn Đồng và cấp dưới thảo luận một hạng mục mới mở của công ty, vẻ mặt thông dong lạnh nhạt, theo thói quen vừa nói vừa đút một tay vào trong túi quần.

Hơn nữa lúc này Đoạn Đồng cũng chưa thay âu phục ra, trên cơ bản có thể nhìn trộm phong thái anh ấy đang làm việc.

Đàn anh rất nghiêm túc... Đẹp trai ngây người... Thanh Tiêu nhìn một chút liền đỏ mặt.

42. Chương 42: Yêu Liền Lớn Tiếng Nói Ra

Đoạn Đồng đang nói điện thoại chợt phát giác bên kia không có tiếng động nào.

Màn hình điện thoại di động tối sầm lại, bởi vì lượng điện ít hơn 2% nên máy tự động tắt.

Mặc dù đã nói là phải sửa chữa một lần nữa, nhưng Đoạn Lục Khí vẫn coi lời nói đó như là gió thổi bên tai, mềm nhẹ thổi qua.

Đoạn Đồng vẫn phải xách hành lý về nhà, còn rất có cảm giác lưu luyến không rời với nhà Thanh Tiêu.

Mà ở trước cửa nhà mình không may được thẳng em cực kỳ chân chó ngồi xổm chờ trước nhà.

Thấy Đoạn Đồng, liền la hét tiến lên, làm bộ muốn cầm hành lý dìm Đoạn Đồng, nói “Anh, ba mẹ lại hỏi em anh có đối tượng chưa, còn nói anh sắp xếp thời gian trở về đi xem mắt.”

Mặc dù nguyên gốc ba mẹ Đoạn Đồng nói là con và anh của con có đối tượng hay chưa, hai đứa sắp xếp thời gian trở về đi xem mắt, ba mẹ đã giúp các con tìm được cô bé tốt.

“Anh, anh trừng em cũng vô dụng, em thấy anh ngay cả một người bạn gái cũng không có, Đồ Tô nói đây là chướng ngại tâm lý!” Đoạn Lục Khí bị cái trừng mắt đầy lạnh lùng của Đoạn Đồng mà tê cả da đầu, nhưng vẫn nói tiếp, “Anh mỗi ngày đọc mấy cuốn sách cổ kia, trong đó không phải cũng nói tu thân tề gia trị quốc bình thiên hạ sao?”

Ngụy biện cái gì, em không phải cũng có một bộ hay sao? Đoạn Đồng khinh bỉ nhìn Đoạn Lục Khí cực lực khuyên y đi xem mắt, cầm chìa khoá mở cửa, lại nhanh chóng đóng cửa.

“Anh, em nói... Anh! Anh!” Đoạn Lục Khí bị nhốt ở ngoài dùng sức đập cửa nhà Đoạn Đồng, nhưng không nhận được bất kỳ phản ứng nào, chán nản buông thông tay xuống, ngồi xổm trước cửa nhà Đoạn Đồng.

Trong hành lang đèn dần dần tối, chỉ có đầu bậc thang mới có chút ánh sáng loe lói.

Mặc dù là đêm hè, nhưng Đoạn Lục Khí lại cảm thấy có chút lạnh, làn da bị nổi da gà lộ ra bên ngoài quần áo.

Ghế sofa đặt trong nhà không không nằm, TV không coi, không ăn, trái lại chỉ ngồi xổm trước cửa nhà anh hẳn cho muỗi đốt, Đoạn Lục Khí quả thực cảm giác mình có bệnh.

Có thể xem mắt!

Đoạn Lục Khí nghỉ ngơi trong chốc lát, đang định gõ cửa nhà anh hẳn, tiếp tục quấy rối anh ấy, liền nhận được một cú điện thoại.

“Anh lên Quần Thanh Online chưa?” Giọng của Đồ Tô Lưu giống như vừa mới ăn hết một miếng bánh trứng gà ung phải ới ra cả buổi, vô lực mà hư nhuyễn.

“Chưa, đang chơi với muỗi.” “Bốp” Một tiếng, lại có một con muỗi hút máu bị chết trên tay Đoạn Lục Khí.

“Anh còn có thể thô tục hơn nữa không?” Đồ Tô Lưu chán nản, chậm chạp rất lâu mới nói, “Mở Quần Thanh Online, bang hội chúng ta muốn nghịch thiên rồi.”

Bang hội Đồ Tô Lưu và Đoạn Lục Khí chính là do Thanh Tiêu cầm đầu, một bang hội 3 không sơ cấp – bang Tàng Khí Các.

Đoạn Lục Khí yên lặng lấy thứ giấu ở sau bồn hoa trước nhà Đoạn Đồng ra, chuẩn bị túi laptop trong bất cứ tình huống nào, kết nối với mạng nhà Đoạn Đồng, liền ngồi xếp bằng dưới đất, để laptop trên đùi mình, mở cửa sổ trò chơi Quần Thanh Online ra.

Mới vừa vào trò chơi, đã bị hoa hồng nở rộ đầy màn hình dọa sợ.

Đỏ, trắng tràn đầy màn hình, còn có vài cánh hoa phấn hồng bay khắp nơi trong không trung, liền rơi xuống trên vai, trên thân kiếm của Phá Thiên.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Kêu Tao Là Ông Nội: Đồ Tô, tình huống thế nào?

Nói chuyện riêng Người chơi Kêu Tao Là Ông Nội nói với người: Xem hoạt động mới nhất trong trò chơi đi, mẹ nó, quá lời rồi. Bảng sức quyền rũ thế giới làm cho tiểu gia không đủ thương nổi.

Đoạn Lục Khí mở hoạt động tháng này ra, điều thấy đầu tiên chính là “Yêu là phải lớn tiếng nói ra.”

Thời gian hoạt động bắt đầu mở từ 8 sáng hôm nay đến cuối tháng này hết hạn, hệ thống phát cho mỗi người chơi một khối đá ái mộ và một đóa hoa hồng, người chơi có thể tặng cho một người chơi tùy ý trong game.

Mỗi người chơi thu được một khối đá ái mộ giá trị sức quyền rũ cá nhân +50, thu được một đóa hoa hồng giá trị sức quyền rũ cá nhân +1, đá ái mộ mỗi người chơi chỉ có thể sử dụng một viên, nhưng hoa hồng sử dụng vô hạn có thể đến Thương Thành mua.

Ở đây, hệ thống còn ra một bảng danh sách mới: Bảng sức quyền rũ cá nhân.

Sau khi hoạt động kết thúc, top 100 bảng sức quyền rũ cá nhân sẽ nhận được phần thưởng bất đồng tương đương với giá trị sức quyền rũ, người đứng nhất bảng danh sách này, còn nhận được danh hiệu Khuyết Tẫn thiên hạ.

Trên kênh thế giới không ngừng có người soát hoa hồng, Đoạn Lục Khí không rảnh bận tâm, sau khi ấn mở bảng sức quyền rũ cá nhân ra, thoáng chốc đỏ mặt hời.

Bình thường loại bảng danh sách này không phải đều là các em gái tương đối nổi tiếng sao?

Nhưng vì sao đứng nhất bảng xếp hạng sức quyền rũ cá nhân trước mắt là Thư Vân Vong Xuyên? Hơn nữa giá trị sức quyền rũ là 3757

43. Chương 43: Lễ Bao Hoạt Động, Vũ Khí Âm Kim

Thanh Tiêu đối với việc này cũng rất bất đắc dĩ.

Từng cái từng cái hệ thống hiện ra: Người chơi XXX thẹn thùng đi đến trước mặt người, sợ sệt la to một tiếng với người “Kỳ thật, ta thích người đã lâu rồi, xin mời mở tay ra.” Mở lòng bàn tay ra bên trong hiện ra một viên đá ái mộ màu tím. Chúc mừng người chơi Thư Vân Vong Xuyên giá trị sức quyền rũ cá nhân +50.

Người chơi Nữ còn chưa tính, ngay cả người chơi nam cũng không thiếu người đến đưa đá ái mộ cho anh, đây là đang làm cái gì vậy?

Hệ thống Người chơi Quy Thất Biến thẹn thùng đi đến trước mặt người, sợ sệt la to một tiếng với người “Kỳ thật, ta thích người đã lâu rồi, xin mời mở tay ra.” Mở lòng bàn tay ra bên trong hiện ra một viên đá ái mộ màu tím. Chúc mừng người chơi Thư Vân Vong Xuyên giá trị sức quyền rũ cá nhân +50.

Thanh Tiêu dụi dụi mắt, xác định mình không nhìn lầm.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Quy Thất Biển: Đàn anh... Đá ái mộ

Nói chuyện riêng Người chơi Quy Thất Biển nói với người: Trượt tay. Vốn dĩ muốn nhấp vào trang bị.

Thanh Tiêu vốn còn nhảy lên hy vọng, nhưng bây giờ một chút cũng không còn.

Nói chuyện riêng Người chơi Quy Thất Biển nói với người: Đã như vậy, em lấy đá ái mộ cho anh đi.

Nói chuyện riêng Người nói với người chơi Quy Thất Biển: Được

Hệ thống Người chơi Quy Thất Biển, người chơi Thư Vân Vong Xuyên tặng nhau đá ái mộ, đạt được danh hiệu hoạt động “Nhân duyên ngàn dặm đường quanh co”, nhận được lễ bao hoạt động, lễ bao gồm một lượng lớn tiền tài, một lượng lớn kinh nghiệm, và một bộ thời trang Âm Kim.

Treo tài khoản, đang khen tốc độ đường truyền nhà Đoàn Đồng liền thấy tin tức hệ thống mới nhất, chính là danh hiệu trên đầu Quy Thất Biển và Thư Vân Vong Xuyên ‘nhân duyên ngàn dặm đường quanh co’.

Quy Thất Biển là tên nhân vật của anh hấn trong trò chơi, Thư Vân Vong Xuyên là tên nhân vật của Thanh Tiêu.

Hai nam nhân tặng nhau đá ái mộ, chuyện này.... Cái này đi quá giới hạn rồi nha.

Đoạn Lục Khí yên lặng phát tiết anh hấn không đứng đắn như thế nào.

Sau đó...

Hệ thống Người chơi Kêu Tao Là Ông Nội thẹn thùng đi đến trước mặt người, sợ sệt la to một tiếng với người “Kỳ thật, ta thích người đã lâu rồi, xin mời mở tay ra.” Mở lòng bàn tay ra bên trong hiện ra một viên đá ái mộ màu tím. Chúc mừng người chơi Phá Thiên giá trị sức quyến rũ cá nhân +50.

Nói chuyện riêng Người chơi Kêu Tao Là Ông Nội nói với người: Lão tử cũng muốn lễ bao, lão tử cũng muốn đồ tím.

Mới nãy còn khi dễ hành động của Đoàn Đồng và Thanh Tiêu, Đoạn Lục Khí hí ha hí hửng click vào đá ái mộ tặng cho Kêu Tao Là Ông Nội.

Hệ thống Người chơi Phá Thiên, người chơi Kêu Tao Là Ông Nội tặng nhau đá ái mộ, đạt được danh hiệu hoạt động “Nhân duyên ngàn dặm đường quanh co”, nhận được lễ bao hoạt động, lễ bao gồm một lượng lớn tiền tài, một lượng lớn kinh nghiệm, và một bộ thời trang Âm Kim.

“Lượng lớn tiền tài?” Đoạn Lục Khí nhìn ngân lượng của mình hầu như không hề tăng thêm, “Lượng lớn kinh nghiệm?” Lại nhìn thanh điểm kinh nghiệm vẫn đứng ở mức 56%, mắng câu “Vô nghĩa!”

Nhưng tiếp theo lại đầy hy vọng xem phẩm chất thời trang Âm Kim.

Âm Kim là phẩm chất cao nhất của trang bị trong Quần Hiệp Online, còn lại phẩm chất từ thấp đến cao phân biệt là lục, lam, đỏ, tím.

Bất quá khi hấn nhìn thấy cái gọi thời trang Âm Kim là một cái quần bơi không có bất kỳ thuộc tính bổ trợ nào liền triệt để sụp đổ.

Quần Hiệp Online không phải là cổ trang võ hiệp sao? Hiệp sĩ cổ đại ai sẽ mặc một cái quần bơi chạy tới chạy lui khắp nơi? Cổ nhân phải rất bảo thủ chứ?!

Mà cái thằng Đồ Tô Lưu kia lại giứt giấy Thanh Tiêu bày đồ Âm Kim của anh ấy lên kênh thể giới.

Biểu diễn quần lót có thể bị người khác coi thành đồ tình sắc hay không? Đoạn Lục Khí thâm nghĩ.

Ai ngờ Thanh Tiêu vẫn bày ra.

Đoạn Lục Khí lập tức chọn chọn thông tin trang bị: Âm Kim. Vũ khí cấp độ truyền thuyết Lạc Diệp Tài Vân (kiếm), áp dụng cho nhân vật cấp bậc: Bất kỳ cấp bậc, nhưng cường hóa có thể khảm nạm.

44. Chương 44: Chết Sớm Chết Muộn Điều Phải Chết

Nhà Đoàn Đồng.

Công phu ngồi xổm chờ của Đoàn tiểu đệ còn kém rất rất xa công phu cộ mạng của hần.

Lúc Đoàn Đồng định mở cửa, Đoàn Lục Khí đang dựa vào cửa, đeo tai nghe, một bên nghe nhạc một bên treo máy đánh quái, lướt Weibo, High vô cùng.

Đoạn Đồng mở cửa, Đoàn Lục Khí liền mất đi chỗ dựa, bị từng tia hàn ý bắn tới.

Khởi cần nói, lại là cú trùng hàn băng của anh hần.

“Ha ha, anh...” Đoàn Lục Khí ưỡn ngực, lắc người một cái liền bước vào cửa, còn không quên mang theo túi laptop và tai nghe của hần.

“Đóng cửa lại.” Đoàn Đồng dứt lời liền vào phòng làm việc, để một mình Đoàn Lục Khí trong phòng khách, giương mắt nhìn một đồng hồ được đặt chính tề trên bàn đá cẩm thạch.

Áo sơ mi, cà vạt, dao cạo râu, bút máy, khung ảnh, bình thủy. Đây đều là đồ vật linh tinh không có gì liên quan? Sao lại đặt chung một chỗ vậy?

Đoạn Lục Khí dám lấy đầu ra bảo đảm đây không phải do anh hần dùng xong rồi tiện tay để đấy, bằng không thì sao lại sắp xếp chính tề như vậy.

Chẳng lẽ anh hần bị rối loạn ám ảnh cưỡng chế?

Họ Đoàn nào đó bị Đoàn Lục Khí suy đoán bị rối loạn ám ảnh cưỡng chế đang cúi đầu ngẩn người trong phòng làm việc, ngón tay thon dài mảnh mẽ đặt trên mặt bàn, trên bàn toàn là văn kiện tiếng Anh của công ty, một cây viết màu đen và một ly nước ấm.

Lên trò chơi xong, Đoàn Đồng đột nhiên có một loại xúc động, để thực hành: Lấy tất cả mọi thứ trong nhà có liên quan tới Thanh Tiêu ra sắp xếp.

Bất kể là vật dụng thường ngày Thanh Tiêu đưa y, hay là hai người cùng đi mua.

Vô tình đã xếp đầy một bàn, hơn nữa còn đủ loại kiểu dáng.

Thậm chí đồ khi đó hai người cùng nhau chọn, Đoàn Đồng cũng có thể nhớ rõ.

Cứ như vậy mà nhớ lại, trong lòng tự dưng cũng ấm lên.

Đã xong.

Ngón tay Đoàn Đồng lướt qua tờ giấy trên bàn, tựa như đang tinh tế miêu tả hình dáng ôn hòa không góc cạnh, còn có phần cam chịu của người nào đó.

Hóa ra trong lúc vô tình mình đã sớm rơi vào tay giặc.

Trung Z. Văn phòng tổ sinh hóa.

Giữa trưa, Thanh Tiêu treo QQ, vùi đầu chăm bài tập.

Cổ Hiểu Tùng chưa ăn cơm, đợi khi đi đến phòng làm việc của giáo viên mới có ý định đến căn tin.

Thấy Thanh Tiêu cũng chưa ăn cơm, Cổ Hiểu Tùng liền mời Thanh Tiêu cùng đi căn tin.

“Em có thêm QQ của trò Khang Ninh?” Cổ Hiểu Tùng nhìn lướt qua phần bạn bè trên QQ của Thanh Tiêu, liếc mắt liền phát hiện tài khoản QQ của Khang Ninh Mông.

Thanh Tiêu gật đầu, không biết Cổ Hiểu Tùng nói thế là có ý gì, nhưng vẫn đáp ứng cùng đi đến căn tin với Cổ Hiểu Tùng.

Lúc hai người một trước một sau đến căn tin, vừa khéo, xa xa thấy bọn Khang Ninh Mông Diệp Linh Vận, còn có một nữ sinh lớp khác, cười cười nói nói.

Diệp Linh Vận không biết nói nhử gì bên tai nữ sinh kia, nữ sinh lớp khác đó liền cho Khang Ninh Mông một quyền, biểu hiện trên mặt hung hãn đáng sợ, dường như muốn động tay.

“Chào Thầy!” Lúc này Khang Ninh Mông nhìn thấy bọn họ, vội vàng trốn phía sau bọn họ.

“Chào Thầy!” Thấy Cổ Hiểu Tùng và Thanh Tiêu, học trò hình như không có tâm tình đùa giỡn, trở nên đoan chính nghiêm túc.

“Sau khi ăn xong không nên vận động mạnh.” Trong lời nói Thanh Tiêu mang theo trêu chọc, cố gắng thôi miên mình quên việc Khang Ninh Mông trốn ở đằng sau anh và Cổ Hiểu Tùng, một tay còn cầm lấy góc áo của Cổ Hiểu Tùng.

Nữ sinh lớp khác suy nghĩ lời Thanh Tiêu nói một chút, rồi mới nói “Thầy nói rất đúng.” Nhưng Khang Ninh Mông còn chưa kịp thở ra một hơi, đã nghe thấy cười nói: “Dù sao buổi chiều còn có tiết thể dục, lớp bọn tớ và lớp 4 học chung.”

Diệp Linh Vận xì một tiếng, bật cười: Khang Ninh Mông thực sự là chết sớm chết muộn đều phải chết.

45. Chương 45: Thầy, Em Xin Thề!

Tần suất Cổ Hiểu Tùng lên lầu ba tương đối cao.

Trên cơ bản một ngày ba lần, ngay cả khi hắn đang có tiết.

Mà mỗi lần đi ngang qua lớp 4 cũng đều chào hỏi với Khang Ninh Mông.

Thứ tư tiết thứ hai nghỉ giữa khóa không cần làm hoạt động tập thể dục, Khang Ninh Mông liền vui vẻ rộn ràng đi đến đầu bậc thang chặn Cổ Hiểu Tùng tán gẫu.

Ai ngờ sau khi trở về, không có nét mặt vui vẻ như dĩ vãng mà là mây mù che phủ, một màu âm u.

“Làm sao vậy?” Mạch Thiên Ngôn vẫn đang làm bài tập ngoại khóa tiếng anh lúc này mới chú ý tới, lo lắng hỏi.

Trên mặt Khang Ninh Mông càng trầm trọng, thâm trầm đau đớn hơn, hai mắt cậu thẳng tắp nhìn Thanh Tiêu đang đứng trong văn phòng, quay qua nói với Mạch Thiên Ngôn: “Chúng ta bị lộ rồi.”

Diệp Linh Vận chiếm chỗ ngồi của Khang Ninh Mông, không ngừng biến hóa góc độ nhìn Thanh Tiêu, hy vọng có thể nhìn ra cái gì, “Chúng ta gia nhập đảng địa hạ lúc nào vậy? Cậu và Thiên Ngôn không phải con dân quốc gia Yuki tới sao?”

Quốc gia Yuki tôi tên đầy đủ là Yuki tôi là vương đạo, Diệp Linh Vận YY [tự xưng] CP hoàng tử tennis Yukimura Seiichi X chính mình.

Năm đó lúc quốc gia này thành lập, còn có một quãng thời gian chiêu cáo thiên hạ: Năm 2013 hiện nay, Diệp Linh Vận ở Trung Z xưng đế, thành lập một vương triều mới, tên là Yuki tôi. Diệp Linh Vận tự phong Yuki và tôi đế, Trung Z bí sử xưng Yuki Thủy Hoàng. Phong Hạng Ứng lớp 7 là hoàng hậu, mẫu nghi thiên hạ. Phong Khang Ninh Mông lớp 4 là thừa tướng, chưởng quản các loại quan lại. Phong Thạch Tuệ Liễm lớp 2 là Tây Bắc đại tướng quân, bảo vệ biên cương. Phong Mạch Thiên Ngôn lớp 4 là... Nha đầu rửa chân.

“Thầy Thanh Tiêu có thể đã biết thân phận của chúng ta rồi!” Khang Ninh Mông xoa mặt lo lắng, ngừng xoa mặt trong chốc lát lại tiếp tục.

Con mắt nhìn chăm chăm vào văn phòng, đợi Thanh Tiêu vừa ra tới, liền nhào tới gào thét, vừa giả bộ đáng thương vừa sổ sàng, thậm trọng ngẩng đầu nhìn Thanh Tiêu, yếu ớt giơ bốn ngón tay lên, “Thầy, em không có ý đồ gì khác, em xin thề!”

Thanh Tiêu nghi ngờ nhìn cậu.

Khang Ninh Mông xoắn lấy góc áo Thanh Tiêu, không biết nên nói như thế nào.

Cổ Hiểu Tùng đang định từ văn phòng đi xuống căn tin, đi tới, vỗ sau gáy Khang Ninh Mông một cái, nghiêm túc nói, “Nói gì thì nói đi, đừng lôi lôi kéo kéo.”

Thanh Tiêu cười khở, lúc trò ấy kéo anh sao không thấy anh khiển trách trò ấy?

Thấy Khang Ninh Mông buông tay, đứng thẳng, Cổ Hiểu Tùng mới hài lòng đi mất.

“Thầy...” Khang Ninh Mông lại giơ bốn ngón tay lúc ẩn lúc hiện trước mắt Thanh Tiêu, “Lúc đó không phải em muốn từ chỗ thầy mò đề mục thi môn sinh vật đâu, em chỉ muốn hỏi coi có khó không... Em cũng là sau này mới biết thầy chính là Thư Vân Vong Xuyên...” Trong lòng Khang Ninh Mông âm thầm nhổ nước bọt: Như trình độ môn sinh vật của cậu dù có thấy đề mục cũng không biết đáp án!! Còn không bằng trực tiếp cho cậu đáp án!!

Thanh Tiêu cũng không nghĩ tới Khang Ninh Mông nói với anh chính là việc này.

Anh xác định Cổ Hiểu Tùng đã đi xa, mới sờ lên mái tóc quanh năm lộn xộn của Khang Ninh Mông, nhẹ nhàng nói “Thầy biết.”

Mặc dù ở trên QQ, Khang Ninh Mông xác thực có nói bóng gió về bài thi môn sinh vật, nhưng cũng là nói “Khó quá, em sẽ rất thê thảm.” “Thầy Tiêu Tiêu sẽ không có nhân tính như vậy chứ?” “Thầy ấy sẽ ra đơn giản thôi chứ?” Các loại ám chỉ Thanh Tiêu không nên ra độ khó quá BT [biến thái].

Diệp Linh Vận và Mạch Thiên Ngôn không nghe thấy Thanh Tiêu và Khang Ninh Mông đang nói cái gì, nhưng thấy tay Thanh Tiêu đặt trên đầu Khang Ninh Mông ngừng ba giây đồng hồ.

Kia là tay nam thần nhà bọn họ nha! Tay nam thần!

Lúc này, đột nhiên có người “Hừ” một tiếng, tràn đầy khinh thường cùng căm ghét.

46. Chương 46: Tiền Hàm

Mạch Thiên Ngôn vừa lên tiếng thì thấy Tiền Hàm.

Tiền Hàm cũng đang nhìn bọn họ.

Tiền Hàm là bạn ngồi cùng bàn với Diệp Linh Vận, Diệp Linh Vận tự nhiên không trở mặt với cô ta, còn ôn hoà hỏi thăm “Cậu làm sao vậy?”

Tiền Hàm đang định mở miệng, nhưng rồi im lặng, nhìn Mạch Thiên Ngôn như là đang đắn đo gì đó, mà không nói, ánh mắt lại không ngừng liếc nhìn chỗ ngồi của mình, ý tứ rất rõ ràng: Muốn Diệp Linh Vận đi với cô ta đến chỗ ngồi của bọn họ nói chuyện, có người ngoài như Mạch Thiên Ngôn ở đây không tiện.

Mạch Thiên Ngôn tất nhiên nhìn ra ý tứ này, cũng cười, cúi đầu tiếp tục làm bài tập ngoại khóa tiếng Anh.

“Chuyện gì? Không thể nói bên kia sao? ” Đến chỗ ngồi, Diệp Linh Vận hỏi.

“Cậu có biết nam thần của cậu là tên biến thái hay không!” Tiền Hàm nhỏ giọng, còn che miệng, hành vi kiêu căng mà giả bộ khiêm tốn, làm người chung quanh chú ý.

Nhìn Tiền Hàm làm bộ làm tịch, Diệp Linh Vận có chút phiền chán, vẫn đề nén nóng nảy hỏi “Có ý gì?”

Tiền Hàm chỉ chỉ Khang Ninh Mông ở bên ngoài, “Cậu ta thích Cổ Hiểu Tùng, cậu biết không?”

Diệp Linh Vận gật gật đầu.

Tiền Hàm chỉ chỉ Thanh Tiêu, “Thầy ấy cũng thích nam nhân!”

“Cái gì? “Diệp Linh Vận hoảng hốt, “Làm sao cậu biết? ”

“Ngày đó tớ nhìn thấy thầy ấy đi xem mắt với một cô gái khác, rồi bạn trai thầy ấy đến!” Tiền Hàm nhanh chóng căn cứ vào việc lúc trước nghe được, giả bộ đáng vẻ vô cùng phần nộ, “Cậu nói đồng tính luyến ái còn chưa tính, còn định bắt cả hai tay đi xem mắt, loại cận bã, biến thái này, cậu còn coi thầy ấy là làm nam thần?”

Diệp Linh Vận nghe Tiền Hàm nói chắc như đinh đóng cột, sinh động như thật.

Mạch Thiên Ngôn cũng nhìn về phía bọn họ, trong mắt còn mang theo mê muội.

Tiền Hàm cũng phát hiện Mạch Thiên Ngôn đang nhìn cô ta và Diệp Linh Vận, lại cố ý nói lớn tiếng hơn, “Chuyện này cậu cũng không thể nói cho người khác biết, là bí mật giữa cậu và tớ!” Chính là muốn cho người chung quanh cũng nghe được.

“Thầy Tiêu Tiêu không phải người như vậy.” Diệp Linh Vận khoát khoát tay, nghe xong cái gọi là bí mật của Tiền Hàm tựa như nghe phân tích cổ phiếu, nói chuyện vớ vẩn, đang định đi, lại bị Tiền Hàm kéo lại.

“Cậu cũng là nam, cậu không sợ bọn họ đối với cậu nảy sinh tâm tư gì không tốt ư?” Tiền Hàm khuyên nhủ “Vốn cảm thấy người như Khang Ninh Mông làm người không tốt, bây giờ lại cùng Thanh Tiêu hoa tâm củ cải* như vậy, chắc do họ là loại người giống nhau, cậu...”

“Đủ rồi!” Thiếu kiên nhẫn trong mắt Diệp Linh Vận chợt lóe lên, hất đẩy tay Tiền Hàm ra, nói “Cậu có cần phải làm như vậy không?”

Quan hệ Khang Ninh Mông và Tiền Hàm bắt nguồn từ một lần kỳ thi tháng.

Kỳ thi tháng lần đó học sinh ngồi ở phía sau Khang Ninh Mông sao chép đáp án bài thi trắc nghiệm hóa học của cậu ấy, sau khi thi xong, Tiền Hàm rất khinh bỉ nói với Khang Ninh Mông, “Cậu có cần phải làm như vậy không?”

Nhưng kỳ thi tiếp theo, Tiền Hàm liền hỏi Khang Ninh Mông đáp án hóa học.

Khang Ninh Mông đương nhiên không chỉ, còn kèm theo ánh mắt trả thù Tiền Hàm.

Sau lần đó, Khang Ninh Mông và Tiền Hàm coi như là công khai tranh đấu.

“Thầy Thanh Tiêu bắt được cậu gian lận cũng không có báo xử phạt cậu, người như vậy còn chưa đủ tốt sao?” Có nữ sinh xung quanh nghe lồm bồm đối thoại của bọn họ, chỉ cho là Tiền Hàm đối với Thanh Tiêu có ý kiến, phần bác lại châm chọc một câu “Nhưng cậu cũng đừng để tâm, dù sao cậu có thể tốn mấy vạn để mua một lần xử phạt mà.”

“Lúc đó tớ đi WC, nào có cầm tờ giấy gì, Thanh Tiêu lại không có chứng cứ gì, đương nhiên không thể bắt tớ!” Tiền Hàm cảm thấy mất mặt, vội vã giải thích không ai tin tưởng cô ta, Diệp Linh Vận cũng đi tìm Mạch Thiên Ngôn tiếp tục tán gẫu.

Cô ta nắm chặt nắm đấm, ngồi ở chỗ ngồi, thấy Khang Ninh Mông và Thanh Tiêu, trong mắt tràn đầy thù hận.

*Hoa tâm củ cải: Chỉ nam nhân không đứng đắn, đặc biệt là nam nhân quyến rũ nữ nhân và hay thay đổi thất thường.

47. Chương 47

Tiết này đã là lần thứ ba Thanh Tiêu phát hiện Khang Ninh Mông cười với đũng quần, hơn nữa còn cười kiêu vừa vẻ si mê vừa thô bỉ.

Thanh Tiêu chọn ví dụ mẫu trên Power Point, gọi Khang Ninh Mông lên trước bàn trả lời, thuận thể đi tới bàn của Khang Ninh Mông, như đang ngẫm nghĩ về câu trả lời của Khang Ninh Mông, tay trái gõ gõ góc bàn Mao Mao, đồng thời nhìn hai đứa.

Mao Mao bị Thanh Tiêu xem xét, có chút hốt hoảng lấy tay bỏ lên bàn, dưới mặt bàn điện thoại samsung màn hình lớn đang bị một vài cuốn sách chặn lên, còn che giấu nhìn Thanh Tiêu, ngượng ngùng lộ ra trước nửa cái camera và vỏ màu trắng.

Khang Ninh Mông trở về nhìn Thanh Tiêu, sau đó tiếp tục cúi đầu, tiếp tục cười khúc khích.

Một lát sau, hình như mới ý thức được cái gì, mang thứ đó nhét vào trong học bàn, trên mặt một bộ dáng vẽ học sinh chăm chú nghe giảng bài.

Cái này là phản xạ hình cung dài bao nhiêu chứ?

“Trò Dương đáp rất tốt, thế nhưng không đầy đủ.” Thanh Tiêu về bục giảng, điểm lên Power Point phân tích, bắt đầu giới thiệu hướng giải đề hoàn chỉnh cho học trò.

Sau khi tan học, một cánh tay thon dài với khớp xương rõ ràng xuất hiện trong tầm mắt Khang Ninh Mông, chặn cậu lại, tiếp theo muốn nhìn vở ghi chép.

Khang Ninh Mông ngẩng đầu, phát giác là Thanh Tiêu.

Thanh Tiêu đang đưa tay về phía cậu, dùng ánh mắt ra hiệu dưới bàn học, nói “Thứ gì thú vị thế? Sao không chia sẻ với thầy một lát?”

Khang Ninh Mông lắc đầu, lén lút giẫm chân của Mao Mao ngồi cùng bàn.

Có lẽ do không khống chế tốt sức mạnh, Mao Mao đau đến lông mi đều nhắm thành một cục, nhưng không tiện phát tác quay về Thanh Tiêu lại cười như gió xuân ấm áp, chỉ duỗi một tay xuống dưới bàn học hung hăng ngắt bắp đùi Khang Ninh Mông một cái, thuận thể mang bảo bối Khang Ninh Mông giấu trong học bàn kéo đến học bàn của mình.

Chuối mờ ám này tự nhiên không tránh được ánh mắt của Thanh Tiêu.

Nhưng mà, Mao Mao cầm vào học bàn chính là một xấp giấy in, điều này làm cho Thanh Tiêu cảm thấy có chút kỳ quái.

Thanh Tiêu còn tưởng rằng... Khang Ninh Mông chơi điện thoại...

Nếu như không phải chơi điện thoại, vậy cũng không coi là vi phạm quá nặng, hơn nữa nhìn Khang Ninh Mông ép không cho nước mắt trong hốc mắt rơi xuống, dáng vẻ đáng yêu, Thanh Tiêu nhìn liền mềm lòng. Mở miệng dạy dỗ vài câu, giọng nói mềm mại càng giống như là đang trấn an bắp đùi lưu lại một mảnh bầm đen của Khang Ninh Mông, “Về sau đừng như vậy.”

Mao Mao thấy thế, lại giầy xéo bắp đùi Khang Ninh Mông.

Động tác hung tàn kia, làm Thanh Tiêu không đành lòng nhìn.

Lớp 4 đặt biệt phong cách là nam nữ ngồi lộn xộn.

Mới đầu cũng giống các lớp khác, nam sinh và nam sinh ngồi chung, nữ sinh và nữ sinh ngồi chung, nhưng do lý thuyết mang tính đột phá của chủ nhiệm lớp 4, lớp 4 liền biến thành kiểu ngồi tự do, có thể nam nam, có thể nam nữ, cũng có thể nữ nữ.

Nhớ tới chủ nhiệm lớp 4 buộc một nam một nữ không hề có liên hệ chút nào ngồi cùng bàn, làm cho đám học trò xung quanh can ngăn đến không còn lời gì để nói bèn phản bác, “Nhà trường có nội quy nào quy định, nam sinh nữ sinh không thể ngồi cùng bàn? Hôm nay, các em ngồi cũng phải ngồi, không ngồi, cũng phải ngồi!”

Ngôn luận khí phách này được phát biểu vào ngày hôm sau, liền có một các giải quyết hiếm thấy xuất hiện, giải quyết này còn xuất phát từ hiệu trưởng thiết diện vô tư của Trung Z, tên là: Nam nam quan hệ không bình thường.

Việc này dán thông báo ở lầu dạy học, đưa tới mọi người vậy xem, gọi thẳng: Đầu năm nay, làm gay mới là vương đạo!

Chỉ khi nào nam nữ ngồi lẫn lộn, sẽ xuất hiện giống như tình cảnh Khang Ninh Mông bị nữ sinh chà đạp.

Kinh nghiệm nói cho chúng ta biết, trên cơ bản nam nữ ngồi lẫn lộn, nữ sinh có ba pháp bảo có thể áp chế nam sinh: Móng tay, bài tập, bà tám.

48. Chương 48: Linh Cảm Bán Tiên

Này, man! Cậu làm gì mà ngăn người ra vậy? Nhìn chăm chăm con đường thầy Thanh Tiêu vừa rời đi, nước miếng đều sắp rơi xuống rồi.” Khang Ninh Mông vậy vậy tay trước mặt Mao Mao, ý đồ làm cho cô bé để ý tới mình.

Sau đó móng tay dài của Mao Mao từ từ quét qua tay Khang Ninh Mông đang chắn trước tầm mắt của mình.

Dưới cái nhìn giận giữ của Khang Ninh Mông, rút tờ khăn giấy hiệu Thanh Phong lau mảnh da còn lưu lại trên móng tay của mình.

“Tớ luôn có một dự cảm xấu.” Mao Mao lại nhìn về hướng Thanh Tiêu vừa rời đi, tự động mở chế độ bán tiên ra.

“Tiếng Anh của thầy Thanh Tiêu không đạt chuẩn hả?” Khang Ninh Mông hỏi.

Gọi bán tiên Mao Mao là có duyên cớ, không chỉ là bởi vì Mao Mao có thể từ mấy trăm từ đơn đoán được giáo viên anh vẫn muốn ám chỉ là ba mươi từ đơn nào.

Trong một lần thi tháng, tiếng Anh Khang Ninh Mông ngoại trừ 40 điểm viết văn và sửa lỗi sai, ước chừng tổng điểm là 88, còi lòng đầy tự tin cảm giác mình nhất định có thể đạt tiêu chuẩn.

Dù sao cộng sửa lỗi và viết văn lại chắc cũng sẽ được thêm 2 điểm?

Ai ngờ đúng lúc đó Mao Mao lạ quan sát cậu một hồi, sau đó lắc đầu than thở, nói: “Ngồi cùng bàn, tớ sợ cậu vui quá hóa buồn.”

Ngay từ đầu Khang Ninh Mông vẫn không biết Mao Mao có ý gì, đợi đến lúc công bố thành tích, coi như mới triệt để sáng tỏ.

Bởi vì tiếng Anh Khang Ninh Mông thi 89 điểm, cách đạt tiêu chuẩn kém một điểm.

“Cậu nói thầy Thanh Tiêu sẽ có gặp chuyện không may?” Khang Ninh Mông hiện đang hồi tưởng lại chuyện cũ không chịu nổi kia, vẫn có loại ý nghĩ muốn quỳ lạy Mao Mao, rồi lại nổi lên xúc động muốn bóp chết cái mỏ quạ đen của cô bé.

Mao Mao gật gật đầu, một lát sau lại lắc lắc, “Tớ cũng không chắc chắn, dù sao chỉ cảm thấy thầy Thanh Tiêu sẽ gặp chuyện gì đó...”

Mạch Thiên Ngôn Ngồi ở phía sau hai người, nghe xong, đột nhiên nói một câu, “Có phải là phạm tiểu nhân hay không?” Trong giọng nói cũng là không chắc chắn, nhưng vẫn rất lo lắng.

Cô và Khang Ninh Mông còn chưa nói thì Tiền Hàm đã biết Thanh Tiêu là gay rồi, còn bịa đặt chuyện Thanh Tiêu bắt cả hai tay.

Nếu để cho Khang Ninh Mông và Mao Mao biết, không chừng xúc động nhất thời liền chặn Tiền Hàm lại, đòi cô ta giải thích rõ ràng mọi việc.

Lầu ba là lớp khoa học tự nhiên, Tiền Hàm có lẽ sẽ thu liễm một chút, nhưng lầu dưới là lớp khoa học xã hội đã có không ít người biết chuyện tốt đó, thậm chí còn có người lên lầu ba dò la Mạch Thiên Ngôn chuyện của Thanh Tiêu.

Cái gì lăm gao, ám muội không rõ với học sinh, song tính luyến, trước mắt Mạch Thiên Ngôn và Diệp Linh Vận đã nghe được có ba, bốn phiên bản khác nhau.

“Thầy Thanh Tiêu luôn làm người quá tốt nên bị ông trời đổ kị.” Buổi chiều Khang Ninh Mông tu một miệng hồng trà, nói, “Hơn nữa thầy ấy nói bài thi sinh vật lần này, sẽ không quá khó.”

Trên đầu Mao Mao lập tức treo lên ba đường hắc tuyến, “Lần trước cậu cũng nói bài thi hóa học sẽ không quá khó.” Nên Mao Mao mới không thêm ôn tập, sau đó liền... làm bảng điểm lòi ra một điểm thấp.

Trong trường bọn họ, nghe đồn không có một người nào đánh đúng 54 câu trắc nghiệm.

Có thể liên tục đánh đúng 18 câu trắc nghiệm, người này đã là cao thủ rồi!

“Thế nhưng, tớ cảm thấy rất có thể giống như Thiên Ngôn nói, là phạm tiểu nhân.” Mao Mao sờ sờ cằm, “Nếu như thầy Thanh Tiêu đồng ý đưa đáp án bào thi sinh vật cho tớ, không chừng có thể gấp dũ hóa lành.”

Giữa lúc Khang Ninh Mông và Mạch Thiên Ngôn định khinh bỉ Mao Mao, Diệp Linh Vận từ bên ngoài đi vào, thẳng đến trước mặt bọn họ, thở hổn hển nói một hơi, “Nhanh, nhanh tới văn phòng! Thầy Tiêu Tiêu cũng ở đó!”

Không thể nào?

Ba người đều kinh hãi: Chẳng lẽ nghĩ cái gì liền gặp cái đó?

49. Chương 49: Công Bố Thành Tích Thi

Khang Ninh Mông ngay cả gõ cửa cũng không gõ, đã đẩy cửa văn phòng ra, sau đó tự nào bỏ mà lên tiếng.

Nhất định phải đặc biệt thô bạo, triển khai toàn bộ sức lực, đứng trước cái bàn giáp giới văn phòng giáo viên, vung tay gào thét, “Thả thụ ra!”

Đáng tiếc, không như mong muốn, còn chưa kịp pose kẻ công đã bị Mao Mao và Mạch Thiên Ngôn đi đằng sau cho là chướng ngại vật mà đẩy ra.

Thanh Tiêu đang cầm một chồng giấy photo đứng trước máy đóng sách, rất nghiêm túc lật xem, thỉnh thoảng nhíu mày trao đổi với chủ nhiệm lớp 4: Trần Hoa Quyên.

“Bài thi sinh vật lần này các em ra đề không tệ.” Trên mặt Trần Hoa Quyên trời quang mây tạnh, bộ dáng giống như rất vui vẻ, “Sinh vật lớp chúng ta có một người không qua.” Báo tin vui cho Mạch Thiên Ngôn, nói, “Bài thi môn sinh vật có thể được điểm A, rất tốt!”

Có qua kỳ thi hay không?!

Khang Ninh Mông nghe nói tin vui này, như sấm sét giữa trời quang, lập tức héo tàn, sợ mất mặt mình có phải là người duy nhất không qua kỳ thi hay không, không dám nhìn phản hồi thành tích kỳ thi trên tay Thanh Tiêu.

“Ồ?” Mao Mao tiến đến bên cạnh Thanh Tiêu, liếc nhìn phản hồi, kéo dài một tiếng nghi ngờ, “Sao Tiền Hàm lại không qua nhỉ? Không phải Tiền Hàm nói mình cầm chắc điểm A sao?”

Sắc mặt Khang Ninh Mông chuyển thành vui mừng, “Tớ qua rồi? Cho tớ xem một chút.”

Trên phản hồi thành tích thi, thành tích thi của Khang Ninh Mông bị bút đỏ gạch dưới, chắc là do Thanh Tiêu gạch.

Là C không phải E (không hợp lệ)?! Khang Ninh Mông liên tục xác nhận thành tích của mình.

Nhìn xuống chính là Diệp Linh Vận, kết quả sát hạch là B, tìm Mao Mao và Mạch Thiên Ngôn, một cái là C, một cái là A.

“Lần thi này toàn bộ làm rất tốt.” Trần Hoa Quyên mang bảng thành tích kỳ thi cho ủy viên sinh hoạt của lớp 4 Mao Mao, nói “Dán cái này vào bảng thông báo của lớp, nói cho các bạn học trong lớp biết đã có thành tích thi.”

Mao Mao nhận bảng điểm, đi ra.

“Bạn học Tiền Hàm....” Tiền Hàm không qua kỳ thi, Thanh Tiêu cảm thấy rất đột nhiên, cũng rất bất ngờ.

Dù sao thành tích sinh vật Tiền Hàm cũng không tệ lắm, ít nhất theo như thành tích thi bình thường, qua kỳ thi này cũng không thành vấn đề.

“Do lần thi này ra sức theo dõi. Đẳng gian lận sẽ chết chắc!” Lần thi này của Trung Z không giống với trước, chính là mở camera, nghe nói theo dõi trên màn hình có thể thấy hình ảnh màu phòng học và học sinh, 360° không góc chết, còn có thể không ngừng phóng gần hơn.

“Nói bậy bạ gì đó!” Trần Hoa Quyên trợn mắt liếc Khang Ninh Mông đang dương dương đắc ý, thấy Thanh Tiêu vẫn cau mày, nói “Môn sinh vật lớp chúng ta tiến bộ rõ như ban ngày” Chỉ chỉ Khang Ninh Mông, lại nói “Học sinh như vậy, cũng có thể qua được, trong kỳ thi luôn có một phần nhỏ người không qua lọt, em cũng đừng tự trách.”

“Đúng đấy đúng đấy!” Khang Ninh Mông bị điểm tên làm phản diện, không hề hay biết, liều mạng gật đầu tán thành.

Thanh Tiêu nghe Trần Hoa Quyên và Khang Ninh Mông khích lệ, miễn cưỡng nở nụ cười, nói “Hy vọng là toàn bộ học sinh có thể qua.” Cho dù là học sinh mình không thích.

Trần Hoa Quyên đúng lúc này chú ý tới vẻ mặt Thanh Tiêu có chút mệt mỏi, người cũng không có tinh thần.

“Nghe nói bài thi sinh vật là em ra, cũng không cần làm việc quá mệt mỏi, chú ý nhiều đến thân thể.” Với tư cách là người đã kết hôn và sinh con Trần Hoa Quyên mặc dù chỉ so với Thanh Tiêu lớn hơn 5 tuổi, nhưng lúc nói lời này, khiến cho Mạch Thiên Ngôn và Khang Ninh Mông nghe được nồng nặc mùi của người mẹ.

Khang Ninh Mông cũng định an ủi Thanh Tiêu vài câu, đang chuẩn bị, nghe thấy bên ngoài văn phòng đột nhiên truyền đến thanh âm huyền ảo, dường như có người đang gào khóc, âm thanh xa dần.

Rate this:

50. Chương 50: Quỳ Xuống Xin Lỗi?

Phụ huynh Tiền Hàm đến Trung Z, trực tiếp tới tìm Thanh Tiêu và Trần Hoa Quyên, là vì biết tin Tiền Hàm không qua kỳ thi nên chạy đến WC định nhảy lầu.

Ba của Tiền Hàm là Tiền Đốc có một xí nghiệp cao tầng lớn, 45 tuổi, cách nói chuyện luôn coi mình cao hơn người, ánh mắt nhìn về phía Thanh Tiêu và Trần Hoa Quyên có chút khinh miệt.

Tiền Hàm còn trong phòng học nức nở, không ngừng lau nước mắt, nhưng tất cả sự chú ý đều ở trong văn phòng giáo viên.

Trong phòng học chỉ có thể nhìn thấy cử động miệng của Thanh Tiêu, Trần Hoa Quyên và Tiền Đốc, không nghe được nội dung cụ thể.

Diệp Linh Vận thân là bạn ngồi cùng bàn vốn định an ủi cô ta vài câu, Nhưng sau khi nghe cô ta khóc lóc kể về với ba, liền giống như mọi người xung quanh, tự mặc định bỏ mặc cô ta.

Chỉ có vài nam sinh thấy, biết lúc trước cô ta có ý định nhảy lầu, định an ủi cô ta, nhưng nghe nói ba cô ta đã đến trường tìm thầy Thanh Tiêu rồi, nên cũng đều đi ra.

Tiền Đốc mặc âu phục vô cùng đắt, Thanh Tiêu cũng từng thấy Đoàn Đồng mặc qua, nhưng cảm giác thật chênh lệch rất xa. Ánh mắt của hắn ở trên mặt Thanh Tiêu dừng ba, sau đó cười lạnh một tiếng, “Làm giáo viên, đương nhiên phải đối xử bình đẳng với học sinh.”

“Điểm này, tôi không cảm thấy thầy Thanh Tiêu không làm được.” Trần Hoa Quyên cướp lời Thanh Tiêu mà mở miệng trước.

Đây là Trần Hoa Quyên lần thứ hai trông thấy ba của Tiền Hàm, lần đầu tiên, là khi Tiền Hàm gian lận bị xử phạt.

“Lúc trước khi vị giáo viên này còn chưa đến, môn sinh vật của Hàm nhi trong lớp vẫn luôn trên mây người, như cuộc thi đợt này, năm A cũng không thành vấn đề.” Lời của Tiền Đốc nói với Thanh Tiêu, ánh mắt lại không nhìn Thanh Tiêu, mà là nhìn Trần Hoa Quyên, “Nhưng bây giờ ngay cả vượt qua kỳ thi cũng không được, chẳng lẽ vị giáo viên này không có trách nhiệm sao?”

Trong cuộc thi Tiền Hàm đến tốt cùng là làm sao, trong lòng Trần Hoa Quyên Thanh Tiêu đều rõ ràng, nhưng loại sự tình này sao có thể mở miệng nói với phụ huynh? Hơn nữa Tiền Đốc chưa chắc sẽ tin tưởng.

Chẳng lẽ lại nói phải gánh trách nhiệm lớn nhất là camera đặt trong phòng thi sao?

“Chuyện của trò Tiền Hàm, tôi rất xin lỗi.” Tuy trong lòng Thanh Tiêu tự biết không có đối xử khác biệt với Tiền Hàm, nhưng dù sao một thiếu nữ trẻ tuổi bởi vì không qua bài thi sinh vật mà vứt bỏ tánh mạng của mình, nguyên nhân cũng coi như là do anh, không áy náy là không thể nào.

“Coi như thầy có lương tâm.” Thanh Tiêu nói xin lỗi đã cổ vũ thêm sự kiêu ngạo của Tiền Đốc, hắn nhớ yêu cầu của Tiền Hàm, hay là chờ thời cơ thích hợp, tung nó ra, “Xin lỗi thì làm được gì, thầy nhất định phải làm gì đó để đền bù sai lầm này, coi như là cho Hàm nhi một cái công đạo.”

“Làm cái gì?” Hầu như không do dự, Thanh Tiêu hỏi.

“Rất đơn giản” Tiền Đốc cố ý dừng trong chốc lát, mới nói, “Thầy phải xin lỗi Hàm nhi, ở trước mặt toàn bộ các học sinh trong lớp 4, quỳ xuống nói xin lỗi.”

Khang Ninh Mông ngạc nhiên phát hiện Trần Hoa Quyên từ trên chỗ ngồi bật dậy, rất kích động, hình như đang chỉ trích vẻ mặt cao ngạo của Tiền Đốc, Thanh Tiêu rốt cuộc không còn cười được nữa, mà là chuyển thành nghiêm túc, nhưng rất có khí thế.

“Trong văn phòng hình như sắp đánh nhau.” Mao Mao vò vò đầu, ồm ồm nói: “Cảm giác chủ nhiệm lớp phát hỏa, có phải ba của Tiền Hàm nói cái gì cực phẩm hay không?”

“Hừ, ai biết!” Khang Ninh Mông dùng sức bẻ cây bút lông màu đen, bên tay trái cầm mấy cây bút gãy, coi bộ tính xem những cây bút này là Tiền Hàm và Tiền Đốc ba của Tiền Hàm rồi.

Trong văn phòng, Trần Hoa Quyên bình loạn hơi thở, mới ngồi xuống.

Thanh Tiêu gương mặt đối chọi với ánh mắt của Tiền Đốc, ánh sáng trong mắt cũng không còn ôn hòa, nghiêm túc mà cứng cỏi, thậm chí khí thế còn ần ần áp bách Tiền Đốc, “Mặc dù tôi có thể hiểu được tâm tình của ngài, nhưng mời không nên quá phận.”

51. Chương 51: Thật Là Quân Tử Đúng Mực

Lúc Tiền Đốc đi, còn hung hăng liếc Thanh Tiêu và Trần Hoa Quyên một cái, trong giọng nói bên ngoài nghiêm khắc nhưng bên trong yếu đuối, “Cho thầy bậc thang, thầy còn không biết quý trọng, có chuyện gì cũng đừng trách tôi.”

Trần Hoa Quyên thấy sắc mặt Thanh Tiêu không tốt, vội vàng an ủi, “Phụ huynh bây giờ... thầy Thanh Tiêu đừng để ý.”

Thanh Tiêu không muốn để Trần Hoa Quyên phải lo lắng cho mình, liền gật đầu, cố giả bộ không có chuyện gì đi mất.

Khi đến đầu bậc thang, trên đầu Thanh Tiêu mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, không chịu được phải vội lấy tay vịn cầu thang, sau đó cảm giác có một người từ phía sau đỡ lấy anh, giúp anh đứng thẳng người.

“Thầy, thầy bị bệnh hả?” Kịp thời ra tay là Khang Ninh Mông, tận dụng cơ hội quan tâm Thanh Tiêu chính là Diệp Linh Vận.

“Có thể là do gần đây ngủ khá trễ.” Thanh Tiêu bình ổn hơi thở, khoe miệng hơi nhếch lên, “Các em đứng là rất quan tâm tới thầy nha.” Dứt lời còn thò tay qua vén mấy sợi tóc lộn xộn trên trán Khang Ninh Mông.

Diệp Linh Vận thấy vậy, lôi mấy lọn tóc ra phủ đầy trên trán, bộ dạng rướn cổ lên như chờ Thanh Tiêu đến trêu đùa.

Thanh Tiêu thấy, bật cười, rồi vén tóc cho Diệp Linh Vận.

Qua nhiều năm như vậy mình mới gặp được cực phẩm nhân thể mỹ nhân dịu dàng thụ giống thầy Thanh Tiêu, loại này rất khan hiếm, khi thì rất ngốc manh khi thì phúc hắc, là thí sinh tốt nhất cho vị trí em dâu của mình, mình đương nhiên phải quan tâm thầy, bảo vệ thầy! Đây là ý nghĩ chân thật của Khang Ninh Mông, nhưng ra tới miệng, lại trở thành, “Thế nhưng thầy là giáo viên em thích nhất, đương nhiên phải quan tâm rồi.”

“Ồ? Vậy thầy Cổ đâu?” Âm cuối tỏ rõ câu nói giáo viên thích nhất đã bị vạch trần.

“Đó là giáo viên em thích nhất nhất nhất!” Khang Ninh Mông kiêu ngạo ngẩng đầu lên, liền tiếp dùng ba cái nhất, sau đó bị Diệp Linh Vận tát một cái lên đầu.

“Thầy, ba của Tiền Hàm...” Diệp Linh Vận chỉnh sửa lại từ ngữ, rồi mới nói “Em, em nghe Tiền Hàm và phụ thân cậu ấy nói nếu như thầy không xin lỗi, liền.... Tìm người giáo huấn thầy.”

Diệp Linh Vận không nghĩ tới Tiền Hàm sẽ cố tình gây sự như vậy, cũng không nghĩ tới Tiền Đốc cũng đáp ứng yêu cầu bốc đồng như vậy của Tiền Hàm.

Nghĩ đến trước tiên phải nói cho Thanh Tiêu biết một tiếng, dù sao cũng hơn là đến lúc đó đột nhiên gặp phải mà không hề biết trước, Diệp Linh Vận liền nói ra, “Hình như Tiền Hàm muốn ba của bạn ấy lấy tiền thuê người đến...”

Lời còn chưa dứt, chợt nghe Khang Ninh Mông khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Thanh Tiêu sau khi nghe xong, không có hoảng hốt luống cuống như trong tưởng tượng của Diệp Linh Vận, thậm chí trên mặt mỉm cười cũng không thay đổi.

Dựa vào thái độ ở văn phòng của ba Tiền Hàm, Thanh Tiêu cơ bản cũng có thể đoán được nếu như mình không xin lỗi, hậu quả sẽ là cái gì.

“Thầy Thanh Tiêu, thầy không sợ?” Sau khi Diệp Linh Vận hỏi mới phát giác được những lời này hoàn toàn là phí lời.

“Thầy tự thấy không làm gì có lỗi với Tiền Hàm hoặc là ba của trò ấy, không có gì phải sợ.” Có lẽ nên nghỉ ngơi được rồi, Thanh Tiêu khôi phục chút khí lực, kéo cánh tay bị Khang Ninh Mông nắm ra, còn nói giỡn với hai người, “Giáo viên, vốn là nghề nghiệp nguy hiểm mà.”

Điều này làm cho Khang Ninh Mông và Diệp Linh Vận nghĩ tới vụ một học sinh nhảy lầu cách đây không lâu, giáo viên bị phụ huynh bắt đền một trăm vạn, nghe nói phụ huynh của học sinh kia thuộc thành phần không quyền không thế, nên mượn người ở bên ngoài trường học mỗi ngày ôm di ảnh người học sinh kia khóc tang.

Cứ như vậy, người giáo viên kia bị treo giấy chứng nhận tư cách giáo viên.

Nhưng ba của Tiền Hàm hẳn là thuộc thành phần có quyền thế, là âm ỉ lên... Chẳng phải là...

Nhìn bóng lưng Thanh Tiêu thông dong rồi đi, Khang Ninh Mông không nhìn được mà tán thưởng nói: “Thật là quân tử đúng mực.”

Diệp Linh Vận khẽ giật mình, giống như là nghĩ ra cái gì đó, nhìn Khang Ninh Mông, hỏi: “Cậu của cậu có phải cũng đang trên đường tới đây hay không?”

52. Chương 52

Khang Ninh Mông , “Ý cậu là gì?”

“Vừa rồi nghe cậu cười có khí thế như vậy, tớ còn tưởng cậu có thể dọn dẹp chuyện này.” Diệp Linh Vận thành thật trả lời: “Tớ nhớ cậu của cậu... Bên trái Thanh Long bên phải Bạch hổ.” Vừa nhìn cũng không phải là người đứng đắn.

“Cậu của tớ là lương dân!” Khang Ninh Mông biện giải, nuốt nửa câu nói sau vào bụng: Lương dân không làm việc đảng hoàng cũng coi như lương dân!

“Tớ chỉ đang cười SB [đồ ngu] kéo Tiền Hàm ra, không cho cậu ta nhảy lầu thôi” Khang Ninh Mông sắp lại Diệp Linh Vận, nói: “Cậu biết là ai kéo cậu ta ra không? Tớ muốn cho người kia một tấm thẻ đệ nhất người tốt của Trung Z.”

“Việc này tớ cũng không rõ lắm, dù sao ở lầu ba chúng ta cho dù nhảy xuống đầu có chạm đất cũng không dễ dàng chết được, nhiều lắm là liệt nửa người, mất kiểm soát suốt đời,” Diệp Linh Vận vừa nói chuyện, trong đầu vừa vẽ ra hình ảnh xung quanh Tiền Hàm chất đầy tả người lớn, có chút tiếc hận, “Nhưng cậu ta không có nhảy, không có cách nào góp phần thúc đẩy thị trường tã người lớn được.”

Nếu như nói, lúc trước Diệp Linh Vận còn cảm thấy Tiền Hàm bị bạn học trong lớp xa lánh rất đáng thương, bây giờ không sinh ra được một chút xú lông thương cảm nào nữa.

Hành vi và lời nói của cô ta thật rất đáng ghét!

Mạch Thiên Ngôn cũng nghe nói Tiền Đốc muốn tìm người giáo huấn Thanh Tiêu, nên rất sốt ruột.

Người lúc gấp gáp đầu óc liền dễ dàng trở nên mơ màng.

Mạch Thiên Ngôn lúc này lại nhớ đến cuốn đam mỹ đã đọc trước đây, khi tiểu thụ gặp khó khăn, tiểu công sẽ mặc áo bào trắng từ trên trời giáng xuống trừng trị người xấu, sau đó dắt tay tiểu thụ cùng nhau trải qua cuộc sống vui sướng hạnh phúc.

Vì vậy, Mạch Thiên Ngôn tin tưởng tiểu công vĩnh viễn mang theo hào quang cường đại, tìm trong bang hội trước đây QQ của bang chủ Quy Thất Biến, sau đó dứt khoát xin thêm bạn tốt.

Nửa giờ sau, hệ thống tin tức: Quy Thất Biến từ chối xin bạn tốt của bạn.

Mạch Thiên Ngôn méo miệng đưa di động trả lại cho Khang Ninh Mông, trên điện thoại di động QQ của mình còn chưa thoát.

Khang Ninh Mông thấy, lại thay Mạch Thiên Ngôn xin thêm lần nữa.

Lần này, không tới vài phút, Đoạn Đồng liền đồng ý thêm cô làm bạn tốt.

Quy Thất Biến

Muốn nói cái gì?

Mạch Thiên Ngôn thấy Đoạn Đồng gửi tin nhắn tới, nhanh chóng lật xem thông tin mà hệ thống thông báo xin thêm Đoạn Đồng làm bạn tốt, phát hiện Khang Ninh Mông gửi nhiều thêm một câu nói: Thầy Thanh Tiêu đang gặp rắc rối, anh không quan tâm?

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Thầy Tiêu Tiêu đã xảy ra chuyện rồi 214

Quy Thất Biến

Cụ thể. Em là?

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Em là người ái mộ trung thành của thầy Tiêu Tiêu, fan nào tào 36_2

Sau đó Mạch Thiên Ngôn gửi tới 800 chữ, mà vẫn chưa nói rõ được sự tình.

Đoạn Đồng nhìn màn hình đầy lỗi từ cộng thêm câu có vấn đề, hoài nghi ngữ văn của Mạch Thiên Ngôn là tiếng Đức, QQ lại nhận được một tin nhắn mới.

Thiên Ngôn Dĩ Mặc

Hôm nay phát thành tích kỳ thi, một học sinh không có qua kỳ thi môn sinh vật lần này liền tự tử, kéo phụ huynh đến trường học. Phụ huynh yêu cầu thầy Thanh Tiêu phải quỳ xuống xin lỗi, còn tuyên bố muốn tìm người giáo huấn thầy ấy. Sợ là sẽ có vài tên côn đồ, nhận tiền để làm việc này. Phụ huynh người học sinh này là BH [bư hân] của một công ty cao tầng.

Đơn giản nói tóm tắt một đoạn văn, khai báo nguyên nhân quá trình kết quả, và khả năng Thanh Tiêu sẽ phải đối mặt nguy hiểm.

“Tiểu tử, học theo đi!” Khang Ninh Mông quăng di động qua cho Mạch Thiên Ngôn, không nhìn cán bộ lớp trên bực giảng.

Mạch Thiên Ngôn do dự hồi lâu, ấn câu “Cậu ta còn nói với các lớp khác thầy Tiêu Tiêu là song tính luyến, bắt cả hai tay, đã có bạn trai còn đi xem mắt”, yên lặng xóa đi, một lát sau lại ấn lần nữa, sau đó gửi đi.

53. Chương 53: Phó Xe Nhầm Lẫn

Lúc Thanh Tiêu đi qua cửa tiểu khu, bị người bảo an quen biết ngăn lại.

“?” Đền đường hơi tối, Thanh Tiêu mất sức lực rất lớn mới nhận ra người kéo anh, “Lão Mục, sao vậy bác?”

“Nghe Tiểu Chu thay ca với tôi nói có mấy người hỏi thăm cậu ta là cậu ở đâu.” Bảo an lão Mục sắc mặt ngưng trọng, “Hình như còn dẫn theo người, Tiểu Chu không nói cho bọn họ biết, bọn họ liền quay qua tìm hỏi người khác.”

Thanh Tiêu không nghĩ tới người của Tiền Đốc sẽ đến nhanh như vậy, tạm biệt bảo an lão Mục liền lên lầu, sắp tới cửa nhà, còn chưa tìm được một món đồ thuận tay để phòng vệ.

Trên hành lang một mùi tanh cực kỳ nhạt xen lẫn trong không khí, truyền vào mũi Thanh Tiêu.

Là mùi máu?!

Không tự giác bước đi nhanh hơn, đi chưa được mấy bước, ngừng lại.

Thấy rõ cảnh tượng trước mắt, Thanh Tiêu chỉ cảm thấy máu toàn thân trong phút chốc đông lại.

Đoạn Đồng một tay bụm lấy phần bụng không ngừng chảy máu, một tay chống trước cửa nhà Thanh Tiêu.

Giữa ngón tay bụm lấy miệng vết thương của Đoạn Đồng máu tươi không ngừng chảy ra, lòng bàn tay chống cửa cũng có không ít máu đen.

Nằm rải rác trên mặt đất, là điện thoại di động của Đoạn Đồng, gậy, dao dính đầy máu và mấy người trẻ tuổi xa lạ, hình như là khoảng hai mươi tuổi, nằm trên mặt đất, cũng không nhúc nhích, nhưng không có chảy máu.

Đoạn Đồng dường như thấy Thanh Tiêu, hấn đi tới trước mặt, một tay chống cửa buồng lỏng ra, cả người ngã xuống trên người Thanh Tiêu, nhắm chặt hai mắt, chắc đã tiêu hao hết sức lực.

Bệnh viện

Thừa lúc bác sĩ giúp Đoạn Đồng kiểm tra toàn thân, Thanh Tiêu gọi điện thoại cho Cổ Hiểu Tùng xin phép nghỉ.

“Bác sĩ, thương thế của anh ấy thế nào?” Thấy bác sĩ ra, Thanh Tiêu tiến lên nghênh tiếp, hỏi.

Mặc dù lần trước xem bệnh lầm, về sau sự tin phục của Thanh Tiêu với bệnh viện cũng suy giảm rất nhiều.

“Vết thương không sâu, chỉ là mất quá nhiều máu.” Về mặt bác sĩ rất nghiêm túc, “Miệng vết thương đã xử lý tốt, băng gạc mỗi ngày đổi một lần, vết thương không thể đựng nước, người bệnh cũng không thể vận động mạnh được.”

Một cảnh sát với gương mặt hiền lành từ phòng bệnh mấy người tuổi trẻ đi ra, hỏi người chứng kiến là Thanh Tiêu một vài vấn đề.

“Căn cứ màn hình giám sát trên hành lang đêm đó, ngài Đoạn là bị tên côn đồ đâm một dao sau đó mới bắt đầu động thủ, tiến hành tự vệ.” Cảnh sát hỏi qua bác sĩ, mấy tên côn đồ tổn thương nhẹ nhất là bị gãy một cái xương sườn, bị thương nặng đến bây giờ vẫn còn chưa có tỉnh.

Kia đủ để chứng minh người bị hại trình độ vật lộn không phải bình thường, ngay từ đầu tại sao lại bị đâm bị thương?

Vấn đề này cảnh sát để ở trong lòng, không nói ra.

Lúc Thanh Tiêu vào phòng bệnh, Đoạn Đồng đang xem tin tức tài chính và kinh tế, cho dù là ở trên giường bệnh, vẫn ngồi ngay thẳng.

Biểu tình trên mặt cực kỳ lạnh nhạt, cho dù thấy Thanh Tiêu đến, cũng không thèm giương mắt nhìn anh một giây, lại đem tầm mắt chuyển về phía màn hình TV.

Điều này làm cho Thanh Tiêu có chút ngượng ngùng.

Dù sao, mục tiêu của những tên tay chân kia là anh, mà Đoạn Đồng... Thay anh chịu tất cả những thứ này.

“Thầy giáo quả nhiên là nghề nghiệp nguy hiểm.” Thấy Thanh Tiêu vẫn đứng ngốc ở một bên, biểu tình trên mặt Đoạn Đồng gần như sắp duy trì không nổi nữa, hấn mở miệng nói, biểu tình biến hóa cực nhanh liếc Thanh Tiêu một cái, “Anh hơi khát.”

Thanh Tiêu hiểu ý, thay Đoạn Đồng rót ly nước ấm.

“Chỉ là phụ huynh học sinh quá khích mà thôi.” Thanh Tiêu thở dài, không biết Đoạn Đồng biết chuyện này từ ai.

“Có tính toán gì chưa?” Đoạn Đồng để ly sang một bên, nhưng trong nháy mắt đầy ly chạm đến mặt bàn thì chậm lại làm bại lộ sự căng thẳng của hấn.

“Tiếp tục dạy học.” Thanh Tiêu cười nhạt một tiếng, “Chuyện này em không thẹn với lương tâm.”

“Vây... Vây chuyển tới chỗ anh thì sao?” Đoạn Đồng nhìn chằm chằm vào ly trà trống rỗng, nói, “Bây giờ, chỗ em ở quá nguy hiểm.”

54. Chương 54: Bệnh Nhân Làm Càn (một)

Luật sư của Đoạn Đồng, tên là Quách Sách Cường, là người đàn ông trung niên có gương mặt hiền hậu, mặt chữ quốc [], lông mày rậm, mắt nhỏ, lúc hỏi thăm Đoạn Đồng sự tình xảy ra, cũng rất ôn hòa.

“Nói như vậy, có lẽ camera hành lang đã ghi lại tất cả, mà em là xuất phát từ tự vệ mới động thủ...” Quách Sách Cường cân nhắc, dáng vẻ tinh anh không phù hợp với bề ngoài, “Vậy em định tố cáo bọn họ tội danh gì?” Thấy Đoàn Đồng không nói lại bổ sung thêm một câu, “Hay là buông tha cho bọn họ, giải quyết riêng bằng cách bồi thường tiền thuốc men?” Quách Sách Cường không tin Đoàn Đồng là người chịu nhân nhượng cho yên chuyện.

Đoàn Đồng liếc nhìn bốn phía.

Thanh Tiêu chẳng biết đã ra khỏi phòng bệnh từ lúc nào, có lẽ là đi làm thủ tục xuất viện cho hẳn.

Ánh mắt lại quay về trên mặt Quách Sách Cường, giọng nói có chút lạnh, “Nếu không đánh chết, liền vào chỗ chết kiếm, cho bọn họ tội danh có ý đồ xấu, nhưng mà...” Dừng trong chốc lát, lại nói: “Nếu bọn họ chịu chỉ ra người đứng phía sau, tất cả có thể xem như chuyện cũ mà bỏ qua.”

“Người đứng phía sau?” Quách Sách Cường nổi lên hứng thú, nói, “Ý của em là, chuyện này có lập kế hoạch trước? ”

Dính đến âm mưu, toàn thân họ Quách nào đó như bị thiêu đốt, cực kỳ hưng phấn.

“Thầy, nhiều năm như vậy, anh vẫn còn tật xấu thích cười trên sự đau khổ của người khác, vẫn chưa có bỏ nha.” Tiếng của Cố Tự truyền vào trong lỗ tai hai người.

Quách Sách Cường là thầy hướng dẫn đại học của Đoàn Đồng Thanh Tiêu Cố Tự, về sau đổi nghề làm luật sư.

Đoàn Đồng từng nghe người hướng dẫn đại học nói qua, Quách Sách Cường từ thời đại học đã thích xem náo nhiệt nghe ngóng bát quái, ngẫu nhiên có thể nghe được chút chuyện đau khổ của người khác, phản ứng bình thường đều là cười trên sự đau khổ của người khác, hơn nữa là ai cũng có thể nhìn ra được cái loại vui mừng rõ rệt đó, nhưng do trời sinh có khuôn mặt thành thật hiền hậu, cất giảm không ít cảnh giác và giá trị thù hận của người khác đối với hắn ta.

Cố Tự đi tới bên cạnh Quách Sách Cường, hoàn mỹ nói là “Xem đàn anh anh hùng cứu mỹ nhân bị thương nằm viện cả đời tàn phế”, cầm trong tay bó... cúc trắng nhỏ.

“Sao em không cầm vòng hoa?” Hoa cúc trắng nhỏ dưới ánh mắt có thể giết chết người của Đoàn Đồng liền lộ ra dáng vẻ ủ rũ, đặc biệt là cánh hoa, còn mang theo chấm vàng khô héo.

“Đề nghị của đàn anh rất hay!” Cố Tự đặt bó hoa ở đầu giường phòng bệnh Đoàn Đồng, giả vờ tiếc nuối nói: “Cũng nghĩ tới, chỉ là chắc chắn bệnh viện sẽ không để cho em cầm vòng hoa vào.” Còn nháy mắt với Đoàn Đồng đang ở kế bên, cậu ta nghiêng răng, dùng âm lượng Quách Sách Cường không nghe được, nói với Đoàn Đồng, “Em vẫn rất chờ mong dáng vẻ lúc đàn anh Thanh Tiêu tặng vòng hoa cho anh nha.”

Đoàn Đồng ánh mắt lạnh lẽo, dùng sức vỗ xuống vai Cố Tự, nói, “Cám ơn lời nói của em, em có thể đi nói với Thanh Tiêu mong đợi của em đó.”

Lần này, chướng lực còn mang theo kính phong, nụ cười treo trên mặt Cố Tự không được nhìn được nữa, vai trái bị vỗ một cái, tưởng chừng muốn gãy ra rồi.

Cái này nhất định sẽ bị bầm tím rồi! Nhất định sẽ bị nội thương mất! Mặt than chết tiệt, cướp vợ tương lai của em rồi còn dám ra tay độc ác như vậy với em, bồi thường em tiền thuốc thang! Bồi thường em phí tổn thất tinh thần!

Đương nhiên, đây chỉ là phát tiết trong lòng Cố Tự, không dám mở miệng.

Cậu sợ mới mở miệng, hai cánh tay cậu cũng sẽ bị tháo xuống.

Thanh Tiêu làm xong thủ tục xuất viện cho Đoàn Đồng, định thu xếp đồ đạc cùng Đoàn Đồng về nhà, mới phát hiện Cố Tự cũng tới.

Kể từ lần Cố Tự Đoàn Đồng ở nhà Thanh Tiêu tan rã trong không vui, Đoàn Đồng và Cố Tự cũng không còn liên lạc nữa.

Mặc dù bây giờ quan hệ của Cố Tự và Đoạn Đồng hình như không giống với loại quan hệ thời đại học Thanh Tiêu nghĩ, nhưng xem đối phương như kẻ thù không đội trời chung cũng là không tốt, vì vậy Cố Tự có thể tới thăm Đoạn Đồng, Thanh Tiêu vẫn rất cao hứng.

“Anh Thanh Tiêu hôm nay em đến chỗ anh ăn chứ!” Cố Tự thấy Thanh Tiêu, lập tức treo lên tươi cười.

“Chuyện này.... Anh hôm nay đến chỗ đàn anh..... Em.” Thanh Tiêu do dự liếc nhìn Đoạn Đồng, không biết trả lời thế nào.

Lúc trước Thanh Tiêu từ chối qua nhà Đoạn Đồng, lý do là không muốn cho Đoạn Đồng thêm phiền phức.

Mà Đoạn Đồng nhìn Thanh Tiêu, hắn chỉ chỉ bằng gạc phần bụng, chậm rãi nói: “Anh là bệnh nhân.” Giọng nói lại có loại cảm giác đáng thương, giống như đang cầu xin sự chăm sóc.

Đến bây giờ dường như Đoạn Đồng vẫn còn bộ dáng không chào đón Cố Tự, đối với Thanh Tiêu lắc đầu, nói, “Anh là bệnh nhân, cần phải tĩnh dưỡng. Cố Tự rất ồn ào.”

55. Chương 55: Tổng Giám Đốc Cho Đòi Gấp (một)

Thanh Tiêu ngồi trong phòng làm việc của Đoạn Đồng, hoặc nhiều hoặc ít có chút tò mò dò xét chung quanh.

Hiện nay anh đang ở trong căn phòng của phó tổng quản lý công ty DK.

Nói ngắn gọn chính là Đoạn Đồng thăng chức rồi, vừa mới xuất viện đã bị tổng giám đốc DK gọi về công ty.

“Trà sữa pudding không đường nhiều sữa, không biết có hợp khẩu vị của ngài Thanh hay không?” Một người thanh niên mặc bộ âu phục màu xám đưa cho Thanh Tiêu một ly trà sữa nóng, nói, “Tổng giám đốc tìm phó tổng giám đốc Đoạn để xác nhận chút chuyện, rất nhanh sẽ xong.”

“Cám ơn” Thanh Tiêu luôn cảm thấy bộ dáng thanh niên mặc âu phục màu xám hơi quen, sau khi nhấp một hớp, hỏi, “Cậu là thư ký tổng giám đốc?”

Trà sữa từ miệng trượt vào trong bụng, nhưng vị sữa quá nặng che mất hương vị trà, hơn nữa đáy ly còn có... Một đồng bánh pudding không biết nên uống như thế nào.

“Không, tôi chỉ là quản lý chi nhánh mà phó tổng giám đốc Đoạn trước kia làm” Thanh niên âu phục màu xám dường như có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, “Trước đây tôi từng qua nhà của ngài Thanh đưa mì thịt bò, ngài đã quên?”

Thanh Tiêu sửng sốt, tinh tế đánh giá thanh niên âu phục màu xám, so với lúc vừa thấy thiết kế văn phòng còn chăm chú hơn, cũng không có sinh ra một chút cảm giác quen thuộc nào.

Hơn nữa một người quản lý chi nhánh làm sao sẽ bung trà rót nước cho người khác, còn là... Trà sữa bánh pudding?

Tư Đồ Bàn (thanh niên âu phục màu xám) đang định mở miệng liên nghĩ đến tổng giám đốc tam lệnh ngũ thân* cầm hắn nói với người khác rằng hắn đã từng giao hàng thứ ăn, lịch sử về vang mang ba bát mì sợi nóng hổi cưỡi một chiếc xe đạp đã qua sử dụng lại còn chạy đua với xe buýt số 444 trên đường cái, nên không nói nhiều về đề tài này.

Thấy Thanh Tiêu đã uống một ngụm, kỳ quái nói: “Uống không ngon sao? Tổng giám đốc rất thích cái này, hơn nữa mỗi lần đều là không đường nhiều sữa.”

Thích uống trà sữa bánh pudding không đường nhiều sữa... Thanh Tiêu lập tức nghĩ tới Khang Ninh Mông, mà Tư Đồ Bàn vừa nói tổng giám đốc DK thích uống, cái này... Chỉ có thể nói thưởng thức của tổng giám đốc DK... Không giống bình thường.

Tư Đồ Bàn thấy biểu tình biến hóa rất nhỏ trên mặt Thanh Tiêu, cảm thấy thật là thú vị, tất nhiên không rõ nguyên nhân khiến biểu tình Thanh Tiêu biến hóa là do thưởng thức của tổng giám đốc nhà hắn không giống bình thường.

Cách văn phòng là một tấm kính thủy tinh có thể thấy được bên ngoài, Thanh Tiêu nhìn thấy người không muốn gặp nhất đang đến gần, vênh vác tự đắc từ ngoài cửa đi đến.

Tiền Đốc, cũng trong công ty DK.

May mắn kính thủy tinh chỉ có thể ở trong văn phòng nhìn ra ngoài mới thấy, ở bên ngoài nhìn vào trong, chỉ có thể nhìn thấy kính thủy tinh màu trà.

Lúc này Tiền Đốc cũng không nghĩ tới Thanh Tiêu sẽ ở trong công ty DK.

Gần đây, gã xui xẻo tới cực điểm rồi, con gái gặp chuyện không may, còn bị trường học “Uỷển chuyển cự tuyệt” Tạm thời nghỉ học, chủ tịch mới của DK Diệp Phong vừa mới nhậm chức lặng lẽ không có hành động gì, hai tháng sau dứt khoát tuyên bố muốn cải cách hẳn hoi, còn thăng tiểu tử Đoạn Đồng kia làm phó tổng giám đốc chấp hành lần cải cách này, còn muốn kiểm tra sổ sách từ năm 07 bắt đầu đến bây giờ.

Cho dù Tiền Đốc là nguyên lão DK, theo chân anh của Diệp Phong, cựu tổng giám đốc của DK, dù cho bề ngoài còn có thể điệu võ dương oai với các nhân viên trong DK, nhưng trong lòng Tiền Đốc không chắc chắn lắm.

Mấy năm này, ở bên trong mỗi hạng mục gã nắm qua bao nhiêu tiền hoa hồng, báo giá cả cao bao nhiêu, chính gã cũng không nhớ rõ.

Thế nhưng, nếu như Đoạn Đồng bắt gã phải khai ra, Tiền Đốc cũng không sợ, dù sao việc này còn liên lụy đến rất nhiều nhân vật cao cấp khác trong DK, nếu muốn nghiêm trị, sợ là sẽ có cuộc biến động lớn, chuyện này tương đối bất lợi với công ty DK.

Hướng hồ, trên tay gã còn có thông tin khách hàng và tài liệu chủ yếu của công ty DK, nếu đến lúc đó Diệp Phong và gã thực sự trở mặt, thì đừng trách gã bất nhân nghĩa, bán tài liệu này cho những công ty khác, kiếm một vỏ lớn.

56. Chương 56: Tổng Giám Đốc Cho Đòi Gấp (hai)

Giờ phút này, tổng giám đốc DK thích uống trà sữa bánh pudding Diệp Phong đang ngồi trên ghế xoay ở văn phòng, vội vàng lật báo cáo điều tra trong tay, nói với Đoạn Đồng: “Có phải lão già kia phát hiện cái gì hay không? Là đám người dưới trướng ông ta đánh anh.”

Đoạn Đồng nghe xong, nhú mày, không thấy trà sữa bánh pudding trước mặt, hỏi :”Quản lý Tiền? ”

Bọn Khang Ninh Mông Mạch Thiên Ngôn không nói tên người phụ huynh của học sinh kia, Đoạn Đồng cũng không nghĩ ra là Tiền Đốc, “Có phải quản lý Tiền có một đứa con gái đang học cấp ba hay không.”

Ánh mắt Diệp Phong từ trong văn kiện dời đến máy tính nhảy ra trang web trò chơi, liên mạng ấn chuột phải, với vấn đề của Đoạn Đồng cũng không suy nghĩ nhiều liền trả lời, “Có, đang học lớp 11, gần đây không biết tại sao tạm nghỉ học ở nhà, gọi Tiền Hàm, lớn lên...” Diệp Phong thè lưỡi, dường như nhìn thấy thứ gì không sạch sẽ, “Rất giống người lớn tu luyện ngàn năm, nhưng che dấu không được bản chất cóc quái của nó.”

Diệp Phong, hiện nay là tổng giám đốc công ty DK, nghe nói là em gái cùng cha khác mẹ với tổng giám đốc công ty DK trước kia, là con gái riêng. Năm nay vừa tròn mười tám, từ hải ngoại trở về, vừa hoàn thành việc học thạc sĩ quản trị kinh doanh trước thời hạn.

Cái gọi là vua nào triều thần này, cái này là nhân viên DK nhất định phải đối mặt, hơn nữa Diệp Phong bất mãn bầu không khí công tác trong DK quá phóng đại, từ lúc bắt đầu nhậm chức, liền quyết định phải tiến hành cải cách lớn. Chỉ là mới bắt đầu cần phải lặng lẽ thu gom từng tài liệu cao cấp.

Đoạn Đồng một nhân viên Diệp Phong tương đối coi trọng, thậm chí sau khi hoàn thành kế hoạch thanh lý máu bầm trong công ty này, cô sẽ xem xét uỷ quyền cho Đoạn Đồng, bổ nhiệm Đoạn Đồng làm tổng giám đốc công ty DK, mình làm đồng sự.

Cho nên, với chuyện đời tiếp theo của mình bị thương phải vào bệnh viện, Diệp Phong vẫn rất quan tâm, đặc biệt là khi cô biết việc này có Tiền Đốc tham dự.

“Ông ta theo chân tổng giám đốc trước là nguyên lão của DK, trên tay khẳng định có rất nhiều tài liệu bí mật của DK mà chúng ta không biết.” Đoạn Đồng rõ ràng quyết tâm muốn cải cách DK của Diệp Phong, nhưng để bắt Tiền Đốc khai ra, không thể nóng vội, một khi ép Tiền Đốc chó cùng rút giậu, đến lúc đó tổn thất của DK, sợ là không thể đo được.

“Giải quyết dứt khoát nha” Diệp Phong lẩm bẩm một câu, vẫn là bộ dạng ngồi nghiêm chỉnh, nhưng con chuột lại ấn mở ra một đường link tranh manga đam mỹ online nhìn.

Năng lực tướng mạo của Đoạn Đồng đều rất xuất chúng, nhưng mà khuôn mặt cả ngày tê liệt, giống như ai đã đoạt tiểu thụ nhà anh ấy vậy.

Ừ... Thế nhưng anh ấy là con hủ? Nghe nói anh ấy rất lạnh cảm.

Rõ ràng đang thảo luận đề tài tương đối nghiêm túc của công ty, nhưng tư tưởng Diệp Phong lại một lần nữa mọc chân đi chệch đề tài.

Lời nói tự đáy lòng, cùng so sánh với kế hoạch phát triển của công ty trong tương lai, cô vẫn là càng thích nghe bát quái, nhất là tình thiên hận hải rắc rối phức tạp.

Nhưng cô sẽ không thừa nhận nguyên nhân cho đòi Đoạn Đồng trở về gấp vì nghe các em gái trà nước thảo luận: Quản lý Đoàn không chịu trách nhiệm với con gái lão Đại xã hội đen, cuối cùng ẩu đả vào bệnh viện.

Diệp Phong không mở miệng, Đoạn Đồng cứ tiếp tục nói: “Trước tiên nên nghĩ biện pháp chiếm được bộ tài liệu kia, Tiền Đốc không có con át chủ bài, đối phó ông ta liền không cần lo lắng cái gì nữa. Cho dù không lấy được những tài liệu kia, cũng không thể khiến chúng tiếp tục lưu lại trên tay Tiền Đốc.”

Diệp Phong nín thở nhìn chằm chằm vào 4 ô vuông tràn đầy cảnh H trên máy tính, gật đầu lung tung, hùa theo nói: “It is a good idea, ngày mai em sẽ kêu người đến nhà ông ta” Nồng nặc phong cách xã hội đen “Em có thể nể tình mà để tro bụi văn kiện lại cho ông ta.”

Sau đó nhìn ông ta xám mặt, còn cô thì hả hê với ông ta? Đoạn Đồng oán thăm.

Tư Đồ Bản đúng lúc này gõ cửa, vừa đi vào đã cúi 45 độ với Diệp Phong, nghiêng người nói với Đoạn Đồng, “Bây giờ ngài Thanh đang ở văn phòng phó tổng giám đốc đợi phó tổng giám đốc.” Lộ ra biểu tình rất là khổ não, “Hình như ngài ấy không thích uống trà sữa bánh pudding không đường nhiều sữa.”

Nghĩ đến Thanh Tiêu còn đang chờ hẩn, Đoạn Đồng đứng dậy, nói với Diệp Phong, “Không có việc gì nữa, tôi đi trước.”

Diệp Phong dường như ở bên trong âm cuối của Đoạn Đồng cảm giác được cái gì, nhanh chóng đóng máy tính lại, vẻ mặt cười sáng lạn, “Em cũng đi xuống xem một chút.” Bước nhanh đi tới cửa, mới quay đầu lại nói với Tư Đồ Bản, “Pha lại cho ngài Thanh ly trà sữa bánh pudding nhiều đường ít sữa.”

Tam lệnh ngũ thân:

Câu thành ngữ này có xuất xứ từ “Sử ký- Tôn Tử Ngô Khởi liệt truyện”

Cuối thời Xuân Thu, có một nhà quân sự nổi tiếng tên là Tôn Vũ. Sau khi vua Ngô xem xong cuốn binh thư “Tôn Tử binh pháp” của Tôn Vũ, trong lòng vô cùng mừng rỡ bèn triệu ông vào cung, sai ông chỉ huy cung nữ thao luyện các chiến thuật đã viết trong sách.

Tức thì, nhà vua điều 180 cung nữ giao cho Tôn Vũ. Tôn Vũ chia các cung nữ ra thành hai đội, hai người thiếp yêu của nhà vua cầm kích đứng đầu làm đội trưởng, sau đó ra lệnh: “Nếu tôi hô đằng trước thì tiến về phía trước, hô trái thì quay sang trái, hô phải thì quay sang phải, hô đằng sau thì quay về phía sau”. Sau khi dặn xong, Tôn Vũ bèn đánh trống truyền lệnh. Các cung nữ đều không hiểu ra sao và coi đây là một trò chơi thú vị, nên ai nấy đều cười rộ lên. Tôn Vũ tưởng mình chưa nói rõ hiệu lệnh, nên nhắc lại một lần nữa, nhưng các cung nữ chẳng ai nghe theo vẫn cứ cười đùa thoải mái. Tôn Vũ tức giận bèn ra lệnh lôi hai người đội trưởng ra chém đầu, rồi chỉ định hai đội trưởng khác thay thế, các cung nữ sợ khiếp vía đều phải rầm rập nghe theo hiệu lệnh.

Ngô vương tuy bị mất hai người thiếp yêu, nhưng qua đó đã thấy được tài năng quân sự của Tôn Vũ, nên từ đó càng trọng dụng ông, qua đó khiến nước Ngô dần dần trở thành một cường quốc thời Xuân Thu.

57. Chương 57

Thanh Tiêu không nghĩ tới tổng giám đốc công ty DK lại còn trẻ như vậy, xem ra chỉ mới 17 – 18 tuổi, ánh mắt nhìn chăm chăm vào anh còn lấp lánh ánh sáng, giống như con sói cái đói bụng đã lâu rất cuộc nhìn thấy thức ăn.

Tư Đồ Bản dựa theo yêu cầu của Diệp Phong, rót thêm ly trà sữa bánh pudding nữa cho Thanh Tiêu.

Thừa dịp Thanh Tiêu dời mắt sang trên người Tư Đồ Bản, Diệp Phong tà tà cười với Đoạn Đồng luôn mang bộ mặt nghiêm túc, lấy tay chọc chọc khuỷu tay hắn, hết sức vui mừng, “Anh là bệnh nhân cũng đừng quá phận chứ, đi làm còn mang theo người nhà.”

Đoạn Đồng im lặng, vẻ mặt Diệp Phong rõ ràng là đang tố cáo hắn, trong đầu cô ta đang tiến hành một loại hoạt động tên là ý dâm.

Đoạn Đồng đã từng không cẩn thận liếc thấy hình ảnh trên máy tính của Diệp Phong, chỉ vờ vờ một cái liếc mắt, đã cảm thấy mắt mình muốn mù luôn.

Hắn không hiểu, một nữ sinh mới vừa trưởng thành, sao lại đi tìm tòi mấy loại tranh kiêu dâm kích động này, hơn nữa trên hình ảnh còn bày đủ loại tư thế, nhưng đều là nam nhân.

“Tổng giám đốc, ngài Thanh Tiêu chính là người đưa phó tổng giám đốc đến bệnh viện.” Thấy Diệp Phong dường như đang chìm đắm trong YY của mình, Tư Đồ Bản lên tiếng nhắc nhở, liền thấy Đoạn Đồng và Diệp Phong đồng thời lờm lờm một cái, trong lòng hai người đều lật bàn nói: Cậu không biết là giới thiệu như vậy sẽ bị người ta hiểu lầm tôi và cá tính lãnh cảm / con sói đam mê đó có quan hệ đặc biệt sao?!

Nhưng Thanh Tiêu lại không nghĩ nhiều.

Bởi vì, ánh mắt của Diệp Phong làm cho anh cảm thấy quá quen thuộc.

Từ đại học đến khi công tác, thậm chí chỉ là cùng đi trên đường với Đoạn Đồng, thường xuyên có thể thu hoạch được loại ánh mắt này từ bốn phương tám hướng.

Bây giờ hủ nữ, thật đúng là nhiều.

Với sự thực này, Thanh Tiêu đành phải thừa nhận cái nhận định này.

Diệp Phong cũng không có chút xíu nữ tính trầm ổn cùng rụt rè bình thường của con gái khi ở nơi làm việc, dứt khoát đến gần Thanh Tiêu, bắt đầu đánh giá tỉ mỉ.

Lúc Thanh Tiêu thấy Diệp Phong, theo thói quen mỉm cười với cô.

Không thể không nói, ngũ quan Diệp Phong rất tinh xảo, lại mang theo khí khái hào hùng, hơn nữa tóc ngắn màu nâu sẫm vẽ đẹp khó phân biệt là nam tính hay nữ tính.

Chờ chút... Tóc màu nâu sẫm... “Em, nhuộm tóc?” Thanh Tiêu hỏi, anh luôn cảm thấy nữ sinh ở độ tuổi giống Diệp Phong, nên học trung học, dựa theo nội quy trường học yêu cầu không nhuộm tóc không uốn tóc, tóc mái không được vượt qua lông mày.

“Ừ, đúng thế.” Diệp Phong mãnh liệt nhìn chằm chằm Thanh Tiêu một hồi lâu, có chút thẹn thùng che mặt, trong đầu chong chóng “Dáng dấp thật thuần lương” “Làn da thật trắng mịn” “Thanh âm thật ôn nhu” “Phối với Đoàn Đồng thật đáng tiếc” “Đêm nay liền lật bài thị tẩm anh ấy cho tôi đi” đủ loại từ kỳ lạ khác.

Tư Đồ Bàn ho khan vài tiếng, định dựa theo yêu cầu ban đầu của Diệp Phong, long trọng giới thiệu cô, Nhưng “Cô chính là đương nhiệm tổng giám đốc DK, chỉ số thông minh có tiếng là vượt qua 300, tài sản và mỹ mạo đều được coi trọng, đồng thời là cao thủ vật lộn” Một đồng danh hiệu này còn chưa nói được mấy chữ, Diệp Phong đã giành trước tự giới thiệu mình, “Tổng giám đốc DK Diệp Phong, ngài Thanh chào anh.” Còn rất lễ phép định bắt tay với Thanh Tiêu, thuận tiện ăn đậu hủ.

Tổng giám đốc, cô không cần như vậy đi, năm đó cũng không thấy cô và cao tầng DK nắm tay nha. Trong lòng Tư Đồ Bàn phát tiết nói: →_→ Giả bộ bình dị gần gũi cái gì, còn thò tay qua! →_→ Giả bộ ngây thơ cái gì, còn xấu hổ! Thấy người ta lớn lên đẹp trai nên cái gì cũng không thêm để ý rồi đúng không? Định ăn đậu hủ đúng không? T^T Nam nhân của người ta còn ở đẳng kia, lo uống trà sữa bánh pudding của cô đi!

Đoàn Đồng lướt bớt đoạn phát tiết không có ý nghĩa đó, ngăn tay Diệp Phong lại, che chở Thanh Tiêu ở sau lưng, nói, “Nếu như không có việc gì khác, chúng ta đi trước đây.”

58. Chương 58

DK. Văn phòng Đoàn phó tổng giám đốc

Đoàn Đồng đang định kéo cửa ra, lại nghe thấy âm thanh Tư Đồ Bàn hút không khí.

Cùng lúc đó, Tiền Đốc một lần nữa từ trước cửa phòng làm việc Đoàn Đồng vênh vào tự đắc đi qua, sau lưng còn dẫn theo một nữ nhân viên trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp.

Tư Đồ Bàn bụm lấy bụng vừa mới bị Diệp Phong hung hăng cho một cái cùi trỏ, khoe mắt dường như thấm ra nước mắt, sống nước lấp lánh.

Đoàn Đồng không để lại dấu vết đưa ánh mắt từ trên người Tư Đồ Bàn chuyển qua trên người Thanh Tiêu.

Vừa bắt đầu Thanh Tiêu đã gặp Tiền Đốc, cho nên lúc gặp lại ông ta, ngay cả kinh ngạc cũng không có, rất là bình tĩnh.

Diệp Phong cũng không biết Tiền Đốc và Thanh Tiêu có quan hệ, nhưng căn cứ sự nhạy cảm của hủ nữ... Khụ khụ, nha, không, là chức năng nhạy cảm của con gái, cô có thể nhìn ra, lúc Tiền Đốc xuất hiện Đoàn Đồng rất để ý phản ứng Thanh Tiêu, không ngừng tỏa khí tràng bảo vệ chung quanh Thanh Tiêu.

Đoàn Đồng và Thanh Tiêu đi ra công ty, Diệp Phong đứng trước cửa sổ thủy tinh trong văn phòng tổng giám đốc DK trên tầng hai mươi, cầm một ly trà sữa bánh pudding ít đường nhiều sữa nhiều bánh pudding, nhìn bóng hai người dần dần co lại thành hai chấm đen, cuối cùng chui vào một chiếc xe hơi màu đen rồi biến mất không còn tăm hơi.

Cô đưa lưng về phía Tư Đồ Bàn đang rất cung kính trước bàn cô chủ, cắn một miếng pudding, dặn dò nói: “Đi thăm dò Thanh Tiêu này cho tôi, xem có phải anh ta và Tiền Đốc có quan hệ gì hay không.”

Chạng vạng tối. Nhà Đoàn Đồng

Đoàn Đồng tìm nhà hàng có phong cảnh đẹp cùng Thanh Tiêu giải quyết cơm tối, thuận tiện còn đi bộ một đoạn đường không ngắn để tiêu cơm, chờ về đến trước cửa nhà, trời đã tối mù.

Đoạn Lục Khí lại ngồi xổm ở trước cửa nhà Đoạn Đồng, mà ngồi xổm chờ linh kiện trong túi laptop đổi thành một người lớn sống sờ sờ, hình như bộ dạng còn say mềm, đang vùi trong ngực Đoạn Lục Khí, trong miệng mơ hồ lẩm bẩm cái gì không rõ.

Đoạn Đồng từ lúc cơm tối tâm tình rất tốt lập tức liền tản đi hơn phân nửa, hẩn trừng mắt người ngăn ở trước mặt hẩn và Thanh Tiêu, cam chịu chướng ngại vật trên đường Đoạn Lục Khí, hình như cũng không thêm để ý mèo say Đoạn Lục Khí ôm là ai.

“Anh!” Thấy Đoạn Đồng, Đoạn Lục Khí như nhật được đại xá, kích động muốn đứng dậy, nhưng bởi vì Đồ Tô Lưu trên đùi hẩn, không cách nào nhúc nhích.

Mỗi lần Đoạn Lục Khí muốn đưa ra thỉnh cầu quá đáng gì với Đoạn Đồng, sẽ ngồi xổm trước cửa nhà Đoạn Đồng, chờ Đoạn Đồng xuất hiện.

Lần này càng tốt rồi, trực tiếp giao Đồ Tô Lưu đang hôn mê cho Đoạn Đồng.

“Anh, anh nhất định phải chịu trách nhiệm với huynh đệ của em! Có thể em ấy vì quan hệ của anh, nên mỗi ngày mượn rượu giải sầu an ủi tương tư!”

Đoạn Đồng không đưa tay đón, mà nghiêng người né qua, mảy kiếm nhú lại, “Anh không quen biết cậu ta.”

Bởi vì lực đẩy của Đoạn Lục Khí, Đoạn Đồng còn nghiêng người né qua, nên Đồ Tô Lưu va vào tường.

Thanh Tiêu tiến lên, đỡ thân thể mềm nhũn của Đồ Tô Lưu.

“Cám ơn anh Tiêu!” Nhìn ánh mắt của Đoạn Đồng không quá tức giận, Đoạn Lục Khí giúp đỡ Đồ Tô Lưu, còn mặt dày theo Đoạn Đồng và Thanh Tiêu vào phòng, đặt người ở trên ghế sa lon trong phòng tiếp khách.

Nhà Đoạn Đồng Thanh Tiêu đã tới mấy lần, mặc dù có gần một trăm năm mươi mét vuông, nhưng mà chỉ phân ra một gian phòng ngủ chính một gian phòng khách.

Hơn nữa hình như nhà Đoạn Đồng thường không có người tới, cho nên trên giường trong phòng khách ngay cả gối cũng không có.

Nghĩ đến cái này, Thanh Tiêu cảm thấy nếu muốn ở lại, hay là trước tiên phải dọn dẹp phòng khách.

“Không nghĩ tới phòng khách sẽ có người ở, cho nên không mua gối.” Thanh Tiêu nói rõ với Đoạn Đồng tình huống trong phòng khách, lại nghe Đoạn Đồng nói, “Buổi tối em có thể ngủ phòng anh, phòng ngủ chính là giường đôi.” Giọng đề nghị thành khẩn mà lại không biết làm thế nào, dường như chỉ có một biện pháp giải quyết như vậy.

Thanh Tiêu nhìn Đoạn Đồng thấy thế nào cũng mang theo chút gian xảo, đang định cự tuyệt, lại bị Đoạn Lục Khí giành trước, “Anh, Đồ Tô như vậy sợ là không đi được rồi, đêm nay tụi em... Có thể ở lại hay không? Hai người tụi em có thể ngủ một gian phòng mà!”

59. Chương 59

Tại sao nói Đoạn Đồng là nguyên nhân hại Đồ Tô Lưu, Đoạn Lục Khí đưa ra quan điểm như sau: Lúc Đồ Tô Lưu và Đoạn Lục Khí cùng nhau đưa Laptop đến DK cho Đoạn Đồng, trùng hợp gặp tổng giám đốc DK Diệp Phong, sau đó Đồ Tô Lưu nhất kiến chung tình với Diệp Phong, cho nên mới đem bản thân biến thành dạng này.

Nếu không phải Laptop Đoạn Đồng bị hắc, nhờ Đồ Tô Lưu sửa giúp, thì sao Đồ Tô Lưu có cơ hội cùng Đoạn Lục Khí đi DK, Đồ Tô Lưu không cùng Đoạn Lục Khí đi DK thì sao có thể vừa thấy Diệp Phong liền cảm mến, Đồ Tô Lưu không đối với Diệp Phong vừa gặp đã thương thì sao lại kéo Đoạn Lục Khí đi quán bar uống rượu tự giải sầu, làm hẩn xài hết tiền sinh hoạt tháng này!

Nói đến tiền sinh hoạt... Đoạn Lục Khí len lén liếc nhìn mặt Đoạn Đồng đang biến ảo không ngừng, thầm nghĩ nên làm thế nào mở miệng đòi tiền Đoạn Đồng.

“Diệp Phong đã có bạn trai, là quản lý chi nhánh DK Tư Đồ Bàn.” Đoạn Đồng hơi hột nói một câu như sấm nổ trên đất bằng, ở trong đầu Đoạn Lục Khí ầm ầm vang vọng.

Chẳng phải là Đồ Tô Lưu vừa mới thăm mền đã thất tình?

Mặc dù Đoạn Đồng cũng không rõ hai người Diệp Phong và Tư Đồ Bàn sẽ tiến tới với nhau như thế nào, nhưng cảm tình hai người vẫn rất tốt, cả ngày cũng hay cãi nhau ầm ĩ, hơn nữa cũng có thể rất ổn định.

Cho nên, trên cơ bản, Đồ Tô Lưu coi như là không vui.

Đồ Tô Lưu Nằm trên ghế salon đột nhiên đứng dậy, ánh mắt vẫn híp lại, miệng dường như đang nổi giận, hai má hơi co giật.

Phát giác vẻ mặt Đồ Tô Lưu không đúng, Thanh Tiêu lo lắng nói: “Có phải em muốn ới hay không?”

Đồ Tô Lưu giống như nghe hiểu, qua loa gật đầu, cả người đứng lung la lung lay, “Oa” Một tiếng, toàn bộ ới ra.

Đoạn Lục Khí Cách cậu ta gần nhất liền nhận lấy phần lớn nôn ọe, còn dư lại đều chảy xuống đất, ngay cả ống quần Thanh Tiêu cũng gặp tai vạ, bị ô uế dính vào.

“Ha ha... anh ” --|| Đoạn Lục Khí không thể chịu đựng ánh mắt càng ngày càng lạnh như băng của Đoạn Đồng, cười gượng nói: “Em, em sẽ lau sạch sàn nhà!” Lời nói lấp ba lấp bắp.

Dứt lời liền đỡ Đồ Tô Lưu vào phòng khách rửa sạch chất bẩn.

Nhà Đoạn Đồng. Phòng ngủ chính.

Sau khi Thanh Tiêu tắm xong, nằm ở một bên giường, nhịp thở rất nhanh đều đặn.

Ngược lại Đoạn Đồng ở một bên lăn lộn khó ngủ.

Mặc dù Đoạn Đồng nhắm mắt, trong đầu phác họa ra khuôn mặt điềm tĩnh khi ngủ của Thanh Tiêu, còn khoắc lên bộ đồ ngủ của hắn, che lại mảng lớn da thịt.

Xương quai xanh tinh xảo của Thanh Tiêu, da thịt trắng nõn, lông mi vừa dài vừa dày vểnh lên, còn có khóe miệng cho dù trong giấc mộng cũng mang theo độ cong nhàn nhạt giống như là một đốm lửa thiêu đốt Đoạn Đồng, thân thể hình như có cái gì đang kêu gào, khiến cho lý trí thường ngày trong đầu dần dần sụp đổ.

Phòng khách cách vách không ngừng có tiếng động, càng làm ồn ào nội tâm vốn không an tĩnh của Đoạn Đồng.

Dưới cơn tức giận tích tụ, Đoạn Đồng bỗng mở mắt, đang định đứng lên đi đến phòng khách nhìn coi Đoạn Lục Khí và Đồ Tô Lưu đang làm gì, nhưng môi của hắn lại bất ngờ chạm tới thứ gì đó rất mềm mại.

Mặt của Thanh Tiêu và hắn kề rất gần, khoảng cách như vậy ngay cả hô hấp ấm áp của đối phương cũng cảm thụ được.

Hóa ra trong lúc vô tình, hai người đã cách gần như vậy.

Đoạn Đồng giờ phút này không thể nằm, hắn hầu như là chặt vật xuống giường, tim đập tốc độ cực nhanh, trên môi còn lưu lại hơi thở của Thanh Tiêu tỏ rõ hết thảy vừa phát sinh không phải là hư ảo, hơn nữa... Nụ hôn đầu của mình đã cho Thanh Tiêu.

Lúc Đoạn Đồng đẩy cửa ra ngoài, Thanh Tiêu như trước nhắm hai mắt, nói cho đúng là không dám mở mắt, nhưng bên tai lại đổ bùng.

60. Chương 60

Buổi tối Đồ Tô Lưu sẽ lý sự, sẽ đá chặn, sẽ cắn người??!!

Đoạn Lục Khí bật lỗ tai xoay người xuống giường.

Trước kia lúc bọn họ huấn luyện quân sự ngủ cạnh giường nhau, sao không phát hiện Đồ Tô Lưu lúc ngủ có loại sở thích này.

Ôm chăn lông từ trong ngăn kéo ra, đến phòng khách phát giác Đoạn Đồng đã ở đó.

Đoạn Đồng ngồi thẳng tắp trên ghế salon trong phòng khách, ánh sáng của laptop ánh lên khuôn mặt không thay đổi của hắn, có vẻ u ám mà vẩn vơ.

Đoạn Lục Khí cầm chăn lông che lấy tầm mắt, thiếu chút nữa đã thốt ra một câu “Oan quỷ tha mạng”.

Đoạn Đồng đương nhiên cũng nhìn thấy Đoạn Lục Khí bộ dạng như bị vứt bỏ, lấy chăn lông màu da cam che hơn nửa khuôn mặt, có chút... Thẹn thùng?

“Đã trễ như vậy, ra đây làm cái gì?” Có lẽ là Đoạn Đồng tâm tình tốt, câu hỏi của Đoạn Đồng, Đoạn Lục Khí nghe không hề giống linh hồn bóng đêm ác độc.

“À, uống ngụm nước.” Chung quy không đến mức nói là bị Đồ Tô Lưu đạp xuống giường, định đến phòng khách ngủ đi.

Đoạn Đồng nghe vậy, lại nhìn em ấy một cái, cúi đầu nhìn về phía màn hình máy tính, tiếp tục gõ bàn phím, “Bây giờ rất lạnh hả? Ôm chăn đi ra uống nước?”

Cổ giả bộ bình tĩnh đi về phía ghế salon vài bước, Đoạn Lục Khí mới phát hiện chỗ mình vốn định ngủ đã bị ông anh nhà mình mang chăn chiếm.

“Anh!” Đoạn Lục Khí ôm chăn của mình, cơ thể hơi cuộn lại ngồi ở một bên ghế salon, kêu khổ nói: “Tại sao anh không mua cái nhà nhiều phòng khách hơn vậy, 150, 160 mét vuông, không phải bình thường đều là 3 phòng một sảnh sao?”

“Một mình em cả đêm có thể ở hai gian thậm chí ba gian phòng?”

“Trong nhà không phải sẽ tình cờ có bạn bè gì đó tới ở sao? Nhiều thêm mấy gian phòng để chuẩn bị bất cứ tình huống nào chứ!” Lời tuy nói như vậy, nhưng Đoạn Lục Khí cũng chưa từng thấy anh hắn cùng ai quan hệ cực kỳ tốt, còn ở nhà Đoạn Đồng qua đêm, chính hắn kỳ thật cũng là lần đầu tiên.

Đoạn Đồng không thích náo nhiệt, không thích nhiều người cũng không thích gặp gỡ, đối với công tác cần thận tỉ mỉ đối với cấp dưới yêu cầu nghiêm khắc, còn đối với bạn bè... Đoạn Lục Khí rất khó tưởng tượng có người có thể cùng Đoạn Đồng ung dung vui vẻ ở chung, càng đừng nói Đoạn Đồng mời người khác đến nhà mình Happy.

Có điều Thanh Tiêu ngược lại là một ngoại lệ.

Đoạn Lục Khí đưa ánh mắt chuyển đến phòng ngủ chính.

Cửa phòng ngủ chính khép.

Đoạn Đồng và Đoạn Lục Khí tuy là anh em, nhưng đề tài có thể trò chuyện giữa hai người thật sự không tính là nhiều.

Trên cơ bản đều vây quanh “Cuộc sống của anh/em lúc này thế nào?” “Công tác như thế nào?” “Thực tập thế nào?” để nói, trong chốc lát không khí đã lạnh.

Không tìm được gì để nói Đoạn Lục Khí liền ôm chăn cười gượng, tính toán nên mở miệng đòi tiền anh hắn như thế nào, Đoạn Đồng không biết làm sao tiếp tục đề tài nên cứ tiếp tục lấy hạng mục sửa chữa văn kiện công ty quý sau.

Như vậy mới không thấy xấu hổ, vẫn kéo dài đến khi điện thoại di động trên bàn trà vang lên.

Đoạn Lục Khí nghe tiếng phân biệt vị trí, chuẩn xác lấy điện thoại ra, rất là chân chó đưa cho Đoạn Đồng, nhưng một bộ biểu tình “Em không có cố ý lấy lòng, anh đừng lo ngại.” khiến cho Đoạn Đồng không khỏi nhìn hẩn nhiều hơn một chút.

Nhấn xuống mục trò chuyện để nghe, “”Xin hỏi là vị nào?” Câu nói này còn chưa mở miệng, Đoạn Đồng mới ý thức được cái điện thoại này không phải của hẩn, mà là của Thanh Tiêu.

“Thầy Thanh Tiêu, tôi là Cổ Hiểu Tùng.” Bên kia điện thoại truyền tới là một giọng nam trầm ổn ôn hòa, “Liên quan tới chuyện Tiền Hàm, trường học đã có quyết định, tuy rằng em đã xin nghỉ, nhưng thứ tư có thể đến trường học một chuyến hay không.”

“Có thể, tôi sẽ chuyển lời lại cho em ấy.” Đoạn Đồng không nhiều lời, lễ phép cúp điện thoại, lại bắt đầu nhìn văn kiện.

Cho dù Đoạn Đồng duy trì biểu hiện lạnh lùng bình thường trước sau như một, Đoạn Lục Khí vẫn mơ hồ cảm thấy cú điện thoại vừa rồi dường như đã sinh ảnh hưởng gì đó với Đoạn Đồng.

61. Chương 61

Sáng ngày hôm sau, lúc Đoạn Đồng từ phòng ngủ chính đi ra, Đoạn Lục Khí vừa vịn từ trên ghế salon dùng tư thế tương đối mượt mà lăn xuống sàn.

Trên bàn đá cẩm thạch trong phòng khách bày một túi ni lông chứa đầy đồ, trên túi ni lông còn in cực lớn nhãn hiệu “Tốc Khách” của cửa hàng tiện lợi.

Tối hôm qua thấy Đoạn Lục Khí bộ dạng muốn ngủ trên sofa, dường như lại có cái gì khó nói nên lời, Đoạn Đồng liền cố hết sức xem xong văn kiện nhường quyền sử dụng phòng khách, cho mình một lý do nhất định phải về phòng ngủ chính đi ngủ.

Vào lúc ấy đại khái là trời vừa rạng sáng, Đoạn Đồng có thể xác định trên bàn phòng khách không có cái túi đồ này.

Tiến lên mở cái túi ra, bên trong là ba bộ đồ rửa mặt mới tinh.

Nghe thấy tiếng Đoạn Đồng xột xoạt mở túi nilon, Đoạn Lục Khí nằm trên mặt đất do mới vừa cùng sàn nhà tiếp xúc thân mật, mơ mơ màng màng mở mắt ra, khi nhìn đến anh hẩn mặt tê liệt vạ năm, khuôn mặt khí khái hào hùng nhưng cũng âm khí thì lập tức thanh tỉnh, từ dưới đất bò dậy.

“Em mua?” Đoạn Đồng chỉ chỉ túi dụng cụ thường ngày kia.

“Đúng rồi, anh, nhà của anh có đồ rửa mặt dư không?” Đêm qua Đoạn Lục Khí ở trên ghế sa lon ngủ không yên, đột nhiên nghĩ đến chuyện này.

Đoạn Đồng vẫn là một người sống một mình, khăn mặt, bàn chải đánh răng, ly có lẽ đều là phần một người, sáng hôm sau, làm sao Đồ Tô Lưu và hẩn rửa mặt bây giờ?

Nghĩ như vậy liền trở mình từ trên ghế salon đứng trên mặt đất, xuống lầu tìm nhà buôn bán cửa hàng tiện lợi 24 giờ Tốc Khách mua ba bộ đồ rửa mặt.

“Em còn mua dùm cho anh Tiêu nữa.” Đoạn Lục Khí nói, nhưng đầu óc vừa mới thanh tỉnh không biết tại sao bắt đầu thấy u ám, mí mắt bắt đầu run.

Hẩn liếc nhìn điện thoại di động, ở trên hiện ra 6: 00 giờ sáng Bắc kinh.

Ngày hôm qua mới ngủ được một giờ, ngày hôm nay sáu giờ đã rửa mặt xong xuôi ăn mặc chỉnh tề, nếu để cho Đồ Tô Lưu biết, nhất định sẽ soi mói một câu: Đây là anh của anh muốn theo tiết tấu trắng niên mất sớm hả!

Mỗi ngày thờ phụng ngủ chín tiếng mới có thể trường sanh bất lão, đầu óc Đoạn Lục Khí bây giờ sắp bị hai chữ lấp đầy: Muốn ngủ muốn ngủ muốn ngủ muốn ngủ.

Đoạn Đồng liếc mắt nhìn nửa người Đoạn Lục Khí đã ngã về ghế sofa, trên mí mắt và dưới mí mắt đã dính chung một chỗ, tự mình động thủ cầm phần rửa mặt của Thanh Tiêu trở về phòng ngủ.

Lúc Đoạn Đồng mang thứ đó đặt ở toilet phòng ngủ chính đi ra, Thanh Tiêu đang ngồi ở bên giường, khom người tìm cái gì đó trong vali.

Nhưng đây không phải trọng điểm.

Đối với Đoạn Đồng mà nói trọng điểm là, áo ngủ trên người của Thanh Tiêu đã bị cởi quăng dưới giường.

Thanh Tiêu vào giờ phút này là trần truồng nửa người trên tìm đồ.

Trong đầu Đoạn Đồng không ngừng thay nhau xuất hiện hình ảnh kiều diễm trong mộng tối hôm qua.

Nhất là khi mắt hấn không chớp nhìn chằm chằm phần lưng cực đẹp, đường cong không ngừng theo động tác của Thanh Tiêu mà lên xuống.

Ánh mắt sau lưng dần dần chuyển thành nóng rực, Thanh Tiêu cho dù trì độ, cũng có thể cảm nhận được khác thường.

Động tác lật đồ của anh hơi ngưng lại, quay đầu, nhìn thấy Đoạn Đồng đang nhìn anh, khuôn mặt nghiêm túc chăm chú, có chút ngưng ngững, cười nói, “Đàn anh, em đang tìm một bộ quần áo, hình như chưa bỏ vào vali.” Dứt lời âm cuối mang theo một chút ảo não: Mình nên cố gắng kiểm tra vali, đồ vật thu xếp thực sự quá vội vàng rồi.

“Đồ rửa mặt mới anh để trong phòng vệ sinh, em suy nghĩ coi còn thiếu cái gì, buổi sáng chúng ta đi mua.” Sau khi Đoạn Đồng nói với Thanh Tiêu xong, định đến thẳng phòng khách, nhưng trong nháy mắt lại đi đến cửa phòng ngủ chính, cực nhanh liếc nhìn Thanh Tiêu, góc độ kia, vừa vặn không hề có vải vóc che chắn trước mặt nên nhìn không sót một cái gì.

Vẽn vẹo liếc một chút, liền rất khó dời mắt đi.

“Đàn anh còn việc gì sao?” Thấy Đoạn Đồng sững sờ ở cửa, Thanh Tiêu buông quần áo trong tay xuống, cách Đoạn Đồng gần hơn, hỏi.

62. Chương 62: Tán Tỉnh Xin Mời Đợi Lúc Không Người

Thanh Tiêu thấy Đoạn Đồng sững sờ ở cửa, liền buông quần áo trong tay xuống, tới gần Đoạn Đồng hơn một chút, hỏi. “Đàn anh còn chuyện gì sao?”

Khoảng cách rút ngắn này khiến Đoạn Đồng thấy được hình ảnh càng thêm hoạt sắc sinh hương.

Làn da Thanh Tiêu rất trắng, nhưng cũng không phải cái loại tái nhợt không khỏe mạnh, hơn nữa có chút hồng nhạt.

Từ vai đến eo nhỏ hầu như tìm không được một chút thịt dư, đường cong thân thể lưu loát ưu mỹ.

Một thân thể của nam nhân... Lớn lên sao có thể như thế... Mê người vậy chứ?

Đoạn Đồng theo bản năng nuốt nước miếng một cái, nhưng đường cong theo động tác nhỏ nhất của Thanh Tiêu càng làm hầu kết của Đoạn Đồng khẽ trượt lên xuống.

“Trước tiên mặc quần áo vào, đến phòng khách rồi nói sau.” Trước khi lí trí sụp đổ, Đoạn Đồng nói, đi vài bước, cách cửa gần hơn chút, cách Thanh Tiêu xa hơn chút.

Vào lúc này đầu Đồ Tô Lưu vừa vặn từ ngoài cửa thăm dò vào.

Sáng nay lúc Đồ Tô Lưu tỉnh, còn tưởng rằng Đoạn Lục Khí từ lúc nào giàu có rồi, rốt cục không cần chen chúc trong ở căn phòng trong ngôi nhà nhỏ mà chạy theo hướng khá giả.

Có thể đi đến phòng khách, nhìn trang trí chung quanh đơn giản không rườm rà thậm chí phòng ốc lộ ra chút lạnh như băng, liền lật đồ ý tưởng lúc trước là Đoạn Lục Khí rốt cuộc có tiền đồ.

Hắn dám lấy đầu mình thề, trong vòng ba năm, Đoạn Lục Khí cũng sẽ không có cái thưởng thức như chủ nhân căn nhà này, trong vòng mười năm, Đoạn Lục Khí cũng sẽ không có năng lực kinh tế làm chủ nhân cái nhà này, đương nhiên trừ phi anh ta mua xổ số trúng giải nhì trở lên.

“Tối hôm qua em uống quá say, anh lại không gọi được xe, mà cái quán bar chúng ta uống rượu ở gần chỗ anh của anh, anh liền đưa em đến nhà anh của anh.” Đang ngủ say bị lay tỉnh, Đoạn Lục Khí cũng không dám nổi nóng thành thành thật thật nói, vừa ngáp vừa chỉ chỉ phòng ngủ, “Anh của anh bây giờ đang ở trong phòng ngủ.”

Xuất phát từ lễ phép căn bản, nếu mình dưới tình huống không quen nhau mà ở nhà của người khác, nói ‘cám ơn’ cùng với nói vài lời ‘thực sự là làm anh thêm phiền toái’, các loại lời xã giao ‘thật không tiện’ là nhất định phải có.

Ít nhất, mẹ của Đồ Tô Lưu và giáo viên văn giáo dục hắn như vậy.

Vì vậy, hắn liền đi khách sáo với Đoạn Đồng.

Nửa cái đầu mới vừa chui vào, cứng người trong chốc lát liền lập tức rụt trở về.

Bên trong.... Đây là đang làm gì? Cảnh xuân vô hạn cợt sủng cướp cò, giữa ban ngày động dục sao?

Bọn Chính Huyền Dư Huyền Hoa Bách Hợp còn nói cái gì Quy Thất Biến thích Kiếm Thượng Hoa Quang, nhưng hắn từng hỏi Đoạn Lục Khí, Đoạn Lục Khí nói Kiếm Thượng Hoa Quang là họ hàng nhà bọn họ, bởi vì trưởng bối nhờ cậy, cho nên anh của anh ta mới có thể chiếu cố cậu ta.

Bây giờ Đoạn Đồng và Thanh Tiêu như vậy, rõ ràng là cùng ở chung nhà nha! Hơn nữa đã hiểu cái loại ở chung này cũng không phải kiểu rất thuần khiết.

Tán tỉnh xin mời chờ lúc không người, xin đừng nên động dục giữa ban ngày được rồi! Mặt Đồ Tô Lưu lập tức nóng lên.

Mặc dù hắn từng coi qua Web người lớn, xem qua GV, nhưng cũng chỉ là nhìn tên phim, không có ý tứ ẩn mở nha. Nhưng ở trước mặt Đoạn Lục Khí không thể thừa nhận bị kinh sợ nên dĩ nhiên phải thể hiện bộ dạng cái gì cũng đều trải qua.

Nhưng thô bỉ bên ngoài không thể che dấu nội tâm thuần khiết của hắn nha!

Đồ Tô Lưu ở trước cửa phòng ngủ chính vò mặt vò đầu nghĩ linh tinh, dáng vẻ như là sắp bùng nổ.

Đoạn Lục Khí thấy, rất quan tâm qua hỏi, “Đồ Tô, em làm sao vậy?” Lại chuyển hướng về phía cửa phòng ngủ chính, tò mò nhìn vào bên trong một cái.

Trong phòng ngủ chỉ có Đoạn Đồng đang kéo rèm cửa sổ, toilet truyền đến tiếng nước chảy, hắn là Thanh Tiêu đang sử dụng toilet.

Ánh mặt trời buổi sáng xuyên thấu qua thủy tinh chiếu sáng cả căn phòng, cũng rơi xuống trên người Đoạn Đồng, dường như rất ấm áp rất dễ chịu.

Đoạn Lục Khí đột nhiên dụi dụi mắt, không thể tin nhìn chăm chăm Đoạn Đồng trong phòng ngủ, dáng vẻ nhìn thấy cái gì cực kỳ khủng khiếp.

Nếu như, nhìn không sai, Đoạn Đồng vừa cười trong nắng ấm.

63. Chương 63: Trắng Đen Đảo Ngược

Mới hơn sáu giờ sáng, bốn người đã rửa mặt xong xuôi tụ tập ở bàn ăn bên cạnh phòng khách.

Bàn ăn luôn luôn vắng vẻ khó có được bốn góc đều đã có người ngồi, điều này kỳ thực làm cho Đoạn Đồng có cảm giác bốn người bọn họ đang tụ họp gia đình.

Đoạn Lục Khí là loại người có thể ngủ qua bữa sáng, đem bữa sáng và cơm trưa hợp lại ăn một lúc.

Đồ Tô Lưu là loại người không muốn phiền phức, vì tích góp tiền mua trang bị trò chơi mà có thể uống một chén nước sôi làm bữa sáng.

Đối với loại người ngày đêm đảo lộn như bọn họ, có ăn bữa sáng hay không cũng không phải là chuyện quan trọng.

Mà công tác điên cuồng như Đoạn Đồng ở trong mắt bọn họ, phương diện này cùng bọn họ có chỗ giống nhau.

Thanh Tiêu đối với tủ lạnh trống rỗng nhà Đoạn Đồng không biết nên ra tay làm sao.

Phòng bếp nhà Đoạn Đồng rất lớn, dụng cụ trong phòng bếp cũng rất mới, giống như là mới vừa mua về.

Hơn nữa, lật tung ngăn tủ phòng bếp, Thanh Tiêu cũng không tìm thấy dầu ăn.

Ngăn tủ cũng trống rỗng, chỉ có một vài thứ, chính là một bịch muối i-ốt chưa mở ra, một bịch bột ngọt và một gói rượu gia vị Thiệu Hưng.

Đoạn Lục Khí và Đồ Tô Lưu ở bàn ăn nhàm chán chờ bữa sáng, thế cho nên Đồ Tô Lưu lấy điện thoại di động ra bắt đầu lướt Weibo, còn Đoạn Đồng thì lại đi về phía phòng bếp.

Mỗi ngày trên Weibo đều có thể vây xem mãnh liệt, đề tài đứng đầu cuối cùng là “Giáo viên sinh vật, xin nói xin lỗi với em!”

Nhấn vào cái đề tài này lật xem, Đồ Tô Lưu đại khái hiểu được một chút tình huống.

Khởi xướng cái đề tài này chính là một đứa học sinh cấp 3 nào đó, bởi vì cô bé bị giáo viên sinh vật đối xử không công bình làm cho không thể qua bài thi sinh vật, dưới sự đau buồn, cô bé muốn đi tìm cái chết nhưng được bạn học chung quanh khuyên ngăn và an ủi, sau khi ba mẹ cô bé biết chuyện này, đến trường học tìm giáo viên lý luận, vốn chỉ là hy vọng cùng giáo viên giải quyết rõ ràng chuyện này, ai ngờ thái độ giáo viên cực kỳ hung hăng, cuối cùng còn đẩy cửa mà đi, thậm chí trong quá trình nói chuyện có lời nói mỉa mai phụ huynh học sinh. Bây giờ học sinh này tạm thời nghỉ học ở nhà, nghĩ đến chuyện này, trong lòng càng áp lực, cho nên mới phải lập cái đề tài này.

“Tổ chất giáo viên bây giờ thực sự là.....” Đồ Tô Lưu thương tiếc than thở, “Liếc mắt thôi cũng thấy nóng rồi, giáo viên này chờ bị người thịt đi.”

Nhìn xuống bình luận, thấy trước hết là mấy cái bình luận nhấn lại muốn giáo viên kia xin lỗi, quỳ xuống xin lỗi cũng không đủ, an ủi học sinh đó không nên quá khổ sở, mặt khác trên cơ bản đều là để lại “Ha ha ha ha, tôi đối với chuyện này cười không nói.” “Người đang làm, trời đang nhìn, ngẩng đầu ba thước có thần minh, tốt nhất mày nên cẩn thận.” Các loại bình luận nói không rõ ràng, một người sử dụng Weibo lời nói kịch liệt nhất, tên gọi Chính Huyền Nhật Lăng Không có thêm quan tâm lẫn nha với Đồ Tô Lưu.

Trên căn bản là tên Chính Huyền gửi bình luận đều bị hệ thống đổi thành *, có thể tưởng tượng được là các loại thô bạo.

Câu đầu tiên chính là “Làm người không được như vậy chứ? Mày lại có thể đem sự tình đảo ngược mà nói, sao mày không ***, mày còn muốn giáo viên xin lỗi mày, mày quỳ xuống nói xin lỗi hẳn còn tạm được!”

Trong phần bình luận của Đồ Tô Lưu lần lượt thấy tên Hoa Bách Hợp và Dư Huyền nói, không chỉ trích dẫn bình luận tràn ngập mùi thuốc súng của Chính Huyền, còn dồn dập ủng hộ Chính Huyền.

Đồ Tô Lưu nhớ bọn Ho Bách Hợp Chính Huyền Dư Huyền là bạn học cùng lớp, người học sinh này cũng có thể là bạn học của bọn họ đi... Nhưng nếu bạn học bị đả ngộ không công bình như vậy, với tư cách là bạn học không giúp đỡ còn chưa tính, còn đăng loại bình luận này?

Đồ Tô Lưu có chút hoài nghi tính chân thật của chủ weibo về việc này.

Đoạn Lục Khí thấy biểu tình trên mặt Đồ Tô Lưu biến hóa phong phú, hơi hiếu kỳ Đồ Tô Lưu đang nhìn cái gì, sau khi vói đầu qua đọc xong cái Weibo kia, bấp thịch trên mặt giật giật.

Cái Weibo này nói không phải là đổi trắng thay đen chuyện của anh Tiêu sao.

Tác giả có lời muốn nói: Lại nói, viết thịch thịch có thể bị cưa đồng hay không, cầu tẩn giang viết thịch không bị cưa đồng...

64. Chương 64: Rút Gọn Thích Hợp

Lúc Thanh Tiêu và Đoạn Đồng bùng mặt đi ra, Đoạn Lục Khí hỏi thăm từ đầu đến cuối chuyện “Giáo viên sinh vật, xin nói xin lỗi với em” xong. Đồ Tô Lưu liền than thở: Đầu năm nay, thật sự là loại người gì cũng có, gia đình của cô gái đó, có phải không biết xấu hổ hay không, còn cần ngược lại giáo viên sinh vật tốt như Thanh Tiêu một cái.

Đoạn Đồng vào phòng bếp chính là nghĩ đến trong phòng bếp không có gì có thể cho Thanh Tiêu nấu.

Bình thường Đoạn Đồng ở nhà chỉ có hai loại hình thức ăn cơm.

Một là nấu nước sôi ăn mì.

Khang sư phụ vị bò kho, vị thịt kho đông pha. Vị vịt nấu măng còn có Kim Mạch Lang biếu tặng trứng mận thịt kho, nhiều loại khẩu vị, tùy tâm lựa chọn.

Hai chính là gọi thức ăn ngoài.

Thường xuyên gọi nhất là cửa tiệm mì thịt bò trước kia Tư Đồ Bân làm việc lấy mì thịt bò làm chiêu bài, lại bán thức ăn vặt Đài Loan, tráng miệng bò bít tết kiểu tây và các món ăn khác.

Nhưng mà, thời gian cửa tiệm này buôn bán là buổi trưa 11:30 cho đến rạng sáng 12:00.

Chỗ đặt mì ăn liền là gần sát tủ lạnh màu đen.

Nếu không phải Đoạn Đồng từ bên trong tủ lạnh lấy ra từng gói mì thịt bò kho Khang sư phụ, Thanh Tiêu còn tưởng rằng cái đó là đồ thừa.

Đồ Tô Lưu nhìn thấy mì vốn cũng không hứng thú lắm, lại thấy Đoạn Lục Khí kiêu mấy miếng bỏ vào miệng, biểu tình từ bình thường chuyển sang khinh ngạc, thì càng không có lòng tin với hương vị mì này.

Tuy Thanh Tiêu bất kể là ở trong game hay là trong hiện thực đều bị YY thành thụ, nhưng YY dù sao cũng là YY mà, cùng sự thật vẫn có sai biệt chứ. Hơn nữa thụ nấu ăn cũng không phải không ngon.

Đồ Tô Lưu tự nhủ như vậy, gấp một đũa lên, không nhai mấy cái đã múc một muỗng súp nuốt xuống.

Cho đến khi vào bụng non nửa chén, dư vị mới tới, vô cùng muốn hỏi Thanh Tiêu một câu, “Đây thật sự là Khang sư phụ? Anh ngâm như thế nào? Mau dạy em, về sau em cái gì cũng không ăn, chỉ ngâm cái mà ăn!”

Ngay cả Đoạn Đồng cũng không hiểu vì sao đồng dạng phối liệu với Thanh Tiêu sao mình ngâm lại ra mùi vị kém nhiều như vậy.

Giải quyết xong điểm tâm, Đồ Tô Lưu trông mong nhìn Đoạn Lục Khí, công khai cười gằn + ám chỉ hấn một thứ gì đó.

Đoạn Lục Khí thu được chỉ thị, cực kỳ mất tự nhiên xê dịch lại ghế sa lon đơn Đoạn Đồng đang ngồi.

Đoạn Đồng cảm tai nghe vào Laptop, sắp mở video hội nghị.

“Anh! ” Một tiếng gọi này của Đoạn Lục Khí rõ ràng không đủ sức lực, “Tổng giám đốc DK chơi QQ hay là MSN? Cô ấy xem ra rất trẻ rất phong cách.”

“QQ, em ấy không lên MSN.” Đoạn Đồng đương nhiên biết đây rốt cuộc là ai hỏi, mặc dù không thích thuận nước giong thuyền, nhưng vẫn cần cứ sự thật trả lời, “Em ấy thực sự rất có phong cách đó.” Cả ngày bố trí phòng làm việc của mình và Đăng Tấn QQ giống như chủ đề ngày lễ, hơn nữa theo Tư Đồ Bân kêu khổ rằng cũng tương đối thích mua sắm, lại còn thích ném đồ vật.

Một khởi đầu tốt là một nửa của sự thành công, Đồ Tô Lưu lấy ánh mắt ủng hộ Đoạn Lục Khí tiếp tục.

“Cô ấy thích làm cái gì?” Đoạn Lục Khí tiếp tục hỏi.

Diệp Phong thích làm cái gì? Đoạn Đồng tỉnh tể nghĩ.

Không phải là cả ngày ngồi ở trong phòng làm việc trêu đùa sai khiến Tư Đồ Bân, mỗi ngày lên một vài trang web xem tiểu thuyết cảm H và manga, 24 giờ ở vào trạng thái nào bồ quá độ, bây giờ lại bắt đầu ý dâm hấn và Thanh Tiêu.

Xét theo nhiều chuyện chồng chéo mà Diệp Phong làm, sau khi Đoạn Đồng rút gọn lại cho thích hợp, mới nói, “Ngồi phòng làm việc, lên mạng đọc sách, cả ngày dùng não, quan tâm cấp dưới.”

Sống như vậy không thú vị?

Đồ Tô Lưu sau khi nghe xong bĩu môi, nữ giới nghiêm túc thành thực chứng chạc có sự nghiệp có thể không phải là món ăn của hấn, mặc dù ấn tượng đầu tiên vô cùng tốt, nhưng nếu hai người ở chung thì phải có chủ đề chung để trò chuyện nha, dù sao vẫn không thể nhìn mặt của đối phương mà sống chứ?

65. Chương 65: Ra Tay Từ Máy Tính Tiền Hàm

Ở cửa nhà Đoạn Đồng, Đoạn Lục Khí càng nghĩ càng uất ức thiếu kiên nhẫn, ngăn cản Đồ Tô Lưu, nói, “Kỳ thực em không có thích Diệp Phong đến như vậy, đúng không? Em chỉ muốn lừa anh một chút!”

Đồ Tô Lưu nhú mày.

Chẳng qua muốn gọi Đoạn Lục Khí mời uống rượu nên lấy đại một cái cớ, ai ngờ Đoạn Lục Khí tưởng thật, còn giúp hấn tìm Đoạn Đồng tới giúp đỡ.

Có huynh đệ như vậy, còn cầu mong gì hơn!

“Kỳ thực, em cảm thấy mình không xứng với cô ấy.” Thế nhưng mấy giây sau vẻ mặt Đồ Tô Lưu liền trở nên âm trầm, rũ tầm mắt xuống, giọng nói tự oán hận, “Chỉ trách gia thế của em quá bình thường, người cũng quá bình thường, trèo không tới tổng giám đốc DK.” Quyết không đề cập tới việc mình lừa Đoạn Lục Khí bao nhiêu tiền rượu.

Tuy rằng giả vờ rất rõ ràng, nhưng ít nhiều gì vẫn lộ ra chút tâm tình tự ti không có chí tiến thủ.

“Được rồi, ai kêu anh là huynh đệ với em chứ.” Đoạn Lục Khí vỗ vỗ vai Đồ Tô Lưu tỏ vẻ an ủi.

Nếu là thường ngày, kết quả khi Đoạn Lục Khí dám hò hét Đồ Tô Lưu chính là bị Đồ Tô Lưu sửa chữa một trận.

Lần này khó được hòa bình vô sự, Đồ Tô Lưu cũng không còn bộ dạng một chút xíu liền muốn động thủ.

Đoạn Lục Khí vừa đi vừa lo lắng nhìn Đồ Tô Lưu: Lần này không biết có thực sự bị đả kích không?

Ước chừng Đoạn Lục Khí và Đồ Tô Lưu đã đến cổng khu cư xá, Đoạn Đồng mới đóng cửa chính vừa mới khép hờ lại.

Nghe đối thoại của Đoạn Lục Khí và Đồ Tô Lưu một chữ cũng không sót, cũng không phải xuất phát từ chủ ý của Đoạn Đồng.

Chỉ là Đoạn Đồng thấy cửa không khóa kín, mới đi tới bên kia cửa.

Xem ra tiền sinh hoạt tháng này của Đoạn Lục Khí đã hết rồi.

Lại một lần nữa hoài nghi có phải thật sự mình và Đoạn Lục Khí là cùng một nhóm DNA hay không, Đoạn Đồng đóng cameras, lên trên web ngân hàng dự định chuyển một khoản tiền vào thẻ của Đoạn Lục Khí.

Trên QQ, avarta của Diệp Phong “Tích tích tích” Nhún nhảy sung sướng.

Trạch hủ toàn năng ba loại cơ bản (Tên QQ Diệp Phong)

Nghe nói thứ 4 này anh định làm kỹ sĩ hả 118 cố gắng ra sức, đừng để DK mất mặt, cầu chúc anh và thầy Tiêu Tiêu anh hùng trở về, lễ vật em gửi vào hòm thư của anh rồi, tốt nhất đến lúc đó rồi hãy mở ra! 3 Đoạn phó tổng giám đốc, em tương đối coi trọng anh! Không nên chủ quan nha! Công đức vô lượng (Hình ảnh).

Hòm thư? Đến lúc đó rồi mở?

Đoạn Đồng cảm thấy thứ Diệp Phong gửi qua cũng không phải là thứ gì tốt.

Quy Thất Biến (Tên QQ Đoạn Đồng)

Chuyện Tiền Đốc có tiến triển gì chưa?

Trạch hủ toàn năng ba loại cơ bản

Không có 125 Tư Đồ không xâm nhập được vào máy tính để ở nhà của lão già kia. Tư Đồ thật vô dụng! 187

Quy Thất Biến

.....

Sáu dấu chấm trên màn hình, là Đoạn Đồng dùng để tế điện hình tượng càng ngày càng bất tài của Tư Đồ.

Dù cho người lợi hại hơn nữa, mỗi ngày bị em đùa như vậy, cũng sẽ bị đùa hư chứ!

Hơn nữa, Diệp Phong xem ra đã điều tra Thanh Tiêu, cũng biết chuyện giữa Tiền Đốc Tiền Hàm và Thanh Tiêu.

Tiền Hàm...!

Trong đầu Đoạn Đồng nhanh chóng có một ý định lớn mật được hình thành nhưng nhất định có thể thực hiện.

Quy Thất Biến

Bây giờ Tiền Hàm con gái Tiền Đốc tạm nghỉ học ở nhà, gọi Tư Đồ ra tay từ máy vi tính của cô bé.

Gia đình bình thường dùng chung một mạng, chỉ cần có thể xâm nhập một máy trong đó, liền... Đoạn Đồng cảm thấy kế hoạch này có tính khả thi cao hơn.

Trạch hủ toàn năng ba loại cơ bản

178 Ai ôi ~ Anh thật là hư nha. 118 Bây giờ em lập tức gọi Tư Đồ đi dụ dỗ cái con cóc quái kia o(_)o

Quy Thất Biến

Em có tài khoản QQ của cô bé?

Trạch hủ toàn năng ba loại cơ bản

Hừ, bây giờ con cóc quái này ở Weibo phát tiết cầu đồng tình, còn phơi ra tài khoản QQ của bản thân, muốn không có cũng khó.

66. Chương 66: Bữa Tối Thứ 4 Của Bốn Người Tình Nhân

C trung.

“Nhà trường biết chuyện Tiền Hàm thành ra như vậy, thầy Thanh Tiêu không có trách nhiệm.” Hiệu trưởng C trung là ông lão đã có tuổi, nói chuyện rất bình thản, thậm chí như là đang an ủi Thanh Tiêu, “Ba Tiền Hàm đưa ra yêu cầu vô lý muốn thu hồi giấy chứng nhận tư cách giáo viên của thầy, nhà trường đã từ chối, cũng thương thảo với hắn xong, nhưng đoạn thời gian này, thầy Thanh Tiêu vẫn nên ở nhà nghỉ ngơi thật tốt, chờ sau khi chuyện này lắng lại một chút, rồi về trường dạy học tiếp.”

Không phải sa thải, cũng không có chỉ trích, vắn vắn chỉ là ở nhà trốn tránh chuyện này.

Điều này làm cho trong lòng Thanh Tiêu vốn khó chịu đã dễ chịu hơn chút.

“Bối cảnh gia trưởng Tiền Hàm không đơn giản, thầy Thanh Tiêu tốt nhất phải cẩn thận một chút.” Chuyện Thanh Tiêu xin nghỉ đi bệnh viện, sớm đã truyền ra âm ỉ trong trường, người sáng suốt đều có thể nhìn ra là ai gây nên, chần chờ một chút, hiệu trưởng lại nói, “Có một vài thời điểm, vẫn nên thỏa hiệp, đừng bởi vì nhất thời trẻ tuổi nóng tính mà phá huỷ tiền đồ cả đời mình. Thầy Thanh Tiêu, thầy còn trẻ, con đường tương lai còn rất dài để đi.”

Xem ra, áp lực mà hiệu trưởng phải chịu đựng so với Thanh Tiêu cũng không nhỏ.

“Cảm ơn hiệu trưởng nhắc nhở.” Thanh Tiêu vẫn là cung kính rời khỏi văn phòng.

Đối với hiệu trưởng C trung, việc này theo ông lão đi từ thời đại cải cách văn hóa đến bây giờ, Thanh Tiêu vẫn là tôn kính.

Cửa trường học, Đoạn Đồng ở trong xe liên tục nhìn đồng hồ, có chút buồn bực giờ phút này tình cảnh Thanh Tiêu ở trong trường học ra sao.

Thế cho nên khi nhìn thấy Thanh Tiêu đi ra, mặt mỉm cười, mà mỉm cười đó không hề giống như cố gắng trưng ra, nên Đoạn Đồng thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi Thanh Tiêu lên xe, Đoạn Đồng không có lập tức khởi động xe, nghiêng đầu hỏi Thanh Tiêu, “Lãnh đạo nhà trường nói cái gì?”

“Tạm thời ở nhà nghỉ ngơi, qua một thời gian ngắn lại về trường học.” Nói đến đây, vẻ mặt Thanh Tiêu không biến hóa nhiều lắm, “Như vậy không phải vừa vắn có thể theo Cố sư huynh sao, nhất cử lưỡng tiện.”

Gần như đã quên mình là bệnh nhân, lúc này Đoạn Đồng mới nhớ tới trên người mình còn có thương tích.

Cùng với việc mình như thế nào lừa Thanh Tiêu đến nhà.

“Nghỉ ngơi một thời gian, cũng rất tốt.” Đoạn Đồng khởi động xe.

Lái xe đến nửa đường, điện thoại di động Đoạn Đồng vang lên, hai cánh tay đều không tiện nên Đoạn Đồng nói với Thanh Tiêu, “Có thể giúp anh mở di động thành loa ngoài không?”

Thanh Tiêu chọn nghe, ấn xuống phím loa ngoài.

Thanh âm của Diệp Phong liền từ trong điện thoại di động truyền ra.

“Thế nào? Anh và Tiêu mỹ nhân anh hùng trở về chưa?” Lần này dứt khoát ngay cả ‘thầy’ cũng bị mất, trực tiếp mất hết tiết tháo mà đổi thành gọi: Tiêu mỹ nhân.

“Chớ nói nhảm!” Đoạn Đồng hối hận khi mở loa ngoài, nhìn nhìn Thanh Tiêu, phát hiện khuôn mặt em ấy đã lộ ra một chút kinh ngạc.

Một loại dự cảm xấu bao phủ trong đầu Đoàn Đồng.

“Bây giờ em và Tư Đồ đang ở trước cửa nhà anh, các anh mau trở về đi, chúng ta tiến hành bữa tối thứ tư của bốn người tình nhân, em chờ mong cái này đã lâu rồi! Đúng rồi, em gửi mail cho anh, anh xem chưa? Ha ha, khẳng định xem rồi đúng không! Có phải xúc động rồi hay không! Em còn mua rượu nữa, đêm nay bảo đảm khiến cho tình cảm các anh đến lúc nồng cháy... Ha ha.”

Cái mail kia của Diệp Phong đến tốt cùng là cái thứ đồ gì, Đoàn Đồng đã không muốn truy cứu.

H nặng khắp nơi, GV Screenshots còn thêm một hàng chữ rất to: Xin anh nhắm mắt lại, hình dung hai người trong ảnh thành anh và Thanh Tiêu.

“Dập máy.” Đoàn Đồng phun ra hai chữ, cực kỳ lạnh.

Thanh Tiêu cũng nghe thấy có chút khuynh hướng tình sắc, vừa đưa tay, chỉ nghe thấy Diệp Phong kêu to, “Anh mở loa ngoài hả? Tiêu mỹ nhân kia... Là thầy Tiêu ngồi ở ghế phó lái?”

“Đúng thế.” Đoàn Đồng tự mình động thủ, cúp điện thoại.

67. Chương 67

Diệp Phong bị cúp điện thoại liền ném di động cho Tư Đồ Bàn.

Tư Đồ Bàn cuống quýt tiếp điện thoại đang lưu loát tạo thành một đường cung xẹt qua không trung.

Cái điện thoại này có thể tốn gần một tháng tiền lương của hắn, mới mua được chưa tới 2 tuần, tuyệt đối đừng rút bể.

“Thỏ Thanh Tiêu đã có chút cảnh giác, sói xám Đoàn muốn ra tay ăn tươi anh ấy coi bộ độ khó có chút gia tăng.” Diệp Phong vượt tiểu ba, nghĩ linh tinh lên tiếng, “Tư Đồ, xem ra chúng ta phải thay đổi sách lược.”

Tư Đồ Bàn ở bên cạnh không khỏi cũng trúng đạn, nội tâm liền rơi lệ: Từ khi nào thành ‘chúng ta’ chứ rõ ràng là em muốn lôi kéo thêm người đi! Đoàn phó tổng giám đốc, người ta không phải là không gần nữ sắc sao, em còn cả ngày nghĩ đến nhét hắn vào nam nhân nữa chứ, còn là Thanh Tiêu đàn em của Đoàn phó tổng giám đốc, nếu thật sự bị em làm xảy ra chuyện gì, vậy còn nguy hiểm hơn.

Diệp Phong nhìn chằm chằm rượu đỏ để trước cửa một hồi lâu, vẫy vẫy tay với Tư Đồ Bàn, “Đi, mua chút rượu nữa.”

“Rượu, mua rượu gì?”

“Một lốc Sprite và rượu xái.”

“Em muốn làm cái gì?”

Diệp Phong cười nham hiểm, “Không gì cả, lấy uống mà thôi.”

Nhà Đoàn Đồng. Phòng khách

Trong Rượu đỏ đổ một chút Sprite và rượu xái thì mùi vị sẽ ra sao, Diệp Phong cũng không dám tùy tiện nếm thử.

Thanh Tiêu chỉ uống mấy ngụm, liền để ly rượu xuống.

Đoàn Đồng cũng uống một ngụm, rồi sau đó nhìn chằm chằm vào màu sắc trong ly để cao đựng rượu đỏ, quyết đoán nói, “Sprite.”

Vị chát chát của rượu đỏ cũng không thể che giấu được một chút vị ngọt khi bỏ thêm Sprite.

Đối với người không biết phẩm rượu như Tư Đồ Bàn, cái cảm giác này có thể xưng là mới mẻ cũng không sai.

Ngửa đầu trút xuống một ly lớn, khi Tư Đồ Bản dường như sắp gục, lại bị Thanh Tiêu ngăn lại.

“Rượu đổ thêm đồ uống có ga sẽ cùng axit hydrochloric trong dạ dày phản ứng, tạo ra khí carbon dioxide.” Mặc dù giọng nói và biểu tình của Thanh Tiêu đều rất ôn hòa, nhưng lời nói ra khiến Tư Đồ Bản có loại ảo giác đang ở trong lớp nghe Thanh Tiêu giảng bài, “Khí carbon dioxide sẽ ép dạ dày hấp thụ chất cồn nhiều hơn so với khả năng hấp thụ chất cồn của ruột non, sau cùng đối với thân thể tạo thành tổn thương lớn hơn.” Hơn nữa rượu này tác dụng rất chậm.

Ý tứ chính là dễ uống, nhưng không thể uống nhiều.

Quả nhiên là thầy giáo... Diệp Phong vẻ mặt “Em chẳng qua là cảm thấy thú vị, không có ý tứ gì khác.” ... Lúc Thanh Tiêu đang thảo luận vấn đề học thuật rất nghiêm túc rất có khí thế... Thật không giống con thỏ thuần lương...

Cho dù không có giao lưu cái gì, Diệp Phong và Tư Đồ Bản cũng quấy rầy Đoạn Đồng Thanh Tiêu đến chín giờ tối, lúc rời đi còn lưu luyến, thường xuyên nhìn Thanh Tiêu và Đoạn Đồng.

Buổi tối, hai người Đồng Tiêu nằm ở trên giường, Đoạn Đồng tắt đèn ngủ, đang định ngủ, lại nghe thấy câu hỏi của Thanh Tiêu từ phía sau lưng truyền đến, dường như mang theo chút men say, “Có phải anh cảm thấy bị quấy nhiễu hay không”

Hóa ra Thanh Tiêu còn chưa ngủ, Đoạn Đồng xoay người, “Tại sao lại hỏi như vậy”

Cho dù trong bóng đêm, hắn cũng không muốn đưa lưng về phía Thanh Tiêu mà nói chuyện.

“Cấp dưới của anh và tổng giám đốc Diệp dường như đều hiểu lắm quan hệ của chúng ta...” Nói đến đây, đầu Thanh Tiêu phát ra tiếng ma sát với chăn, hình như là thay đổi tư thế ngủ.

“Không có, em suy nghĩ nhiều.” Họ Đoàn nào đó trợn tròn mắt nói dối.

“Cái mail kia...”

“Cái mail nào”

“Tổng giám đốc Diệp gửi cho anh cái mail kia.”

Có lẽ Đoạn Đồng quá đa nghi, hay do quá trùng hợp. Mở mail xong còn chưa kịp đóng, Đoạn Đồng đã phải đi ra cửa ký nhận chuyển phát nhanh rồi.

Mà Thanh Tiêu đi ngang qua vừa vặn thấy nội dung mail, nhất là câu kia của Diệp Phong kêu đổi các loại tư thế nam nam bày ra trên hình ảnh thành Đoạn Đồng và Thanh Tiêu.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-thuc-day-jq>